لغة البشتو

إدارة أوقاف
صالح عبدالعزيز الراجحي

د مسلمان ساتنه

په قرآني او نبوي اذکارو کې

د (حصن المسلم) پښتو ژباړنه

ليکنه

د/ سعيد بن علي بن وهف القحطاني

ژباړنه

عبد النافع زُلال

طبع على نفقة إدارة أوقاف
صالح بن عبدالعزيز الراجحي
غفر الله له ولوالديه ولذريته ولجميع المسلمين
www.rajhiawqaf.org

يهدى ولا يباع

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د ژباړن* سریزه

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على محمد الرسول الأمين، وعلى آله وصحبه أجمعين، وبعد:

پــدي کــي شک نشته چي د شرعي نصوصو (قرآني آیتونو او نبوي احادیــثو) ژباړل د اهمیت وړ خبره ده، ترڅو عام خلک* چي له عربي ژبي سره آشنایي نلري، وکولای شي د قرآن او حدیثو د الفاظو په معنی پوه شي، او په هغه کي نغښتي* مفاهیمو او احکامو باندي ځان خبر کړي. او لدې جملي نه د دعاګانو او اذکارو ژباړل* هم ارزښتناک کار دی، پدې چي دعاګاني او اذکــار د مسلمان په معنوي ژوند کي یو ځانګړی ځای لري، چي د ژوند په مختلفو او بدلیدونکو حالاتو کي الله ﷻ ته دبنده د توجه اړولو، تضرع* او عاجــزي کولـــو، او د هغه د یادولو او ستایلو، او له هغه نه مرستي او مدد غوښتلو، او د هغه حکم او فیصلې او قضاء او قدر ته د تسلیمیدلو څرګندونه* کوي. که څه هم د مسنونه دعاګانو او اذکارو ویل په عربي سره غوره خبره ده، خو د هغه په معناګانو او مفاهیمو باندي پوهیدل هم ضروري ګڼل کیږي، تر څو یې د لوستلو او ویلو په حالت کي لوستونکی له پوره اخلاص او د زړه له حضور نه، او په هغه کي د تدبر* او تفکر* کولو نه برخمن* وي.

مـــا پــه ژباړنه کي د لفظي او حرفي ژباړني لاره نده غوره کړې، بلکه د معـــنی او مفهوم په نظر کي نیولو سره مي د پښتو ژبي د قواعدو سره سم روانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړنه کړیده، او دا ځکه چي حرفي او لفظي ژباړنه په دوه لحاظه کمزوري وي، اول دا چـــي د عربي جملي مفهوم په پوره توګه* نشي افاده* کولای، او بل دا چي پښتو جمله د کلماتو د ارتباط او ترتیب په لحاظ کمزوري، او ناتمامه وي، او لوستونکی ته د فهم وړ نه وي.

او کـــوم عـــبارتونه یـــا کلمي چي د معنی د بشپړ تیا* لپاره مي اضافه کړیدي، هغه مي د دوو منحني شکله قوسونو په مینځ کي راوړیدي، تر څو د اصلي عبارت له ترجمې نه یې توپیر* وشي.

بل دا چي په پښتو کي د مختلفو هجو او د مرادفو کلماتو د شته والي په خاطر مي د نوموړو کلماتو تر څنګ د ستوري علامه (*) ایښې ده، او بیا مي د کـــتاب په پای کي د نومړو کلماتو یو جدول یا لست اضافه کړیدی، تر څو د ستوري لرونکي کلمې د دوهمي معنی یا بلي هجي د پیژندني لپاره ورته مراجعه وشـــي، او پـــدې توګه به د مختلفو هجو لوستونکي له کتاب نه په آساني سره استفاده وکړای شي.

د احادیثو د ژباړلو لپاره مي د احادیثو شرح کونکي کتابونو ته مراجعه کړیده، او د خپل توان سره سم مي هغه معنی غوره کړیده، چي د لوستونکي فهم ته له ټولو نه نژدې ده، او د پښتو جملي سره زیات سمون لري.

امید دی چي دا کتاب د مسلمان وروړ لپاره ګټور واقع شي، او له دعا نه مي هیر نکړي.

وصلى الله على نبينا محمد، وعلى آله وصحبه وسلم.

عبد النافع زُلال

azolal@yahoo.com

azolal@hotmail.com

ریاض- ١٤٢٣/١/١٥هـ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مصنف سريزه

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستهديه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفســـنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورســـوله، صـــلى الله عليه وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين، وسلم تسليماً كثيراً، أما بعد:

دا يـــو مختصر (کتاب) دی چي ما له خپل بل کتاب «الذكرُ والدعاءُ والعـــلاجُ بالرُّقَى مِنَ الكتابِ والسُّنّةِ» نه مختصر کړيدی، او په هغه کي مي د نومـــړي کتاب نه يواځي اذکار راوړيدي، تر څو په سفر کي يي له ځان سره اخيستل آسانه وي.

او يواځي مي د ذکر او دعا متن راوړی، او د هغه د تخريج له مراجعو نه مي له اصلي کتاب نه يواځي يو يا دوه مراجع ذکر کړيدي، او څوک چي د نومـــړي ذکر او دعا راوي (صحابي) او د هغه تخريج پيژندل غواړي، نو اصلي کتاب ته دي مراجعه وکړي.

لـــه الله ﷻ نه د هغه په نيکو نومونو، او لوړو صفتونو سره سوال کوم چي دا کتاب خالص د خپل رضا لپاره وګرځوي، او هغه ما ته، لوستونکي ته،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــاپونکي ته، او هغه چا ته چي په خپرولو کي يې برخه اخيستي ده په دنيا او آخرت کي ګټور وګرځوي، الله ﷻ د همدي کار مَل او په هغه باندي قادر دی.

وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه، ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين.

د/ سعيد بن علي بن وهف القحطاني

صفر/ ١٤٠٩هـ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ذکر فضیلت

الله جَلَّ جَلَالُهُ فرمایي: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُواْ لِي وَلاَ تَكْفُرُونِ﴾ [البقرة: ١٥٢]

۞ ما یاد کړئ، زه به تاسو یاد کړم، او زما شکر پرځای کړئ، او زما نا شکري مه کوئ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْراً كَثِيراً﴾ [الأحزاب: ٤١]

۞ اې مومنانو! الله په ډیرو یادولو سره یاد کړئ.

﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيراً وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْراً عَظِيماً﴾ [الأحزاب: ٣٥]

۞ او د الله ذکر کوونکو سړو او ذکر کوونکو ښځو لپاره الله جَلَّ جَلَالُهُ بخښنه* او لوی ثواب او اجر تیار کړی دی.

﴿وَاذْكُر رَّبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعاً وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالآصَالِ وَلاَ تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ﴾ [الأعراف: ٢٠٥]

۞ خپل رب په عاجزۍ او په ویره او په ټیټ آواز سره چې پورته نه وي، له خپل ځان سره سبا او بیګاه یاد کړه، او له غافلانو څخه مه کیږه.

پیغمبر ﷺ فرمایي: «مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لاَ يَذْكُرُ رَبَّهُ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ»[١].

۞ هغه ځوک چي د خپل رب* ذکر کوي، او هغه ځوک چي نه يې کوي، مثال يې د ژوندي او مړي په شان دي.

او فرمايي: «أَلاَ أُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْفَعِهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرَقِ، وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟» قَالُوا: بَلَى، قَالَ: «ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى»[٢].

۞ آيا تاسو خبر نکړم ستاسو د بنو اعمالو نه، او له هغو اعمالو نه چي ستاسو د رب* په نزد له ټولو نه پاک دي، او ستاسو دَرَجې* لوړوي*، او ستاسو لپاره د سرو زرو او سپينو زرو له خيراتولو نه هم غوره* دي، او ستاسو لپاره لدې نه هم غوره دي چي د دښمن سره مخامخ شي او بيا يو د بل غاړي* ووهی؟ (صحابه وو) وويل: هو (خبر مو کړه)، (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: (هغه) د الله ﷻ ذکر کول دي.

او همدا رنګه فرمايي: «يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي

---

(١) بخاري (فتح الباري ١١/٢٠٨)، او د مسلم ١/٥٣٩ لفظ دادی: «مثل البيت الذي يذكر الله فيه والبيت الذي لا يذكر الله فيه مثل الحي والميت»، ترجمه: هغه کور چي په هغه کي د الله ذکر کيږي، او هغه کور چي د الله ذکر نه پکښي کيږي، مثال يې د ژوندي او مړي په شان دي.

(٢) ترمذي ٥/٤٥٩، ابن ماجه ٢/١٢٤٥، صحيح ابن ماجه ٢/٣١٦، صحيح الترمذي ٣/١٣٩.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَفْســـي، وَإِنْ ذَكَــرَني فِي مَلإٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلإٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ شِبْراً تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعاً، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعاً تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعاً، وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً»(۱).

۞ الله جل جلاله فرمايي: زه د بنده د ګمان په وړاندې يم، او زه ورسره يم چې کله ما ياد کړي، نو که يې په خپل زړه کې ياد کړم، زه يې له ځان سره يادوم، او که يې په يوې ډلې کې ياد کړم، زه يې د هغې نه په غوره* ډله کې يادوم، او که ما ته د يوې لويشتې په اندازه رانژدې شي، زه به هغه ته د يو ګز په اندازه نژدې شم، او که ما ته د يو ګز په اندازه نژدې شي، زه به هغه ته د يوې وازې* په اندازه نژدې شم، او که ما ته په پښو* روان راشي، زه به ورته په منډه* ورشم.

وعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرٍ رضي الله عنه أَنَّ رَجُلاً قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ شَرَائِعَ الإِسْلاَمِ قَدْ كَثُرَتْ عَلَيَّ فَأَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ أَتَشَبَّثُ بِهِ، قَالَ: لاَ يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْباً مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ»(۲).

۞ دعبد الله بن بُسر رضي الله عنه نه روايت دی چې يوه سړي وويل: ای د الله رســوله! د اســلام احکام پر* ما زيات شول، نو ما ته داسې شی* وښايه چې هغه باندې ټينګ عمل وکړم، پيغمبر ﷺ ورته وفرمايل: چې

(۱) بخاري ۸/۱۷۱، مسلم ۴/۲۰۶۱، او دا لفظ د بخاري دی.

(۲) ترمذي ۵/۴۵۸، ابن ماجه ۲/۱۲۴۶، صحيح الترمذي ۳/۱۳۹، صحيح ابن ماجه ۲/۳۱۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبه دي بايد تل* د الله ﷻ په ذکر سره لمده* وي.

او پيغمبر ﷺ همدا رنګه فرمايي: «مَنْ قَرَأَ حَرْفاً مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لاَ أَقُولُ ﴿الم﴾ حَرْفٌ، وَلَكِنْ: أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلاَمٌ حَرْفٌ، وَمِيمٌ حَرْفٌ»[١].

۞ چا چي د الله ﷻ له کتاب (قرآن) نه يو حرف ولوست*، نو هغه لره پدې کي يوه نيکي ده، او يوه نيکي لس چنده (ثواب*) لري، زه نــه وايم چي ﴿الم﴾ يو حرف دی، بلکه الف (بيل*) حرف دی، او لام (بيل) حرف دی، او ميم (بيل) حرف دی.

وعَــنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ ﷺ قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ ﷺ وَنَحْنُ فِي الصُّفَّةِ، فَقَالَ: «أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى بُطْحَانَ أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ فَيَأْتِيَ مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ فِي غَيْرِ إِثْمٍ وَلاَ قَطِيعَةِ رَحِمٍ؟» فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ نُحِبُّ ذَلِكَ، قَالَ: «أَفَلاَ يَغْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَعْلَمَ أَوْ يَقْرَأَ آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ، وَثَلاَثٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلاَثٍ، وَأَرْبَعٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَرْبَعٍ، وَمِنْ أَعْدَادِهِنَّ مِنَ الإِبِلِ»[٢].

۞ عقــبه بن عامر ﷺ وايي: چي مونږ په صُفه* کي (ناست) وو

---

(١) ترمذي ١٧٥/٥، صحيح الترمذي ٩/٣، صحيح الجامع الصغير ٣٤٠/٥.

(٢) مسلم ٥٥٣/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې پيغمبر ﷺ راووت، او وې فرمايل: له تاسو نه څوک دا غوره ګڼي چې هره ورځ «بُطحان*» يا «عقيق*» ته لاړ شي، او له هغه ځای نه دوه بوکونو* واله اوښان* راولي، چې نه يې په کې کومه ګناه کړي وي، او نه يې پکې خپلولي ختمه کړي وي؟ نو مونږ ووېل: چې مونږ (ټول) دا خوښوو، (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: که له تاسو نه يو څوک مسجد* ته لاړ شي او د قرآن دوه آيته زده کړي او يا يې ولولي، او يا د قرآن دوه آيته ولـــولي، نو دا ورته له دوو اوښانو نه غوره* ده، او درې (آيته) له دريو (اوښانو) نه غوره دي، او څلور له څلورو نه، او همدارنګې (دآيتونو) د شمير په اندازه له اوښانو نه غوره دي.

او ﷺ فـــرمايي: «مَنْ قَعَدَ مَقْعَداً لَمْ يَذْكُرْ اللَّهَ فيه كَانَتْ عَلَيْه منْ اللَّه ترَةٌ، وَمَنْ اضْطَجَعَ مَضْجَعاً لاَ يَذْكُرُ اللَّهَ فيه كَانَتْ عَلَيْه منْ اللَّه ترَةٌ»[1].

۞ څـــوک چې په يو ځای کې کيناست او الله ﷻ يې پکې ياد نکړ، نو د الله ﷻ له طرف نه به پرې کمښت او زيان پيښ شي، او چا چې په يو ځای کې ډډه ولګوله او الله ﷻ يې هلته ياد نکړ، نو دالله ﷻ له طرف نه به ده ته کموالی او نقصان راشي.

---

(۱) ابو داود ۲٦۴/۴، او نورو هم روايت کړيدی، صحيح الجامع ۳۴۲/۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ﷺ فــرمايي: «مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلساً لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فيه وَلَــمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ إِلاَّ كَانَ عَلَيْهِمْ تِرَةً، فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ»[١].

۞ کوم قوم چي په يو ځای کي کيني، او الله ﷻ پکي ياد نکړي، او نه په پيغمبر ﷺ درود ووايي، نو دا به ددوی لپاره (دالله ﷻ له جانب نه) دنقصان سبب وي، که وغواړي عذاب به ورکړي، او که وغواړي بخښنه* به ورته وکړي.

او فرمايي: «مَا مِنْ قَوْمٍ يَقُومُونَ مِنْ مَجْلسٍ لاَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ فِيهِ إِلاَّ قَامُوا عَنْ مِثْلِ جِيفَةِ حِمَارٍ، وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةً»[٢].

۞ کــوم قوم چي له يو داسي مجلس نه پاڅيده*، چي د الله ﷻ ذکر يې پکي نه وي کړی، نو داسي به وي لکه چي د خره د مرداري* نه پاڅيدلی وي، او دا به د دوی لپاره د افسوس سبب وي.

۱- دخوب نه د پاڅيدو دعاګاني

١- «الْحَمْدُ للَّه الَّذي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْه النُّشُورُ»[٣].

۞ ټولــه غوره ستاينه* الله لره ده، هغه چي مونږ يې پس له مرګه

---

(١) ترمذي، صحيح الترمذي ٣/ ١٤٠.

(٢) ابو داود ٤/ ٢٦٤، احمد ٢/ ٣٨٩، صحيح الجامع ٥/ ١٧٦.

(٣) بخاري (فتح الباري ١١/ ١١٣)، مسلم ٤/ ٢٠٨٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندي کړي يو، او همده ته بيا ژوندي کيدل او ورتګ دی.

۲- «لاَ إِلَـــهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْـــدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ للَّه، وَلاَ إِلَـــهَ إلاّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلاً حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إلاّ بِاللَّه العَلِيِّ العَظِيمِ، رَبِّ اغْفِرْ لِي»(۱).

۞ بيله الله نه بل څوک د عبادت وړ* نشته، هغه يو دی شريک نلري، همده لره ټولواکي او ټوله غوره ستاينه* ده، او همدی په هر څه قادر دی، پوره پاکي او ټوله غوره ستاينه يوازي الله لره ده، بيله* الله نه بل څوک د عبادت وړ* نشته ، الله لوی دی، او هيڅ قوت او طاقت نشـــته (د ګـــناه نـــه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) مګر په اوچت او باعظمت الله ﷻ سره، پروردګاره ما ته بخښنه* وکړه.

۳- «الحَمدُ لله الّذي عَافَانِي فِي جَسَدِي، وردَّ عليَّ رُوحِي، وأَذنَ لِي بِذِكْرِهِ»(۲).

۞ ټولـــه غوره ستاينه * هغه الله لره ده چي ما ته يې په بدن کي

(۱) څـــوک چي دا ووايي، ګناهونه به يې وبخښـــل شي، او که دعا وکړي، قبوله به شي، او که پاڅي اودس وکړي او بيا لمونځ وکړي، نو لمونځ به يې قبول شي.
بخـــاري (فـــتح الـــباري ۳۹/۳)، او نورو هم روايت کړيدی، او پورتنی لفظ د ابن ماجه دی، صحيح ابن ماجه ۳۳۵/۲.
(۲) ترمذي ۴۷۳/۵، صحيح الترمذي ۱۴۴/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روغتيا راكړي، او ما ته يې زما روح بيا را كړ، او ما ته يې د خپل ذكر اجازه او حكم كړى دى.

٤- ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَاخْتِلاَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُوْلِي الألْبَابِ * الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّهَ قِيَاماً وَقُعُوداً وَعَلَىَ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذا بَاطِلاً سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ * رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ * رَّبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِياً يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُواْ بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الأبْرَارِ * رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلاَ تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ الْمِيعَادَ * فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لاَ أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَى بَعْضُكُم مِّن بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُواْ وَأُخْرِجُواْ مِن دِيَارِهِمْ وَأُوذُواْ فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُواْ وَقُتِلُواْ لأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ ثَوَاباً مِّن عِندِ اللّهِ وَاللّهُ عِندَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ * لاَ يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُواْ فِي الْبِلاَدِ * مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ * لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْاْ رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلاً مِّنْ عِندِ اللّهِ وَمَا عِندَ اللّهِ خَيْرٌ لِّلأَبْرَارِ * وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْكِتَابِ لَمَن يُؤْمِنُ بِاللّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَآ أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلّهِ لاَ يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللّهِ ثَمَناً قَلِيلاً أُوْلَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ * يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُواْ اصْبِرُواْ وَصَابِرُواْ وَرَابِطُواْ وَاتَّقُواْ اللّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

[آل عمران: ١٩٠-٢٠٠] (١).

۞ بې شكه چې په آسمانونو او ځمكه كې، او د شپې او ورځې په بدليدلو كې د عقل خاوندانو لپاره نښې نښانې دي، هغه كسان چې د الله ذكــر كوي پداسي حال كې چې ولاړ* وي، او ناست وي، او په ډډه* باندې وي، او دآسمانونو او ځمكې په پيدايښت كې سوچ او فكر كــوي، (او وايي) اى زمونږ پروردګاره! دا (آسمانونه او ځمكه) دې خوشې او بې فايدې ندي پيدا كړي، پاكي ده تا لره، نو مونږ د دوزخ* له عذاب نه وساته. اى پروردګاره! بې شكه چې ته څوک دوزخ* ته واچــوې نو په رښتيا سره تا هغه رسوا او ذليل كړيدى، او ظالمانو لره هيڅوک مرستندوى نشته. اى پروردګاره! په رښتيا سره مونږ د آواز* كونكي (آواز) واوريد چې ايمان ته يې بلنه* كوله (ويل يې) چې په خپل پروردګار ايمان راوړى، نو مونږ ايمان راوړ، اى زمونږ پروردګاره! زمونږ

---

(١) بخاري (فتح الباري ٨/٢٣٧)، مسلم ١/٥٣٠.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناهونه را ته وبخښه*، او زمونږ بد کارونه را نه لیري کړه، او مونږ ته لـــه نیکانو* سره مرګ راکړه. ای زمونږ پروردګاره! مونږ ته هغه څه راکړه چې د خپلو پیغمبرانو په (ذریعه) دي راسره وعده کړیده، او د قیامت په ورځ مو مه رسوا کوه، په رښتیا سره چې ته د وعدي مخالفت نکوې. نو د دوی پروردګار د دوی (دعا) قبوله کړه، (پدې شان) چې زه به له تاسو نه د هیڅ عمل کونکي عمل نه ضایع* کوم، نر وي او که ښځه، (ټول) یو له بل نه یاست، نو هغو کسانو چې هجرت یې کړی، او له خــــپلو کورونو نه ایستلي شوي، او زما په لاره* کې ورته اذیت رســـیدلی، او جهاد یې کړی، او وژل شویدي، نو خامخا به زه د دوی ګناهونه وبخښم، او هرو مرو* به دوی هغه جنتونو ته داخل کړم چې (دهغو دمانیو او ونو) لاندي ویالې بهیږي، (او دا) د الله له جانبه جزا او ثواب دی، او د الله په نزد ډیر ښه ثواب او اجر دی. په ښارونو کې د کافرانو تلل را تلل دې تا نه تیر باسي. (دا) یو نا څیزه* متاع او فائده ده، او بیا د دوی ځای دوزخ دی، او ډیر بد د هستوګني ځای دی. لیکن هغـــه کسان چې له خپل پروردګار نه ویریږي* او پرهیزګاري کوي، هغوی لره داسې جنتونه دي چې په هغه کې به ویالې رواني وي، تل* به پـــه هغه کې استوګن وي، (او دا) د الله له جانبه میلمستیا ده (هغوی لره)، او هغه څه چې د الله سره دي هغه د نیکانو لپاره (ډیر) غوره دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په تحقيق سره د اهل كتاب نه داسي كسان شته چي په الله او په هغه (قــرآن) چي تاسو ته نازل كړي شويدى، او په هغه (تورات او انجيل) چي دوى ته نازل كړي شوى دى، ايمان لري، پداسي حال كي چي له الله نــه ويريدونكي دي، د الله آياتونه په لږو پيسو نه خرخوي، د دي كسانو اجر او ثواب د الله سره دى، په رښتيا سره چي الله ژر حساب كونكي دى. اى مومنانو! صبر وكړى، او ټينګ اوسى (د دښمنانو په مقابل كي)، او جهاد ته تيار اوسى، او له الله نه وويريږى، ددې لپاره چي تاسو كاميابه شي.

۳- د جامو اغوستلو دعا

٥- «الحَمدُ لله الّذي كَسَاني هَذا (الثّوبَ) وَرَزَقَنيه مِنْ غَيرِ حَوْلٍ مِنّي ولا قُوّة..» (١).

۞ ژباړــه غوره ستاينه* ده هغه الله لره چي ما ته يي دا جامه* را واغوستله، او بيله* كوم طاقت او قوت نه يې ما ته راكړه.

۴- دنوي جامي اغوستلو دعا

٦- «اللّهُــمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنيه، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهُ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّه وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ» (٢).

---

(١) بيله* نسائي نورو اصحاب السنن* روايت كړيدى، ارواء الغليل ٤٧/٧.

(٢) ابو داود، ترمذي. او بغوي روايت كړيدى، شمائل الترمذي د الباني ليكنه ص٤٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ يـــا الهـــي! تا لره تېوله غوره ستاينه* ده، تا ما ته (دا جامه) را واغوستله، زه د هغې د خير ، او د څه لپاره چې جوړه شويده د هغه د خير سوال درنه کوم، او پناه غواړم په تا سره د هغې له شر نه او د هغه څه له شر نه کُوم لپاره چې هغه جوړه شويده.

۴- چا چې نوې جامې واغوستلې هغه ته دعا

٧-«تُبْلِي، وَيُخْلِفُ اللهُ تَعالى» [١].

۞ (دا جامه) زړه کړې، او الله دې د هغه په ځای نوري جامې در کړي.

٨- «الْبَسْ جَدِيداً، وَعِشْ حَمِيداً، وَمُتْ شَهِيداً» [٢].

۞ نـــوې (جامه) واغوندې، او ستايلى واوسيږې، او دشهادت په مرګ مړ شې.

۵- دجامو ايستلو په وخت کي دعا

٩- «بِسْمِ اللهِ» [٣].

۞ د الله په نوم سره (دا جامه اوباسم).

---

(١) ابو داود ۴/۴۱، صحيح ابي داود ٢/٧٦٠.

(٢) ابن ماجه ٢/١١٧٨، بغوي ١٢/۴١، صحيح ابن ماجه ٢/٢٧٥.

(٣) تـــرمذي ٢/۵٠۵، او نـــورو هم روايت کړيدی، اِرواء الغليل ۴٩ نمبر حديث، صحيح الجامع ٣/٢٠٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦- د اودس ماتي ځاى ته د داخليدلو دعا

۱۰- «[بِسْــمِ اللهِ] اللَّهُــمَّ إِنِّـــي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ»[۱].

۞ د الله په نوم سره، الهي! زه په تا سره له نرينه او ښځينه شيطانانو نه پناه غواړم.

٧- د اودس ماتي ځاى نه د وتلو دعا

۱۱- «غُفْرَانَكَ»[۲].

۞ ستا بخښنه غواړم.

٨- داوداسه نه مخکي ذکر

۱۲- «بِسْمِ اللهِ»[۳].

۞ د الله په نامه سره (اودس پيل کوم).

٩- د اودس نه وروسته دعا

۱۳-۱- «أَشْــهَدُ أَنْ لاَ إِلَــهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ

---

(۱) بخـــاري ۱/۴۵، مســـلم ۱/۲۸۳، او دا اضافه: «بسم الله في أولـــه» سعيد بن منصور روايت کړيدی، فتح الباري ۱/۲۴۴.

(۲) بـــيله* نسائي نورو اصحاب السنن* روايت کړيدی، او نسائي په «عمل اليوم والليلة» کي روايت کړيدی، زاد المعاد ۲/۳۸۷.

(۳) ابو داود، ابن ماجه او احمد روايت کړيدی، إرواء الغليل ۱/۱۱۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ..»[١].

۞ شاهدي* ورکوم چي بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، او شاهدي ورکوم چي محمد د الله بنده او پيغمبر دی.

١٤-٢- «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ الْمُتَطَهِّرِينَ»[٢].

۞ الهي! ما د توبه ايستونکو څخه وګرځوه، او د (پاکو) کسانو څخه مي وګرځوه.

١٥-٣- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»[٣].

۞ الهي! تا په پاکي سره يادوم او ستا پوره ستاينه کوم، زه شاهدي* ورکوم چي بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه وباسم.

١٠- د کور نه دوتلو ذکر

١٦-١- «بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ

(١) مسلم ١/٢٠٩.

(٢) ترمذي ١/٧٨، صحيح الترمذي ١/١٨.

(٣) نسائي «عمل اليوم والليلة» ص١٧٣، ارواء الغليل ١/١٣٥، ٢/٩٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِاللَّهِ»[١].

۞ د الله په نامه سره (له کور نه وځم)، په الله باندې توکل او تکيه کـــوم، او نشته هيڅ قوت او طاقت (له ګناه نه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) مګر د الله ﷻ (په توفيق) سره.

١٧-٢- «اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَّ أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ»[٢].

۞ الهي! زه په تا سره پناه غواړم لدې نه چې زه بې لارې شم، يا مـــې بـــل څوک بې لارې کړي، يا وښويږم، يا وښويولی شم، يا ظلم وکړم، يا ظلم را سره وشي، يا (چا ته) ضرر او نقصان ورسوم، يا را ته (له بل چا نه) ضرر ورسولی شي.

١١- کور ته د ننوتلو* ذکر

١٨- «بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا وَعَلَى رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا ثُمَّ لِيُسَلِّمْ عَلَى أَهْلِهِ»[٣].

(١) ابو داود ٣٢٥/٤، ترمذي ٤٩٠/٥، صحيح الترمذي ١٥١/٣.

(٢) اصحاب السنن*، صحيح الترمذي ١٥٢/٣، صحيح ابن ماجه ٣٣٦/٢.

(٣) ابـــو داود ٣٢٥/٤، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٨ کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی، او پـــه صـــحيح حديث کې راغلي دي، د مسلم ٢٠١٨ نمبر حديث کې: کله چې سړی خپل کـــور تـــه ننوځي، او ننوتلو په وخت کې، او د خوراک په وخت کې الله ياد کړي، نو شيطان (خپلو ملګرو ته) وايي: زمونږ لپاره (دلته) نه د شپې ځای، او نه د (شپې) خوراک شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله په نامه سره ننوتلو*، او د الله په نامه سره ووتلو*، او پر* خپل پروردګار مو توکل او تکیه کړیده.

او بیا دي په خپلو وړو* سلام وکړي.

١٢- مسجد ته د تللو دعا

١٩- «اللَّهُـمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُوراً، وَفِي لِسَانِي نُوراً، وَفِي سَمْعِي نُوراً، وَفِي بَصَرِي نُوراً، وَمِنْ فَوْقِي نُوراً، وَمِنْ تَحْتِي نُوراً، وَعَنْ يَمِينِي نُوراً، وَعَنْ شِمَالِي نُوراً، وَمِنْ أَمَامِي نُوراً، وَمِنْ خَلْفِي نُـوراً، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُوراً، وَأَعْظِمْ لِي نُوراً، وَعَظِّمْ لِي نُوراً، وَاجْعَـلْ لِي نُوراً، وَاجْعَلْنِي نُوراً، اللَّهُمَّ أَعْطِنِي نوراً، واجعَل فِي عَصَـبِي نوراً، وفِي لَحْمِي نوراً، وفي دَمِي نوراً، وفِي شَعْرِي نوراً، وفِي بَشَـرِي نوراً»[١]، «[اللهمّ اجْعَلْ لي نوراً في قَبْري.. ونوراً في عظَـامي]»[٢]، [«وَزِدْنِي نوراً، وزِدْنِي نوراً، وزِدْنِي نوراً»][٣]، [«وَهَبْ لِي نوراً عَلَى نُورٍ»][٤].

(١) تـول پورتـني صـفات پـه بخاري ١١/١١٦ په ٦٣١٦ نمبر حديث کي راغلي دي، مسلم ١/٥٢٦،٥٢٩،٥٣٠، په ٧٦٣ نمبر حديث کي.

(٢) ترمذي ٣٤١٩ نمبر حديث، ٥/٤٨٣.

(٣) بخـاري پـه «الأدب المفـرد» ٦٩٥ نمبر حديث، ص٢٥٨، کي روايت کړيدی، او اَلباني په «صحيح الأدب المفرد» ٥٣٦ نمبر حديث کي د هغه اسناد صحيح بللی دی.

(٤) ابـن حجـر دا لفظ په فتح الباري کي اوابن ابو عاصم ته يي په کتاب الدعاء کي نسبت کړيدی، فتح الباري ١١/١١٨، او وايي: نو د مختلفو روايتونو نه پنځه ويشت خصلتونه راغونډ* شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

❁ الهي! زما په زړه کي رڼا* پيدا کړې، او په ژبه کي مي رڼا، او په غوږونو کي مي رڼا، او په سترګو کي مي رڼا، او له پاسه مي رڼا، او لاندي مي رڼا، او له ښي طرف نه مي رڼا، او له چپ طرف نه مي رڼا، او مخي ته مي رڼا، او شا ته مي رڼا، او په بدن کي مي رڼا پيدا کړې، او ما ته رڼا د قدر وړ وګرځوې، او ما ته رڼا مقرره کړې، او ما رڼا وګرځوې، الهي! ما ته رڼا راکړې، زما په پلو* کي رڼا پيدا کړې، او په غوښه کي مي رڼا، او په وينه کي مي رڼا، او په ويښتو* کي مي رڼا، او په پوټکي* کي مي رڼا پيدا کړې.

الهي! زما په قبر کي رڼا پيدا کړې، او زما په هډوکو کي رڼا، او زما رڼا زياته کړې، او زما رڼا زياته کړې، او زما رڼا زياته کړې، او ما ته د رڼا بر سيره رڼا راکړې.

۱۳- مسجد ته د ننوتلو دعا

۲۰- «أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»(۱)، [بِسْمِ اللهِ، وَالصَّلَاةُ](۲) [وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللهِ](۳) «اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ»(٤).

(۱) ابو داود، صحيح الجامع ۴۵۹۱ نمبر حديث.

(۲) ابن السني ۸۸ نمبر حديث، او الباني هغه حَسَن بللى دى.

(۳) ابو داود ۱/۱۲۶، صحيح الجامع ۱/۵۲۸.

(٤) مسلم ۱/۴۹۴، او په ابن ماجه کي له فاطمه رضي الله عنها نه داسي روايت دى: «اللهم اغفر لي ذنوبي وافتح لي أبواب رحمتك»، ترجمه: الهي! زما ګناهونه را ته وبخښې، او خپل د رحمت =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ په لوی الله سره، او د هغه په عزتمند مخ، او ازلي او همیشنی تولواکـــي سره، له رټل شوي شیطان نه پناه غواړم، د الله په نوم سره (نـــنوځم)، درود او سلام دي وي د الله پر پیغمبر ﷺ، الهي! ته را ته د خپل رحمت دروازې خلاصي* کړې.

۱۴- مسجد نه د وتلو دعا

۲۱ - «بسمِ اللهِ والصَّلاةُ والسلامُ على رسُولِ اللهِ، اللّهمَّ إنِّـــي أســـألُكَ مِـــنْ فَضْـــلِكَ، اللّهُمَّ اعْصِمْني مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجيمِ»[۱].

۞ د الله پـــه نـــوم سره (وځم)، او درود او سلام دي وي د الله پر پیغمبر، الهي! له تا نه ستا د فضل سوال کوم، الهي! له رټل شوي شیطان نه مي وساتې.

۱۵-د آذان اوریدو ذکرونه

۲۲-۱- (د آذان پـــه جواب کي به) هماغه د مؤذن* الفاظ بیرته وایې، خو د «حيَّ على الصلاة» او «حيَّ على الفَلاح» (په جواب

=

دروازې راته خلاصي* کړې.

او الباني هغه د شواهدو په وجه صحیح بللی دی، صحیح ابن ماجه ۱/۱۲۸-۱۲۹.

(۱) د مخکیـــني (۲۰) نمـــبر حدیـــث روایـــتونه دي وکتل شي، او دا زیادت: «اللهم اعصمني من الشیطان الرجیم» د ابن ماجه دی، صحیح ابن ماجه ۱/۱۲۹.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي به) «لا حَولَ ولا قُوَّةَ إلاّ باللهِ»[۱] وايي.

۲۳-۲- د مؤذن* د «أَشْهَدُ أنْ لاّ إلَهَ» او «أَشْهَدُ أنّ محمداً رَسُولُ اللهِ» د ويلو وروسته به دا ذکر وايي[۲]:

«وَأَنَــا أَشْــهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّــداً عَــبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللّهِ رَبّاً، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولاً، وَبِالإِسْلاَمِ دِيناً»[۳].

۞ او زه هــم شاهدي* ورکوم چي بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، او محمد د الله بنده او پيغمبر دی، د الله ﷻ په ربوبيت، او د محمد ﷺ په پيغمبرۍ، او د اسلام په دين راضي يم.

۲۴-۳- مؤذن ته د جواب* ورکولو نه وروسته به پر پيغمبر ﷺ درود وايي[٤].

۲۵-٤- او بــيا به دغه دعا وايي: «اللَّهُمَّ رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلاَةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّداً الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ

---

(۱) بخاري ۱۵۲/۱، مسلم ۲۸۸/۱.

(۲) ابن خزيمه ۲۲۰/۱.

(۳) مسلم ۲۹۰/۱.

(٤) مسلم ۲۸۸/۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَقاماً مَحْمُوداً الَّذِي وَعَدْتَهُ [إِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ المِيعَادَ]»[١].

۞ الهي! ای د دې مکملې بلنې، او د کيدونکې لمونځ پروردګاره! محمد ﷺ ته په جنت کې خاصه درجه، او خاص فضيلت ورکړې، او هغه ستايلی شوي مقام ته يې ورسوې کوم چې تا ورسره وعده کړېده، بې شکه چې ته د خپلې وعدې مخالفت نه کوې.

٢٦-٥- د آذان او اقامت په مينځ کې به خپل ځان ته دعا کوي، ځکه چې پدې وخت کې دعا نه رد* کيږي[٢].

١٦- د لمانځه د شروع (له اول تکبير نه وروسته*) دعا

٢٧-١- «اللَّهُـــمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْـــرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الأَبْـــيَضُ مِنْ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ»[٣].

۞ الهي! زما او زما د ګناهونو تر مينځ دومره لرې والی راولې، لکه څنګه چې دې د مشرق* او مغرب* په مينځ کې لرې والی راوستی دی،

---

(١) بخـــاري ١٥٢/١، او د کـــړو قوســـونو په مينځ کې عبارت د بيهقي ٤١٠/١ دی، او اسناد يې علامه عبد العزيز بن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٨ کې حَسَن بللی دی.

(٢) ترمذي، ابو داود، او احمد روايت کړيدی، اِرواء الغليل ٢٦٢/١.

(٣) بخاري ١٨١/١، مسلم ٤١٩/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الهي! ما له خپلو ګناهونو نه داسې پاک کړې لکه څنګه چې سپينه جامه له خيرو* نه پاکه کړې شي، الهي! ما له ګناهونو نه په واوره، او اوبو، او ږلۍ سره ووينځې.

٢٨-٢- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلاَ إِلَهَ غَيْرُكَ»(١).

۞ الهي! تا په پاکي سره يادوم او ستا پوره ستاينه کوم، او مبارک دی نوم ستا، او اوچت* دی شان او شوکت ستا، او بيله تا نه بل څوک د عبادت وړ* نشته.

٢٩- «وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ حَنِيفاً وَمَا أَنَا مِنْ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلاَتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنْ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعاً، إِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ، وَاهْدِنِي لأَحْسَنِ الأَخْلاَقِ، لاَ يَهْدِي لأَحْسَنِهَا إِلاَّ أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لاَ يَصْرِفُ عَنِّي

---

(١) خلورو واړو اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ١/٧٧، صحيح ابن ماجه ١/١٣٥.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سَــيِّئَهَا إِلاّ أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»(١).

۞ ما خپل مخ وګرځاوه هغه ذات ته چې آسمانونه او ځمکه يې پـيدا کړيــدي، پداسې حال کې چې د حق دين مل* يم، او نه يم له مشــرکانو نه، په رښتيا سره زما لمونځ، او قرباني*، او ژوند، او مرګ يواځـــې د هغــه الله لپاره دی چې د مخلوقاتو پروردګار دی، شريک نلري، او زه پدې سره مامور شوی يم، او زه له مسلمانانو څخه يم.

الهي! ته تولواک* يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته زما پروردګار يې، او زه دې بنده يم، په خپل ځان مې ظلم* کړی، او په خپله ګناه اقرار کوم، نو زما* ټول ګناهونه را ته وبخښې، په رښتيا سره چې ګناهونه بيله تا نه بل څوک نشي بخښلی، د ښو اخلاقو هدايت* راته وکړې، و ښو اخلاقو ته يواځې ته هدايت کوې، او بد اخلاق را څخــه لــري کړې، بد اخلاق را نه يواځې ته لري کولای شې، ستا دعوت مې قبول کړ، او ستا خدمت ته ولاړ يم، خير ټول ستا په لاسونو

(١) مسلم ١/٥٣٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې دی، او شر تا لره شر ندی[۱]، او په تا مې تکیه ده، او تا ته به درځم، ته برکت والا یې، او اوچت* یې، له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه وباسم.

۳۰-٤- «اللَّهُمَّ رَبَّ جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنْ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»[۲].

۞ الهي! د جبرایل، او میکایل، او اسرافیل پروردګاره، د آسمانونو

---

(۱) د (والشر لیس إلیك) علماو مختلفي معناګاني ذکر کړيدي، له هغه جملې نه بعضي دادي:

۱- شر ستا په حق کې شر ندی، ځکه هغه ستا له عدل او حکمت نه مینځ ته راغلی، او هغه یواځې د مخلوق په حق کې شر دی.

۲- شر الله ته د نژدیکت وسیله نده.

۳- یواځې د شر نسبت الله ﷻ ته نه کیږي، بلکه د خیر نسبت به ورسره وي.

۴- شر د الله حضور ته نه پورته کیږي، بلکه یواځې خیر او نیک عمل د هغه حضور ته پورته کیږي.

او چا چې ددې جملې ترجمه داسې کړیده: (شر تا لره نه نسبت کیږي) نو دا ترجمه صحیح نده، ځکه د شر او خیر دواړو نسبت الله ته کیږي او الله د دواړو خالق دی.

مسلم د نووي په شرح ۱۲۹۰ نمبر حدیث، تحفة الأحوذي د جامع ترمذي شرح ۳۳۴۴ نمبر حدیث، د حمود التویجري رساله (التنبیهات علی رسالة الألباني في الصلاة) ص۱۲ دې وکتل شي.(ژباړن)

(۲) مسلم ۵۳۴/۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او څمکي پيدا کونکيه، په پټو او ښکاره علم لرونکيه، ته د خپلو بندګانو په مينځ کي د اختلاف په وخت کي فيصله کوې، په خپل حکم سره ما ته د هغه حق ښودنه* وکړې، په کوم کي چي اختلاف شوی دی، په رښتيا سره چي همدا ته و سمي لاري ته هدايت او ښودنه کوي چا لره چي وغواړي.

٣١-٥- «اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ كَبِيراً، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلاً» [ثلاثاً][1].

۞ الله ډير لوی دی په لويي سره، الله ډير لوی دی په لويي سره، الله ډير لوی دی په لويي سره، او تول غوره ستاينه ده الله لره ډيره زياته، او تولـــه غوره ستاينه ده الله لره ډيره زياته، او تول غوره ستاينه ده الله لـــره ډيـــره زياتـــه، او پـــه پـــاکي سره يادوم الله سهار* او ماښام*.

[دا به درې خلې* وايې]

او بيا به دا وايې: «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ الشَّيْطَانِ، مِنْ نَفْخِهِ، وَنَفْثِهِ،

(١) ابـــو داود ٢٠٣/١، ابن ماجه ٢٦٥/١، احمد ٨٥/۴، او مسلم ۴٢٠/١ له ابن عمر نه په همدا شان له يوې قصې سره روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَهَمْزِهِ»[١].

۞ پــه الله ســـره د شيطان له پوكلو، توكولو، او وسوسو نه پناه غوارم.

٣٢-٦-[٢]«اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَــنْ فــيهنَّ، ولَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فــيهنَّ، [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فيهنَّ] [وَلَــكَ الْحَمْدُ لَكَ مُلْكُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فيهنَّ] [وَلَكَ الْحَمْــدُ أَنْــتَ مَلكُ السَّموات وَالأَرْضِ] [وَلَكَ الْحَمْدُ] [أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الحَقٌّ، وَلقَاؤُكَ الحَقٌّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ ﷺ، حَقٌّ وَالسَّاعَةُ حَقٌّ] [اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَبكَ آمَنْتُ، وَإِلَيْكَ أَنَبْتُ، وَبكَ خَاصَــمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاغْفرْ لي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ] [أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ] [أَنْتَ إِلَهِي لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنتَ]»[٣].

---

(١) مخكيني تخريج دي وكتل شي.(ژباړن)

(٢) كله چې به پيغمبر ﷺ د شپې لخوا تهجد ته پاځيده نو دا ذكر به يې وايه.

(٣) بخــاري (فــتح الباري ٣/٣، ١١٦/١١، ٣٧١/١٣، ٤٢٣،٤٦٥، مسلم په اختصار سره همدا شان ٥٣٢/١ روايت كړيدى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! تا لره ټوله غوره ستاينه* ده، ته د آسمانونو او ځمكي او د هغو په مينځ كي مخلوقاتو رڼا* يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته د آسمانونو او ځمكي او د هغو په مينځ كي مخلوقاتو پالونكى يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته د آسمانونو او ځمكي او د هغو په مينځ كي مخلوقـــاتو مالک يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته د آسمانونو او ځمكي او د هغو په مينځ كي مخلوقاتو پادشاه يې، او تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ته حق يې، او وعده دي حق ده، او وينا دي حق ده، او تا ســـره ملاقـــات حق دى، او جنت حق دى، او دوزخ* حق دى، او پيغمبران حق دي، او محمد ﷺ حق دى، او قيامت حق دى.

الهـــي! تا ته تسليم* يم، او په تا مي توكل* دى، او په تا مي ايمان دى، او تـــا لره مي رجوع كړې، او ستا لپاره او ستا په مرسته مي (له دښمن سره) جګړه كړې، او تا ته مي فيصله دروړې، نو ما ته (د هغو ګناهونو) بخښنه وكړې چي مخكي مي كړي، او وروسته مي كړي، او پـــټ مـــي كـــړي، او ښكاره مي كړي دي، ته مخكي كونكى او ته وروســـته كونكى يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته مي معبود* يي، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٧- د رکوع دعا

٣٣-١- «سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ» [ثلاث مرات][(١)].

۞ پاک دی زما* لوی پروردګار.[درې ځلې]

٣٤-٢- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي»[(٢)].

۞ اې الله! (اې) زمونږ پروردګاره! تا په پاکي سره يادوم، او ستا پوره ستاينه کوم، الهي! ما ته بخښنه وکړې.

٣٥-٣- «سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ»[(٣)].

۞ ډير پاک او ډير مقدس دی پروردګار د ملائکو* او د جبرائيل.

٣٦-٤- «اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعَ لَكَ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَمُخِّي، وَعَظْمِي، وَعَصَبِي، وَمَا اسْتَقَلَّتْ بِهِ قَدَمِي»[(٤)].

۞ الهي! خاص تا ته مي سر ټيټ کړی، او په تا مي ايمان راوړی، او تا ته تسليم* يم، او تسليم دي تا لره زما* غوږونه، او زما سترګي، او

(١) اصحاب السنن او احمد روايت کړيدی، صحيح الترمذي ١/٨٣.

(٢) بخاري ١/٩٩، مسلم ١/٣٥٠.

(٣) مسلم ١/٣٥٣، ابو داود ١/٢٣٠.

(٤) مسلم ١/٥٣٤، او بيله ابن ماجه څلورو روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ماغزه*، او زما هډوکي، او زما پلې*، او زما هغه (جسم) کُوم چي زما پښو* اوچت کړيدی.

٣٧-٥- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ»[١].

۞ پاک دی څښتن* د ډیر زور، او کاملي تولواکي، او د لويي، او عظمت.

١٨- د رکوع نه پورته کيدلو* دعا

٣٨-١- «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ»[٢].

۞ قبول کړه الله (حمد او ثنا) د هغه چا چي د هغه حمد او ثنا يې وويل.

٣٩-٢- «رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْداً كَثِيراً طَيِّباً مُبَارَكاً فِيهِ»[٣].

۞ اې زمونږ پروردګاره! تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ستاينه ډيره زياته، پاکه، او مبارکه.

---

(١) ابو داود ٢٣٠/١، نسائي، او احمد روايت کړيدی، او اسناد يې حَسَن دی.

(٢) بخاري (فتح الباري ٢٨٢/٢).

(٣) بخاري (فتح الباري ٢٨٤/٢).

(c) ketabton.com: The Digital Library

٤٠-٣- «مــلْءَ السَّمَاوَات وَ ملْءَ الأَرْضِ وَما بَيْنَهُما، وَملْءَ مَا شئْتَ منْ شَيْءِ بَعْدُ، أَهْلَ الثَّناء وَالْمَجْد، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ، اللَّهُمَّ لاَ مَانعَ لمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطيَ لمَا مَنَعْتَ، وَلاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ منْكَ الْجَدُّ»[١].

۞ (الهي! تا لره تول غوره ستاينه* ده) د آسمانونو او ځمكې او د هغوی تر مینځ د مخلوقاتو د ډكوالي په اندازه، او په اندازه د ډكوالي د هغو شیانو* چې تا وروسته غوښتې دي، اې د ستاینې او لویې خاونده! كومه ربښتینې خبره چې بنده كړیده داده -او مونږ ټول ستا بندګان یو-: الهي! ته چې (چا ته) څه وركړې، د هغه (څوك) بندونكی نشته، او ته چې (له چا نه) څه بند كړې، د هغه (څوك) وركونكی نشته، او فائده نه كوي مالدار لره دهغه مال، ستا د عذاب (لرې كولو كې).

١٩- د سجدې دعا

٤١-١- «سُبْحَانَ رَبِّيَ الأَعْلَى» [ثلاث مرات][٢].

۞ پاك دی زما* لوی پروردګار. [دری ځلې]

٤٢-٢- «سُــبْحَانَكَ اللَّهُــمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ

---

(١) مسلم ٣٤٦/١.

(٢) اصحاب السنن او احمد روایت كړیدی، صحیح الترمذي ٨٣/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لِي»[١].

۞ اې الله! (اې) زمونږ پروردګاره! تا په پاکي سره يادوم، او ستا پوره ستاينه کوم، الهي! ما ته بخښنه وکړې.

٤٣-٣- «سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلاَئِكَةِ وَالرُّوحِ»[٢].

۞ ډېر پاک او ډېر مقدس دی پروردګار د ملائکو* او د روح (یا جبرائیل).

٤٤-٤- «اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَصَوَّرَهُ، وشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ»[٣].

۞ الهـي! تا لره مې سجده وکړه، او په تا مې ايمان راوړ، او تا ته تسليم شوم، زما مخ هغه ذات لره سجده وکړه چي هغه يې پيدا کړی، او صورت او شکل يې ورکړی، او غوږونه او سترګي يې ورکړي دي، با برکته* دی الله چي له ټولو نه غوره پيدا کونکی دی.

٤٥-٥- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ

---

(١) بخاري، او مسلم روايت کړيدی، تخريج يې په (٣٤) نمبر حديث کي تېر شو.

(٢) مسلم ١/٥٣٣، اوتخريج يې په (٣٥) نمبر حديث کي تېر شو.

(٣) مسلم ١/٥٣٤ او نورو روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَالْعَظَمَة»[۱].

۞ پاک دی څښتن* د زبرځواکۍ، او کاملي تولواکۍ، او د لويي، او عظمت.

۴۶-۶- «اللَّهُــمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّهُ، وَجِلَّهُ، وَأَوَّلَهُ، وَآخِرَهُ، وَعَلاَنِيَتَهُ، وَسِرَّهُ»[۲].

۞ الهـــي! زما واړه او لوی، لومړني او وروستني، ښکاره او پټ ټول ګناهونه وبخښې.

۴۷-۷- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَبِمُعَافَاتِكَ مِـــنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»[۳].

۞ الهـــي! زه ستا په رضا سره ستا له غضب نه، او ستا په عافيت ســـره ستا له عذاب نه، او په تا سره له تا نه پناه غواړم[۴]، زه ستا پوره

---

(۱) ابـــو داود ۱/۲۳۰، احمد، او نسائي روايت کړيدی، او الباني په صحيح ابي داود ۱/۱۶۶ کې صحيح بللی دی.

(۲) مسلم ۱/۳۵۰.

(۳) مسلم ۱/۵۳۲.

(۴) له الله ﷻ نـــه په الله سره د پناه غوښتلو مقصد: په الله سره دده د جلالي صفاتو لکه غضب، قهر، جبروت او نورو داسي صفاتو له آثارو نه پناه غوښتل دي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـتاینه نشم کولای، ته هماغسي يې لکه څنګه چي تا د ځان ستاینه کړيده.

۳۰- د دوو سجدو په مینځ کي دعا

٤٨-١- «رَبِّ اغْفِرْلِي، رَبِّ اغْفِرْلِي»[١].

۞ اې پـــروردګاره! مـــا ته بخښنه وکړه، اې پروردګاره! ما ته بخښنه وکړه.

٤٩-٢- «اللَّهُـــمَّ اغْفِرْلِي، وَارْحَمْنِي، واهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي، وَارْفَعْنِي»[٢].

۞ الهي! ما ته بخښنه وکړې، او په ما رحم وکړې، او هدايت را ته وکړې، او نقصان مي پوره کړې، او ما ته عافيت* راکړې، او روزي را ته راکړې، او (زما مقام) اوچت* کړې.

۳۱- د تلاوت د سجدي دعا

٥٠-١- «سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ، ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾»[٣].

---

(١) ابو داود ١/٢٣١، صحيح ابن ماجه ١/١٤٨.

(٢) بيله نسائي نه اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح ترمذي ١/٩٠، صحيح ابن ماجه ١/١٤٨.

(٣) تـــرمذي ٢/٤٧٤، احمد ٦/٣٠، حاکم ١/٢٢٠ او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ زما مخ هغه ذات لره سجده وکړه چې هغه يې پيدا کړی، او غوږونه او سترګې يې ورکړي دي، په خپل قدرت او طاقت سره، نو* با برکته* دی الله، چې له ټولو نه ښه پيدا کونکی دی.

۵۱-۲- «اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْراً، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وِزْراً، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ ذُخْراً، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ»[1].

۞ الهي! ته ددې (سجدې) په بدل کې ما ته د خپل خان سره اجر وليکه، او په هغه سره له ما نه د ګناه (بار*) کښته* کړه، او هغه له خپل خان سره زما لپاره توښه* وګرځوه، او له ما نه يې داسې قبوله کړې، لکه څنګه چې دې له خپل بنده داود ﷺ نه قبوله کړې ده.

۲۳- د تشهد دعا (التحيات)

۵۲- «التَّحِيَّاتُ لِلَّه، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلاَمُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلاَمُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّه الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»[2].

= کړيده، او زيادت هم دده دی.

(۱) ترمذي ۲/۴۷۳، حاکم ۱/۲۱۹ او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موفقه کړيده.

(۲) بخاري (فتح الباري ۱/۱۳)، مسلم ۳۰۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ژبني او بدني او مالي عبادتونه ټول الله لره دي، سلام او د الله رحمت او برکتونه دي وي پر تا اې پیغمبره! سلام دي وي پر مونږ او د الله پــــر نیکو بندګانو، زه شاهدي* ورکوم چي بیله الله نه بل د عبادت وړ* معـــبود* نشته، او شاهدي ورکوم چي محمد د الله بنده او پیغمبر دی.

۲۳- له (التحيات) نه وروسته پر* پیغمبر ﷺ درود

۵۳-۱- «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّد وَعَلَى آلِ مُحَمَّد، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَـــارِكْ عَلَى مُحَمَّد وَعَلَى آلِ مُحَمَّد، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»[۱].

۞ الهـــي! پر محمد او د محمد پر اهل وعیال درود ولیږه، لکه څنګه چي دي پر ابراهیم علیه السلام او د ابراهیم علیه السلام پر اهل و عیال درود لیږلی دی، په رښتیا سره ته ستایلی شوی، د لويي خاوند یې، او برکت نازل کړه پر محمد او د هغه پر اهل وعیال باندي، لکه څنګه چي دي برکت نازل کړی دی پر ابراهیم علیه السلام او د هغه پر اهل وعیال باندي، په رښتیا سره ته ستایل شوی، د لويي خاوند یې.

(۱) بخاري (فتح الباري ۶/۴۰۸).

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٤-٢- «اللَّهُـــمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعلى أَزْوَاجه وَذُرِّيَّته كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آل إِبْرَاهيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعلى أَزْوَاجه وَذُرِّيَّته كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَميدٌ مَجيدٌ»[1].

۞ الهي! پر محمد او د هغه پر بيبيانو او اولادونو درود ولیږه، لکه خـــنګه چي دي پر ابراهيم ؑ او د هغه پر ښځو او اولادونو درود لیږلی دی، او برکت نازل کړه پر محمد او د هغه پر ښځو او اولادونو، لکه څنګه چي دي برکت نازل کړی دی پر ابراهيم ؑ او د هغه پر ښځو او اولادونو، ته ستايل شوی، د لويي خاوند يې.

۲۴- په وروستی ناسته کي د سلام نه مخکي دعا

٥٥-١- «اللَّهُـــمَّ إِنِّـــي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ»[2].

۞ الهي! زه په تا سره پناه غواړم د قبر له عذاب نه، او د دوزخ* له عـــذاب نه، او د ژوند او مرګ له فتنو نه، او د مسيح دجال د فتنې له شر نه.

(١) بخاري (فتح الباري ٤٠٧/٦)، مسلم ٣٠٦/١، او پورتنی لفظ د مسلم دی.

(٢) بخاري ١٠٢/٢، مسلم ٤١٢/١، او پورتنی لفظ د مسلم دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٦-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ»[١].

۞ الهي! زه په تا سره د قبر له عذاب نه پناه غواړم، او په تا سره د مسيح دجال د فتنې له شر نه پناه غواړم، او په تا سره د ژوند او مرګ د فتـــنو نه پناه غواړم، الهي! زه په تا سره د ګناه او (ناروا او توان نه بهر) قرض اخيستلو[٢] نه پناه غواړم.

٥٧-٣- «اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْماً كَثِيراً، وَلاَ يَغْفِرُ الذُّنُـــوبَ إِلاَّ أَنْتَ، فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»[٣].

۞ الهـــي! مـــا پر خپل ځان ډير ظلم* کړی دی، او بيله تا نه بل څـــوک ګـــناهونه نشي بخښلای، نو ما ته له خپل جانب نه بخښنه* وکـــړه، او پـــر ما رحم وکړه، په رښتيا سره همدا ته ډير بخښونکی زيات مهربان يې.

---

(١) بخاري ٢٠٢/١، مسلم ٤١٢/١.

(٢) او هغـــه قرض چي د ناروا کارونو کولو لپاره نه وي، او يا له ادا کولو نه يې عاجز نه وي، له هغه نه پناه نه غوښتل کيږي. (ژباړن)

(٣) بخاري ١٦٨/٨، مسلم ٢٠٧٨/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٨-٤- «اللّهُمّ اغفرْ لي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَ مَا أَسْرَفْتُ، ومَا أنتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ»(١).

۞ الهي! زما هغه ګناه وبخښې چې ما مخکې کړې او وروسته مې کړې، پټه مې کړې، او ښکاره مې کړيده، او هغه څه چې ما پکې اسراف او زيادت کړی، او هغه (ګناه) چې ته په هغه له ما نه ښه خبر يې، ته مخکې کونکی يې، او ته وروسته کونکی يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

٥٩-٥- «اللّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»(٢).

۞ الهي! ما ته ستا په ذكر كولو، شكر كولو، او ښه عبادت كولو مدد او توفيق راكړې.

٦٠-٦- «اللّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ

---

(١) مسلم ١/٥٣٤.

(٢) ابو داود ٢/٨٦، نسائي ٣/٥٣، او الباني هغه په صحيح ابي داود ١/٢٨٤ كي صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فِتْنَةِ الدُّنْيَا وعَذَابِ الْقَبْرِ»[١].

۞ الهـــي! زه په تا سره له بُخل* نه پناه غواړم، او په تا سره له بي زړه توب* نه پناه غواړم، او په تا سره و سپک عمر[٢] ته له رسيدو نه پناه غواړم، او په تا سره د دنيا له فتنې، او د قبر له عذاب نه پناه غواړم.

٦١-٧- «اللَّهُـــمَّ إِنِّـــي أَسْـــأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ النَّارِ»[٣].

۞ الهي! زه له تا نه د جنت سوال کوم، او په تا سره له دوزخ* نه پناه غواړم.

٦٢-٨- «اللَّهُـــمَّ بعِلْمكَ الْغَيْبَ، وَقُدْرَتكَ عَلَى الْخَلْق، أَحْيِنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْراً لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْراً لـــي، اللَّهُمَّ إِنّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَة، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَـــةَ الْحَـــقِّ فِي الرِّضَا وَالْغَضَب، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى والْفَقْـــر ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيماً لاَ يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لاَ تَنْقَطِعُ، وَأَسْـــأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْت،

---

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٣٥).

(٢) ســـپک عمر نه مراد بوډاتوب او د کمزورتيا عمر دی، چې د هيڅ کار کولو توان ورسره نه وي، او خپل خدمت لپاره هم بل چا ته محتاج وي.(ژباړن)

(٣) ابو داود، صحيح ابن ماجه ٢/٣٢٨.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَأَسْـــأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ، فِي غَيْرِ ضَـــرَّاءَ مُضِرَّةٍ، وَلاَ فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيِّنَّا بِزِينَةِ الإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ»(١).

۞ الهي! په غيبو باندي ستا په علم سره، په مخلوقاتو باندي ستا په قدرت سره (سوال کوم) چي ما ته هغه پوري ژوند راکړې چي ته زما لپاره ژوند بهتر ګڼې، او ما ته هله* مرګ راکړې، چي ستا په علم کي مـــرګ را ته بهتر وګڼې، الهي! زه په پټه او ښکاره کي ستا نه د ويري سوال کوم، او د خوشحالۍ او خفګان په وخت د حق ويلو سوال در نه کوم، او په مالدارۍ او غريبۍ کي د ميانه روۍ سوال درنه کوم، او د داســـي نعمـــت سوال درنه کوم چي ختميدونکی نه وي، او د داسي خوشـــحالۍ سوال درنه کوم چي پريکيدونکې* نه وي، په قضاء وقدر باندي د راضي کيدلو سوال درنه کوم، له مرګ نه وروسته د ښه ژوند سوال درنه کوم، او ستا مخ ته د کتلو د خوند او لذت، او ستا ملاقات ته دشوق سوال درنه کوم، او په شوق سره ستا د ملاقات (سوال درنه کوم)، چي له هغه سره زيان رسونکی تکليف، او ګمراه کونکې فتنه نه

---

(١) نســـائي ٥٤،٥٥/٤، احمــد ٣٦٤/٤، او الباني هغه په صحيح النسائي ٢٨١/١ کي صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، الهي! د ايمان په ګاڼو* سره مو سمبال* کړې، او له هدايت شويو هدايت کونکو نه مو وګرځوې.

٦٣-٩- «اللَّهُــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا أَللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الأَحَدُ الصَّــمَدُ الَّذي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»(١).

❁ الهي! زه له تانه سوال کوم پدې چي اى الله! ته بيشکه ايکي يو

(١) نسـائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کـي صـحيح بلـلى دى. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/٤، او الـباني پـه صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللى دى. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفـظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بلـلى دى. نسـائي ٥٢/٣ پـه همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صـحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللى دى. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمـد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللى دى. نسائي ٥٢/٣ پـه همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صـحيح بللى دى. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/٤، او الباني پـه صـحيح النسـائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللى دى. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کـړى دى، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللى دى. نسائي ٥٢/٣ پـه همـدا لفـظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کـي صـحيح بلـلى دى. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/٤، او الـباني پـه صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللى دى. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفـظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بلـلى دى. نسـائي ٥٢/٣ پـه همدا لفظ سره روايت کړى دى، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې، بې نيازه يې، (هغه ذات يې چې) څوک يې ندي زيږولي، او نه هغه له بل چا نه زيږيدلى دى، او هيڅ څوک هغه لره سيال نشته، نو ما لره زما ګناهونه وبخښې، په رښتيا سره همدا ته بخښونکى مهربان يې.

٦٤-١٠- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ، الْمَنَّانَ، يَا بَدِيعَ السَّموات وَالأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلاَلِ وَالإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ»(١).

۞ الهي! زه درنه سوال کوم پدې چې تا لره ټوله غوره ستاينه ده، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، يو يې، شريک نلرې، زيات احسان کونکى يې، اى د آسمانونو او ځمکې پيدا کونکيه! اى د لويې او عزت ورکولو څښتنه! اى د هميشني* ژوند خاونده! اى (د کائناتو*) پالونکيه! زه له تا نه د جنت سوال کوم، او په تا سره له دوزخ* نه پناه غواړم.

٦٥-١١- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ الأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ»(٢).

---

(١) اصحاب السنن روايت کړى، صحيح ابن ماجه ٣٢٩/٢.

(٢) ابو داود ٦٢/٢، ترمذي ٥١٥/٥، ابن ماجه ١٢٦٧/٢، احمد ٣٦٠/٥، صحيح ابن ماجه ٣٢٩/٢، صحيح الترمذي ١٦٣/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! زه له تا نه سوال كوم پدې چي زه شاهدي* وركوم چي ته الله يـــي، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته ايكي يو يې، هغه بي نـــيازه ذات يـــي، چي څوک بي ندي زيږولي، او نه هغه له بل چا نه زيږيدلى دى، او هيڅ څوک هغه لره سيال نشته.

٢٥- د سلام گرځولو نه وروسته اذكار

٦٦-١- أَسْتَغْفِرُ اللهَ [ثلاثاً][1].

۞ له الله نه بخښنه غواړم. [دري ځلي*]

«اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلاَمُ، وَمِنْكَ السَّلاَمُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَالإِكْرَامِ»[2].

۞ الهي! ته له ټولو عيبونو نه پاک يې، او سلامتيا ستا له جانبه ده، با بركته* ذات يې، اى د لويي او عزت وركولو ښبتنه!.

٦٧-٢- «لاَ إِلَـــهَ إلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ، اللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»[3].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دى، شريک

---

(١) مسلم ٤١٤/١.

(٢) مخكيني تخريج دي وكتل شي.(ژباړن)

(٣) بخاري ٢٥٥/١، مسلم ٤١٤/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نلري، هغه لره (دکائناتو) ټولواکي او پوره غوره ستاینه ده، او هغه پر هـــر څه قادر دی، الهي! ته چي (چا له) څه ورکړې، د هغه (څوک) بـــندونکی نشـــته، او ته چي (له چا نه) څه بند کړې، د هغه (څوک) ورکونکـــی نشته، او فائده نه کوي مالدار لره دهغه مال، ستا د عذاب (په لري کولو کي).

٦٨-٣- «لاَ إِلَـــهَ إلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ، لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إلاّ باللّه، لاَ إِلَهَ إلاّ اللّهُ، وَلاَ نَعْبُدُ إلاّ إيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ، وَلَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَـــنُ، لاَ إِلَـــهَ إلاّ اللّـَــهُ مُخْلصِـــينَ لَـــهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ»[1].

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلري، ده لره (دکائناتو) ټولواکي او پوره غوره ستاینه ده، او هغه پر هر څه قادر دی، هیڅ طاقت او قدرت نشته (د ګناه نه د ساتلو* او د نیکیو د کولو) مګر په الله جَلَّ جَلَالُهُ سره، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او بیله هغه نه د بل چا عبادت نه کوو، نعمت او احسان دده له جانبه دی، ټولـــه غوره ستاینه هغه لره ده، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود*

---

(١) مسلم ١/٤١٥.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشته، پداسي حال کي چي عبادت او بنده ګي مو خاص هغه لره ده، که څه هم کفارو ته خوښه نه وي.

٦٩-۴- «سُبْحَانَ اللهِ، والحَمْدُ للهِ، واللهُ أَكْبَرُ» [ثلاثاً وثلاثين][1].

۞ پاک دی الله، او ټولــه غوره ستاينه الله لره ده، او الله ډير لوی (ذات) دی. [۳۳ ځله].

«لاَ إِلَــهَ إلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»[2].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی شريک نلري، هغه لره (د کائناتو) ټولواکي، او پوره غوره ستاينه ده، او همدی پر هر څه قادر دی.

٧٠-٥- بِسْــمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۞ اللَّــهُ الصَّــمَدُ ۞ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۞ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص:١-٥] [بعد كل صلاة][3].

۞ ووايه (اې محمده!): دا چي الله ايکي يو دی، الله بې نيازه دی،

---

(١) مسلم ٤١٨/١، څوک چي دا د هر لمانځه نه وروسته ووايي، ګناهونه به يې وبخښل شي، که څه هم د سمندر د ځګ په اندازه (زياتي) وي.

(٢) مخکينی تخريج دي وکتل شي. (ژباړن)

(٣) ابو داود ٨٦/٢، نسائي ٦٨/٣، صحيح الترمذي ٨/٢، او دا دري واړه سورتونه ته «مُعَوِذات» وايي، فتح الباري ٦٢/٩.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې څوک زيږولي، او نه له چا نه زيږيدلی، او هيڅوک هغه لره سيال نشته. [له هر لمانځه نه وروسته]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِن شَرِّ مَـا خَلَقَ * وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١-٥] [بعد كل صلاة](١).

۞ ووايه (اې محمده!): پناه غواړم په پروردګار سره د سهار*، د هغه څه له شر نه چې ده پيدا کړيدي، او د تياره شپې له شر نه چې کله تکه توره شي، او د پوکي کونکيو (جادو ګرو*) ښځو له شر نه (چې پوکل کوي) په غوټو کي، او د حسد کونکي له شر نه چې کله حسد وکړي. [له هر لمانځه نه وروسته]

بِسْـــمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ الـــنَّاسِ * إِلَـــهِ النَّاسِ * مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْـــوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [الـــناس: ١-٦] [بعد كل صلاة](٢).

۞ ووايه (اې محمده!): پناه غواړم د خلکو* په پروردګار سره، د خلکو په ټولواک سره، د خلکو* په خدای سره، د وسوسه اچونکي،

---

(١) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٢) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(او د الله د ذکـــر نه) تبنتیدونکي (شیطان) له شر څخه، کوم چي د خلکـــو* پــه سینو کي وسوسې اچوي، له پیریانو څخه وي، او که له انسانانو څخه. [له هر لمانځه نه وروسته]

٧١-٦- ﴿اللّـــهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِـــنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِـــهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَـــيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَـــؤُودُهُ حِفْظُهُمَـــا وَهُـــوَ الْعَلِـــيُّ الْعَظِـــيمُ﴾ [الـــبقرة: ٢٥٥] [عقب كل صلاة](١).

۞ الله (هغـــه معبود برحق دی چي) بیله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه همیشه ژوندی دی، (د کائناتو) تدبیرونکی دی، نه پر هغه پرکالي* راځي او نه خوب، څه چي په آسمانونو او ځمکه کي دي ټول هغه لره دي، نشته څوک چي دده په وړاندي بي دده له اجازې نه (د چـــا لـــپاره) شفاعت* وکړي، عالم دی په هغه څه چي له هغوی نه

(١) څـــوک چي دا د هر لمانځه نه وروسته ووايي، نو بيله مرګ نه به يې بل شی و جنت ته د داخليدلو نه منع نه کړي.

نســـائي (عمـــل الـــيوم واللـــيلة ١٠٠ نمبر حديث)، ابن الـــسني ١٢١ نمبر حديث، او الباني په صـــحيح الجـــامع ٥/٣٣٩، او په سلسلة الأحاديث الصحيحة ٢/٦٩٧، ٩٧٢ نمبر حديث کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړانـــدي دي[١]، او پـــه هغه څه چي له هغوی نه وروسته دي[٢]، او (هغوی) دده له علم نه په هيڅ شي احاطه* نشي کولای، مګر کوم شی چي الله وغواړي، کرسي يې پر آسمانونو او ځمکه احاطه کړي دي، او د (آسمانونو او ځمکي) ساتل هغه نه ستړی کوي، او هغه لوړ* او لوی دی. [له هر لمانځه نه وروسته]

٧٢-٧- «لاَ إِلَـــهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [عشر مرات بعد صلاة المغرب والصبح][٣].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلـــري، هغه لره (د کائناتو) ټولواکي*، او پوره غوره ستاينه ده، ژوند ورکوي، او مرګ راولي، او هغه پر هر څه قادر دی. [د ماښام او سهار لمانځه نه وروسته لس ځلي*]

٧٣-٨- «اللَّهُـــمَّ إِنِّـــي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَرِزْقاً طَيِّباً، وَعَمَلاً مُتَقَبَّلاً» [بعد السلام من صلاة الفجر][٤].

---

(١) يعـــني د هغـــوی پـــه راتلونکـــو حـــالاتو عالم دی، او د (يعلم ما بين أيديهم) نور تفسيرونه هم شته.(ژباړن)

(٢) يعني د هغوی په تيرو شويو حالاتو عالم دی، او د (وما خلفهم) نور تفسيرونه هم شته.(ژباړن)

(٣) ترمذي ٥/٥١٥، احمد ٤/٢٢٧، تخريج يې په زاد المعاد ١/٣٠٠ کي وګوری.

(٤) ابن ماجه او نورو روايت کړيدی، صحيح ابن ماجه ١/١٥٢، مجمع الزوائد ١٠/١١١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! زه له تا نه د ګټور علم، او پاک رزق، او قبول شوي عمل سوال کوم. [د سهار د لمانځه د سلام نه وروسته]

٣٦- د استخارې د لمانځه دعا

٧٤- «قـــال جَابرُ بْنُ عَبْد اللّه رَضيَ اللّهُ عَنْهُمَا قَالَ كَانَ رَسُـــولُ اللّه ﷺ يُعَلّمُنَا الاَسْتخَارَةَ فِي الأُمُور كُلّهَا، كَمَا يُعَلّمُنَا السُّـــورَةَ مـــنْ الْقُرْآن، يَقُولُ: «إِذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بالأَمْر فَلْيَرْكَعْ رَكْعَتَيْن منْ غَيْر الْفَرِيضَة، ثُمَّ ليَقُلْ: اللّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخيرُكَ بعلْمكَ، وَأَسْـــتَقْدرُكَ بقُدْرَتكَ، وَأَسْأَلُكَ منْ فَضْلكَ الْعَظيم، فَإِنَّكَ تَقْدرُ وَلاَ أَقْدرُ، وَتَعْلَمُ وَلاَ أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلاّمُ الْغُيُوب، اللّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ -ويُسَمّي حَاجَتَه- خَيْرٌ لي في ديني وَمَعَاشي وَعَاقبَة أَمْري -أَوْ قَالَ: عَاجله وَآجله- فَاقْدُرْهُ لي وَيَسّرْهُ لي ثُمَّ بَـــارِكْ لـــي فيه، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ شَرٌّ لي في ديني وَمَعَاشـــي وَعَاقبَة أَمْري -أَوْ قَالَ: عَاجله وَآجله- فَاصْرِفْهُ عَنّي وَاصْرِفْني عَنْهُ وَاقْدُرْ لي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضني به»[(١)].

۞ جابر بن عبد الله رضي الله عنهما وايي: پيغمبر ﷺ به موږ ته په هر کار کي د استخارې داسي ښوونه کوله، لکه څنګه چي به يې موږ ته

(١) بخاري ١٦٢/٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قرآن د يو سورت ښوونه کوله، (او داسې به يې) فرمايل: کله چې له تاســو نه يو څوک د کوم کار کولو اراده وکړي، نو دوه رکعته غير فرضي (نفل) لمونځ دې وکړي، او بيا دې ووايي: الهي! زه ستا په علم سره له تا نه خير غواړم، او ستا په قدرت سره له تانه طاقت غواړم، او ســتا د لوی فضل او رحمت سوال درنه کوم، ځکه ته قادر يې، او زه عاجز يم، او ته پوهيږې او زه نه پوهيږم، او ته په غيبو ښه پوه يې، الهي! که ته پوهيږې چې دا کار -د هغه کار نوم به اخلي- زما لپاره په دين او دنيا کې، او په انجام* د کار کې خير وي -او يا دې ووايي: په نژدې او ليرې آينده* کې را ته خير وي- نو ته يې ما لره* په برخه کړې، او ما لره يــې آســانه کړې، او بيا ما لره په هغه کې برکت واچوې، او که ته پوهيږې چې دا کار زما لپاره په دين او دنيا کې، او په انجام* د کار کې بد دی، -او يا دې ووايي: په نژدې او ليرې آينده کې بد دی- نو له ما نه يــې وګرځوې* او ما له هغه نه وساتې، او ما ته خير را په برخه کړې چيرته چې وي، او بيا ما په هغه سره خوشحاله کړې.

څــوک چې د خالق نه خير وغواړي، او د مؤمنانو سره مشوره وکړي، او په کار کې ښه فکر وکړي، نو هيڅکله به پښيمانه* نشي، الله ﷻ فــرمايي: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّهِ﴾ [آل عمران: ۱۵۹]

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او لدوی (مومنانو) سره په کار کي مشوره وکړه، او چي کله (د کار کولو) عزم او اراده وکړې، نو پر الله توکل او تکیه وکړه.

٣٧- د سهار او ما ښام اذکار

الحَمْدُ للهِ وَحْدَهُ، والصَّلاةُ والسَّلامُ عَلى مَنْ لا نَبيَّ بَعْدَهُ[(١)].

۞ يواځې الله لره ټولـه غوره ستاينه ده، او درود او سلام دي وي پر هغه چا چي له هغه نه وروسته پيغمبر نشته.

٧٥-١- أَعُوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿اللّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ

---

(١) لـه انـس نه مرفوع روايت دی: «لأن أقعد مع قوم يذكرون الله تعالى من صلاة الغداة حتى تطلع الشمس أحبُّ إليّ من أن أُعتق أربعة من ولد إسماعيل، ولأن أقعد مع قوم يذكرون الله من صلاة العصر إلى أن تغرب الشمس أحبَّ إليّ من أن أُعتق أربعة»، ترجمه: چي زه له يو داسي ډلي سره کښينم* چـي د سهار* له لمانځه نه تر لمر ختو پوري د الله ذکر کوي، دا ما ته لدې نه غوره ده چـي د اسماعيل عليه السلام له اولاد نه څلور مريان آزاد کړم، او چي زه له داسي يو ډلي سره کښينم چـي د مازديګـر له لمانځـه نه تر لمر لويدو پوري د الله ذکر کوي، دا ماته لدې نه غوره ده چي څلور (مريان) آزاد کړم.

ابو داود ٣٦٦٧ نمبر حديث، او الباني هغه حَسَن بللی دی، صحيح أبي داود ٦٩٨/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥] [1].

۞ مخكې يې ترجمه شويده. [٧٠ نمبر ذكر دي وكتل شي]

٧٦-٢- بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۞ اللَّهُ الصَّمَدُ ۞ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۞ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ١-٥] [ثلاث مرات] [2].

۞ مخكې يې ترجمه شويده. [دري خلي] [٧٠ نمبر ذكر دي وكتل شي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۞ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ۞ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۞ وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۞ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١-٥] [ثلاث مرات] [3].

۞ مخكې يې ترجمه شويده. [دري خلي] [٧٠ نمبر ذكر دي وكتل شي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۞ مَلِكِ النَّاسِ ۞ إِلَهِ النَّاسِ ۞ مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۞ الَّذِي

---

(١) څوک چې دا (آيتونه) د سهار* په وخت ووايي، نو له پېريانو نه به تر ماښام پورې په امان وي، او څوک چې دا (آيتونه) د ماښام په وخت ووايي، نو له هغوی نه به تر سهاره پورې په امان وي.
حاكم ٥٦٢/١، او الباني هغه په صحيح الترغيب والترهيب ٢٧٣/١ كې صحيح بللی، او نسائي او طبراني ته يې منسوب كړيدی، او ويلي دي: د طبراني اسناد ښه (جيد) دی.

(٢) څوک چې دا سورتونه د سهار او ماښام په وخت ووايي، نو له هر څه نه ورته كافي او بس دي.
ابو داود ٣٢٢/۴، ترمذي ٥٦٧/٥، صحيح الترمذي ١٨٢/٣

(٣) مخكينی تخريج وكتل شي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

يُوَسْــوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [الـناس: ١-٦] [ثلاث مرات][١].

۞ مخكې يې ترجمه شويده. [دري خلي] [٧٠ نمبر ذكر دي وكتل شي]

٧٧-٣- «أَصْــبَحْنَا وأَصْبَحَ الْمُلْكُ للَّه، وَالْحَمْدُ للَّه، لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَ الْيَومِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَه، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَ الْيَومِ وَشَرِّ مَا بَعْدَه، رَبِّ أَعُوذُ بكَ مِــنْ الْكَسَــلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ»[٢].

۞ سهار* شو[٣] پر موږ[٤]، او ټولواكي* ټوله خاص الله لره ده[٥]، او ټولــه غوره ستاينه الله لره ده، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشــته، هغه يو دی، شريک نلري، او هغه پر هر څه قادر دی، ای زما

---

(١) مخکيني تخريج وكتل شي.(ژباړن)

(٢) مسلم ٢٠٨٨/٤.

(٣) چــي كله مابنام شي، نو داسي به وايي: «أمسينا وأمسى الملك لله»، ترجمه: مابنام شو پر موږ، او ټولواكي* ټوله الله لره ده.

او بله ترجمه يې داده: او پر كائناتو هم مابنام شو يوازي الله لره.

(٤) يعني: موږ سهار كړو، يا د سهار په وخت كي داخل شوو.(ژباړن)

(٥) بله ترجمه يې داده: پر كائناتو سهار شو يوازي الله لره.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروردګاره! پدې ورځ کې څه خیر دی، او د دې وروسته چې څه خیر دی، زه له تا نه د هغه سوال کوم، او پدې ورځ کې چې څه شر دی، او له هغه نه وروسته چې څه شر دی، له هغه څخه په تا سره پناه غواړم، ای زما پروردګاره! په تا سره له تنبلۍ*، او د لوی عمر د بدوالي نه پناه غواړم، ای زما پروردګاره! په تا سره د دوزخ* او قبر له عذاب نه پناه غواړم.

٧٨-٤- «اللَّهُـــمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ»[١].

۞ الهي! (ستا په حکم سره) مونږ سهار* کړو، او (ستا په حکم سره) مونږ ماښام* کړو[٢]، او ستا (په حکم سره) ژوند کوو، او ستا (په حکم سره) مرُو*، او تا لره بیا درتګ (او ژوندي کیدل) دي.

٧٩-٥- «اللَّهُـــمَّ أَنْتَ رَبِّي لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ

(١) ترمذي ٥/٤٦٦، صحیح الترمذي ٣/١٤٢.

(٢) او چــې کله ماښام شي، نو داسي به وايي: «اللهم بك أمسينا وبك أصبحنا وبك نحيا وبك نموت، وإلــيك المصــير»، يعــني «أمسينا» به له «أصبحنا» نه مخکي وايي، او د «النشور» په ځای به «المصير» وايي، او ترجمه يې هماغه پورتني ترجمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاّ أَنْتَ»[١].

۞ الهـــي! ته زما پروردګار یې، بیله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، تا زه پیدا کړی یم، او زه دي بنده یم، او زه د خپل توان سره ستا پر عهد او وعده ولاړ یم، زه په تا سره د خپلو کړو* له شر نه پناه غواړم، زه ستا په هغه نعمت اقرار کوم چې ما ته دي راکړی، او په خپله ګناه اقرار کوم، نو ما ته بخښنه وکړې، چې بیله تا نه څوک ګناه نشي بخښلای.

٨٠-٦- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ، أُشْهِدُكَ وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلاَئِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ وَحْـــدَكَ لاَ شَـــرِيكَ لَـــكَ، وَأَنَّ مُحَمَّـــداً عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ» [أربع مرات][٢].

۞ الهـــي! ما سهار کړو[٣]، پداسي حال کي چې زه تا او ستا د

---

(١) څـــوک چـــې دا دعا په یقین سره د ماښام په وخت ووایي، او بیا په هماغه شپه مړ شي، نو جنت ته به داخل شي، او همدا رنګه که هغه د سهار په وخت ووایي.
بخاري ٧/١٥٠.

(٢) څـــوک چـــې دا ذکر د سهار او یا ماښام په وخت څلور ځلي ووایي، الله به یې له دوزخ* نه په امان کړي.
ابـــو داود ٣١٧/٤، بخاري په «الأدب المفرد» ١٢٠١ نمبر حدیث کي، نسائي په «عمل اليوم واللـــيلة» ٩ نمبر حدیث کي، ابن السني ٧٠ نمبر حدیث کي روایت کړیدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٣ کي د نسائي او ابو داود اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) چـــې کلـــه ماښـــام کیدونکی وي نو داسي به وایې: «اللهم إني أمسيت»، ترجمه: الهي! ما ماښام کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عـــرش پورته کونکي[(١)]، او ستا فرښتې*، او ستا ټول مخلوقات پدې شاهد* ګنم چې بې شکه ته الله يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشـــته، يو يې، شريک نلرې، ، او په رښتيا سره محمد ستا بنده او ستا پيغمبر دی.[خلور خلي*]

٨١-٧- «اللَّهُـــمَّ مَـــا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِن خَلْقِــكَ فَمِـــنْكَ وَحْـــدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ»[(٢)].

۞ الهـــي! کوم نعمت چې ما ته، او يا ستا بل کوم مخلوق ته د ســـهار پـــه وخت[(٣)] رسيدلی، نو هغه يواځې* ستا له طرفه دی، تا لره شريک نشته، نو تا لره ټولـــه غوره ستاينه او شکر دی.

٨٢-٨- «اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ

---

(١) يعني هغه ملائکي چې عرش يې پورته کړيدی.(ژباړن)

(٢) خـــوک چې دا ذکر د سهار په وخت ووايي، نو د هغې ورځې شکر يې په ځای کړيدی، او چې کله هغه د ماښام په وخت ووايي، نو د هغې شپې شکر يې په ځای کړيدی.

ابـــو داود ٣١٨/٤، او نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ٧ نمبر حديث کې، ابن السني ٤١ نمبر حديـــث کـــې، ابن حبان «موارد» ٢٣٦١ نمبر حديث کې روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٤ کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) او د ماښـــام پـــه وخـــت به داسې وايي: «اللهم ما أمسى بي..»، يعني: الهي! کوم نعمت چې.. د ماښام په وخت رسيدلی..

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْكُفْـــرِ وَالْفَقْرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ»[ثلاث مرات](١).

۞ الهـــي! ما ته په بدن كي روغتيا راكړې، الهي! ما ته په غوږونو كي روغتيا راكړې، الهي! ما ته په ستركو كي روغتيا راكړې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، الهي! زه په تا سره له كفر او فقر نه پناه غواړم، او په تا سره د قبر له عذاب نه پناه غواړم، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.[درې خلي*]

٨٣–٩– «حَسْـــبِيَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ» [سبع مرات](٢).

۞ بس دى ما ته هغه الله چي بيله هغه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، پر هغه مي توكل كړى، او همدى د لوى عرش څښتن* دى.[اووه خلي*]

٨٤–١٠– «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا

---

(١) ابـــو داود ٣٢٤/٤، احمـــد ٤٢/٥، نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ٢٢ نمبر حديث كي، ابن السـني ٦٩ نمبر حديث كي، بخاري په «الأدب المفرد» كي روايت كړيدى، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٦ كي د هغه اسناد حَسَن بللى دى.

(٢) خـــوك چـــي دا ذكر د سهار او مابنام په وخت اووه خلي ووايي، الله به يې د دنيا او آخرت د كارونو او اندېښنو* لپاره ورته كافي وګرځوي.

ابـــن السني ٧١ نمبر حديث كي مرفوع، ابو داود ٣٢١/٤ موقوف روايت كړيدى، او شعيب او عبد القادر الأرناؤوط يې اِسناد صحيح بللى دى، زاد المعاد ٣٧٦/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

والآخِـــرَة، اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِـــنْ بَـــيْنِ يَدَيَّ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»[٢].

۞ الهي! زه له تا نه په دنيا او آخرت كي د معافۍ او سلامتۍ سوال كوم، الهي! زه له تا نه په خپل دين او دنيا كي او په خپل اهل او مال كي د معافۍ او سلامتۍ سوال كوم، الهي! زما عيبونه پټ كړې، او ويره* را نـــه لري كړې، الهي! ما د مخي نه، او د شا نه، او د ښي خوا نه، او د چپي خوا نه، او د پورته خوا نه محفوظ كړې، او زه ستا په لويې سره لدې نه پناه غواړم چي د لاندي خوا نه ناڅاپه* هلاک شم.

٨٥-١١- «اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرَ السَّمواتِ وَالأَرْضِ، رَبَّ كُـــلِّ شَـــيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَعُـــوذُ بِـــكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءاً، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ»[٢].

۞ الهي! اې په پټو او ښكاره عالمه! اې د آسمانونو او ځمكي پيدا كونكـــيه! اې د هر شي* پالونكيه او واكمنه! زه شاهدي* وركوم چي

---

(١) ابو داود، ابن ماجه، صحيح ابن ماجه ٢/٣٣٢.

(٢) ترمذي، ابو داود، صحيح الترمذي ٣/١٤٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، زه په تا سره د خپل نفس د شر نه، او د شيطان د شر او شِرک نه پناه غواړم، او لدې نه پناه غواړم چي زه بدي وکړم، او يا (بل) مسلمان ته بدي ورسوم.

٨٦-١٢- «بِسْـــمِ اللَّهِ الَّذِي لاَ يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الأَرْضِ وَلاَ فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ» [ثلاث مرات] (١).

۞ د هغــــه الله په نوم چي له نامه سره يې هيڅ شي* په ځمکه او آســـمان کـــي ضرر نه رسوي، او هغه ښه اوريدونکی، ښه پوه دی. [درې ځلې]

٨٧-١٣- «رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبّاً، وَبِالإِسْلاَمِ دِيناً، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيّاً» [ثلاث مرات] (٢).

۞ زه د الله په خدايي توب (يا کارسازي)، او د اسلام په دين، او

(١) څــــوک چـــي دا ذکر د سهار په وخت درې ځلې، او د ماښام په وخت درې ځلي ووايي، هيڅ شي به ورته ضرر ونه رسوي.

ابـــو داود ٣٢٣/٤، ترمذي ٤٦٥/٥، ابن ماجه، احمد، صحيح ابن ماجه ٣٣٢/٢، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٩ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٢) څــــوک چي دا ذکر د سهار ، او ماښام په وخت درې ځلي ووايي، نو په الله حق دی چي هغه به د قيامت په ورځ خوشحالوي.

احمـــد ٣٣٧/٤، نســـائي پـــه «عمل اليوم والليلة» ٤ نمبر حديث کي، ابن السني ٦٨ نمبر حديـــث کـــي، ابو داود ٣١٨/٤، ترمذي ٤٦٥/٥ روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٩ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محمد په پیغمبري راضي شوم. [دري ځلې]

۸۸–۱٤ – «يَا حَيّ يَا قَيُّوم، بِرَحْمَتك أَسْتَغِيث، أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلّه، وَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَة عَيْن»[۱].

۞ ای د کـــامل ژوند څښتنه! ای د کائناتو تدبيرونکيه!*، ستا په رحمت سره فرياد کوم او مدد غواړم، زما ټول کارونه برابر* کړې، او زمـــا نفـــس (او خواهشاتو) ته مي د سترګي د رَپ* په اندازه هم مه سپارې.

۸۹–۱٥ – «أَصْـــبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلّه رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُـــمَّ إِنِّـــي أَسْـــأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ: فَتْحَهُ، وَنَصْرَهُ، وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ»[۲].

۞ مونـــږ ســـهار کړو[۳]، او کائناتو هم الله لره سهار کړو، چې پـــروردګار د مخلوقـــاتو دی، الهي! زه درنه د دې ورځې[٤] د خير،

(۱) حـــاکم روايـــت کړی، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، صحيح الترغيب والترهيب ب ۱/۲۷۳.

(۲) ابـــو داود ۴/۳۲۲، او شعيب او عبد القادر الأرناؤوط د «زاد المعاد» ۲/۲۷۳ په تحقيق کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(۳) د ماښـــام پـــه وخت به داسي وايي: «أمسينا وأمسى الملك لله رب العالمين»، ترجمه: ماښام شو پر مونږ، او ټولواکي* ټوله خاص الله لره ده.

(٤) د ماښـــام پـــه وخـــت به داسي وايي: «اللهم إني أسألك خير هذه الليلة فتحها، ونصرها، ونورها، وبركـــتها، وهداها، وأعوذ بك من شر ما فيها وشر ما بعدها»، ترجمه هماغه پورتنی ترجمه ده، =

(c) ketabton.com: The Digital Library

کامیابی، نصرت، رڼايي، برکت، او هدايت سوال کوم، او په تا سره د هغې له شر نه، او د هغې نه وروسته شر نه پناه غواړم.

۹۰–۱۶– «أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الإِسْلاَمِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الإِخْلاَصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفاً مُسْلِماً، وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»[(١)].

❁ مونږ په فطرت* د اسلام، او په کلمه د اخلاص، او په دين د محمـــد ﷺ، او په طريقه زمونږ د پلار ابراهيم عليه السلام سهار کړو[(٢)]، چي حق ته مايل* وو، او له مشرکانو څخه نه وو.

۹۱–۱۷– سُبْحَانَ اللهِ وبِحَمْدِهِ [مائة مرة][(٣)].

❁ پاک دی الله سره له ټولي ستايني. [سل ځلې]

۹۲–۱۸– «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ

=

خو د ورځي په ځای به شپه يادوي.

(١) احمـــد ٣/٤٠٧، ٤٠٦، ابـــن الســـني په «عمل اليوم والليلة» ٣٤ نمبر حديث کي، صحيح الجامع ٤/٢٠٩.

(٢) او د ماښام په وخت به وايي: مونږ په فطرت د اسلام... ماښام کړو.

(٣) څـــوک چي دا ذکر د سهار او ماښام په وخت سل ځلي ووايي، هيڅ څوک به د قيامت په ورځ لـــده غـــوره* عمل ونلري، مگر هغه څوک چي دده په اندازه او يا له هغه نه زيات يې دا ذکر ويلی وي.
مسلم ٤/٢٠٧١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [عشر مرات][1] أو [مرة واحدة عند الكسل][2].

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلري، هغه لره تولواکي ده، او هغه لره تولـــه غوره ستاینه ده، او هغه پر هر څه قادر دی. [لس ځلې] یا [یو ځل د تنبلی* په وخت کې]

۹۳-۱۹- «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [مائة مرة إذا أصبح][3].

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلري، ده لره تولواکي ده، او هغه لره پوره غوره ستاینه ده، او هغه پر هر څه قادر دی. [د سهار په وخت سل ځلې]

۹٤-۲۰- «سُـــبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا

(۱) نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ۲۴ نمبر حديث کي روايت کړيدی، صحيح الترغيب والترهيب ۲۷۲/۱، «تحفـــة الأخـــيار» ص۴۴ د ابن باز ليکنه، او ددې ذکر فضيلت په ص۱۴۶، ۲۵۵ نمبر حديث کې وکتل شي.

(۲) ابـــو داود ۳۱۹/۴، ابن ماجه، احمد ۶۰/۴، صحيح الترغيب والترهيب ۲۷۰/۱، صحيح ابي داود ۹۵۷/۳، صحيح ابن ماجه ۳۳۱/۲، زاد المعاد ۳۷۷/۲.

(۳) څـــوک چې دا ذکر په ورځ کې سل ځلې ووايي، نو د لسو مريانو د آزادولو په اندازه (اجر) به ورکـــړل شي، او هغه لره به سل نيکۍ وليکل شي، او سل ګناهونه به ورته وبخښل* شي، او په هماغـــه ورځ بـــه تر ماښام پورې له شيطان نه په امان وي، او هيڅ څوک به لده نه غوره عمل ونلري، مګر هغه څوک چې دده په شان يې عمل کړی وي.
بخاري ۹۵/۴، مسلم ۲۰۷۱/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ» [ثلاث مرات إذا أصبح] [(١)].

۞ پـاک دی الله، او هغـه لـره ټولـه غوره ستاینه ده ده د مخلوقاتو د شمير په اندازه، او ده د رضا (په اندازه)، او ده د عرش د وزن (په اندازه)، او ده د کلماتو د سیاهي (په اندازه). [دري ځلي د سهار په وخت]

٩٥-٢١- «اللَّهُـمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَرِزْقاً طَيِّباً، وَعَمَلاً مُتَقَبَّلاً» [إذا أصبح] [(٢)].

۞ الهي! زه له تا نه د ګټور علم، او پاکي روزۍ*، او قبول شوي عمل سوال کوم. [چې کله سهار پاځي]

٩٦-٢٢- «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ» [مائة مرة في اليوم] [(٣)].

۞ له الله نه بخښنه* غواړم، او هغه ته توبه اوباسم. [سل ځله د ورځې]

٩٧-٢٣- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ» [ثلاث مرات إذا أمسى] [(٤)].

---

(١) مسلم ٤/٢٠٩٠.

(٢) ابـن السـني پـه «عمل اليوم والليلة» ٥٤ نمبر حديث کي، ابن ماجه ٩٢٥ نمبر حديث کي روايـت کړيدی، او شعيب او عبد القادر الأرنوؤط د «زاد المعاد» په تحقيق ٢/٣٧٥ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) بخاري (فتح الباري ١١/١٠١)، مسلم ٤/٢٠٧٥.

(٤) څـوک چي هغه د ماښام په وخت دري ځلي ووايي، په هغه شپه کي به (د زهرناکي خزندي*)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله پـــه بشـــپړ* کلام سره د هغه د مخلوقاتو له شر نه پناه غوارم. [درې ځلي د ماښام په وخت]

٩٨-٢٤- «اللَّهُـــمَّ صَـــلِّ وَسَـــلِّمْ عَلَـــى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ» [عشر مرات](١).

۞ الهي! زمونږ پر پيغمبر محمد درود او سلام وليږه. [لس ځلي]

٢٨- د خوب اذکار

٩٩-١- خپل ورغوي* به سره يو ځای کړي، او بيا دي لانديني اذکـــار ولـــولي، او هغه دي په لاسونو کي چُف کړي، او بيا دي په ورغويو سره خپل جسم مسه* کړي، له سره دي يې شروع کړي، او بيا مخ او بيا نور جسم (دي مسه کړي). [دا به درې ځلي کوي]

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص:١-٥](٢).

زهر ورته څه ضرر ونه رسوي.

احمـــد ٢/٢٩٠، نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ٥٩٠ نمبر حديث کي، ابن السني ٦٨ نمبر حديـــث کـــي روايـــت کړيدی، صحيح الترمذي ١٨٧/٣، صحيح ابن ماجه ٢٦٦/٢، تحفة الأخيار ص٤٥.

(١) (پيغمـــبر ﷺ فرمايي) څوک چي د سهار په وخت، او ماښام په وخت لس لس ځلي پر ما درود ووايي، نو د قيامت په ورځ به يې زما شفاعت په برخه شي.

طـــبراني پـــه دوو اسنادو سره روايت کړيدی، چي يو اسناد يې ښه (جيد) دی، مجمع الزوائد ١٢٠/١٠، صحيح الترغيب والترهيب ٢٧٣/١ دي وکتل شي.

(٢) بخاري (فتح الباري ٦٢/٩)، مسلم ١٧٢٣/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ترجمه يې مخکې شويده.[٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِن شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١-٥] (١).

۞ ترجمه يې مخکې شويده.[٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [الناس: ١-٦] (٢).

۞ ترجمه يې مخکې شويده.[٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

١٠٠-٢- ﴿اللّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥] (٣).

---

(١) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٢) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٣) څوک چې کله خپل د خوب ځای ته راشي او آيت الکرسي ووايي، نو د الله له طرفه به يو ساتونکی ورته مقرر شي، او شيطان به ورته نه نژدې کيږي تر څو چې سهار شي.
بخاري (فتح الباري ٤٧٨/٤).

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ترجمه يې مخکې شويده.[۷۰ نمبر ذکر دي وکتل شي]

۱۰۱-۳- ﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللّهِ وَمَلآئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لاَ نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُواْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ * لاَ يُكَلِّفُ اللّهُ نَفْساً إِلاَّ وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لاَ تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلاَ تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْراً كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلاَ تُحَمِّلْنَا مَا لاَ طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَآ أَنتَ مَوْلاَنَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ۲۸۵-۲۸۶][1].

۞ پيغمبر ﷺ په هغه څه چې ده ته له خپل پروردګار څخه را نازل شوي دي يقين او باور کړی، او مومنانو هم (په هغه يقين کړی)، او ټولو ايمان راوړ په الله، او د هغه په ملائکو، او د هغه په کتابونو، او د هغه په پيغمبرانو، (پداسې حال کې چې ټول وايي): د (الله) د پيغمبرانو د هيڅ يو په مينځ کې فرق* نه کوو، او (همدارنګه پيغمبر او مومنان) وايي: مونږ (د الله حکم) واوريده، او (د هغه) اطاعت* مو وکړ، ای پروردګاره! ستا بخښنه غواړو، او تا ته (د

(۱) چا چې دا دوه آيته د شپې ولوستل، نو هغه ورته کافي ده.
بخاري (فتح الباري ۹/۹۴)، مسلم ۱/۵۵۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو مخلوقاتو) بيا در تګ دی.

الله هيڅ څوک د قدرت او طاقت نه زيات نه مکلف کوي، کوم (نـيک) کار چې يې کړی د هغه (ثواب) همده لره دی، او کوم (بد) کـار چـې يې کړی د هغه (عذاب) پر همده باندې دی، ای زمونږ پروردګاره! مونږ (په ګناه) مه نيسه کله چې (ستا حکم) هير کړو، او يـا پـه خطا سره (ګناه وکړو)، ای پروردګاره! او مه ايږده پر مونږ بـاندې درووند بار، لکه څنګه چې دې زمونږ نه مخکې کسانو باندې ايښی وو، ای پروردګاره! او مه ايږده پر مونږ باندې هغه بار چې مونږ يې هيڅ طاقت نلرو، او زمونږ د(ګناهونه) نه تير شه، او مونږ ته بخښنه وکـړه، او پـر مونږ رحم وکړه، ته زمونږ مددګار يې، نو ته مونږ پر کافر قوم بريالي* کړې.

١٠٢-٤- [(١)] «بِاسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ» [(٢)].

---

(١) (پيغمـبر ﷺ فرمايي) کله چې له تاسو نه يو له خپل بستر نه پاڅيږي* او بيا ورته بيرته راشي، نـو د څادر په پلو دې هغه درې ځلې راټک وهي، او بيا دې بسم الله پرې ووايي، ځکه هغه نـه پوهيږي چې د هغه ځای ته له هغه نه وروسته څه راغلي دي، او چې کله څملي* نو بيا دې ووايي:.. باقي حديث.

(٢) بخاري ١١/١٢٦، مسلم ٤/٢٠٨٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! ستا په نوم سره مي خپله ډډه ولګوله، او ستا (په نوم سره يې) بيرته را پورته کوم، که دي زما روح قبض کړ، نو رحم پر* وکړه، او که دي بيرته را وليږه(١)، نو ساتنه يې وکړه، په هغه څه سره چې د خپلو نيکو بندګانو (ساتنه* کوې).

١٠٣-٥- «اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَّهَا فَاغْفِرْ لَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ»(٢).

۞ الهي! په رښتيا سره تا زما روح پيدا کړى، او ته يې مړ کوې، او تا لره يې مرګ او ژوند دى، که دي ژوند ورکړ نو حفاظت يې وکړې، او که دي مړ کړ، نو بخښنه ورته وکړې، الهي! زه درنه د روغتيا سوال کوم.

١٠٤-٦-(٣) «اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ» [ثلاث مرات](٤).

۞ الهي! ستا له عذاب نه مي وساتي په کومه ورځ چې خپل

---

(١) يعني: زما روح دي قبض نه کړ، او دوباره دي راويښ کړم.(ژباړن)

(٢) مسلم ٢٠٧٣/٤، احمد په خپل لفظ سره ٧٩/٢.

(٣) پيغمبر ﷺ کله چې به وده کيده، خپل ښى لاس به يې تر باړخو* لاندې اېښوده، او بيا به يې داسې ويل:.. باقي حديث.

(٤) ابو داود بلفظه ٣١١/٤، صحيح الترمذي ١٤٣/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندګان بيا ژوندي کوي. [درې ځلې]

١٠٥-٧- «بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وأَحْيَا»[(١)].

۞ الهي! ستا په نوم سره مرم، او ژوندی کیږم.

١٠٦-٨- «سُبْحَانَ اللهِ» [ثلاثاً وثلاثين][(٢)].

۞ پاک دی الله جَلَّ جَلَالُهُ. [درې دېرش ځله]

«الْحَمْدُ لِلهِ» [ثلاثاً وثلاثين][(٣)].

۞ ټولــــه غوره ستاينه الله لره ده. [درې دېرش ځله]

«اللهُ أَكْبَرُ» [ثلاثاً وثلاثين][(٤)].

۞ الله ډېر لوی دی. [درې دېرش ځله]

١٠٧-٩- «اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمواتِ السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، ومُنْزِلَ التَّوْرَاةِ وَالإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الآخِرُ

---

(١) بخاري (فتح الباري ١١/١١٣)، مسلم ٤/٢٠٨٣.

(٢) څــوک چي دا اذکار د خوب ځای ته د راتګ په وخت کي ووايي، نو دا هغه لره د يو خادم نه هم غوره دي.

بخاري (فتح الباري ٧/٧١)، مسلم ٤/٢٠٩١.

(٣) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٤) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

فلَـــيْسَ بَعْـــدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فلَيْسَ فوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْـــبَاطِنُ فلَـــيْسَ دُونَـــكَ شَـــيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ، وَأَغْنِنا مِنْ الْفَقْرِ»(١).

۞ الهـــي! د اوو آسمانونو پروردګاره! د لوی عرش پروردګاره! زمونږ پروردګاره! او د هر شي* پروردګاره! د دانې* او زړي* چوونکيه! د تـــورات او انجيل او فرقان نازلونکيه! پناه غواړم په تا سره د هر هغه شي* له شر نه چې تندی* يې تا نيولی دی(٢)، الهي! ته اول يې، له تا نه مخکې څه نشته، او ته آخر يې، له تا نه وروسته څه نشته، او ته (په يقيني دلائلو سره) ښکاره يې، له تا نه بل زيات ښکاره نشته، او ته (د ذات په لحاظ) له (نورو نه) پټ يې، او له تا نه هيڅ شی پټ نه دی(٣)، له مونږ نه قرض ليرې کړې، او له فقر نه مو (وساتې)، شتمن (مو) کړې.

١٠٨-١٠- «الْحَمْـــدُ للّه الَّذي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَانَا وَآوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لاَ كَافِيَ لَهُ وَلاَ مُؤْوِيَ»(٤).

---

(١) مسلم ٢٠٨٤/٤.

(٢) يعني: ستا په قبضه او قدرت کې دی.(ژباړن)

(٣) اخيرنی خلور جملې د مفهوم او معنی په لحاظ ترجمه شويدي، نه د الفاظو په لحاظ.
تحفـــة الأحـــوذي بشرح جامع الترمذي ٣٣٢٢ نمبر حديث، عون المعبود شرح سنن أبي داود ٤٣٩٢ نمبر حديث دي وګڼل شي.(ژباړن)

(٤) مسلم ٢٠٨٥/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ټولــــه غوره ستاينه هغه الله لره ده چې مونږ ته يې خوراک* او څښاک* راکړي، او له شر نه يې ساتلي يو، او مونږ ته يې د اوسيدو* ځـــای راکـــړی، ځومره ډير خلک داسي شته چې دوی لره د شر نه ساتونکی، او د اوسيدو ځای ورکونکی نشته.

١٠٩-١١- «اللَّهُــمَّ عَــالِمَ الْغَيْـــبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرَ السَّمواتِ وَالأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَليكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَّ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءاً، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ»[١].

۞ ترجمه يې مخکي شويده. [٨٥ نمبر ذکر دي وکتل شي]

١١٠-١٢- ﴿الم﴾ السجده سورت، او د مُلک سورت (تَبَارَكَ) به وايي[٢].

١١١-١٣-[٣] «اللَّهُــمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْــرِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْــبَةً وَرَهْــبَةً إِلَيْكَ، لاَ مَلْجَا وَلاَ مَنْجَأَ مِنْكَ إِلاَّ إِلَيْكَ، آمَنْتُ

(١) ابو داود ٣١٧/٤، صحيح الترمذي ١٤٢/٣.

(٢) ترمذي، نسائي، صحيح الجامع ٢٥٥/٤.

(٣) کلـــه چـــي د خوب کولو اراده وکړي نو د لمانځه د اوداسه په شان اودس وکړه، او بيا پر ښي اړخ* پريوزه*، او داسي ووايه: ... الحديث.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ»[۱].

۞ الهـــي! مـــا خپل ځان تا ته تسليم کړ، او خپل کار مي تا ته وســـپاره*، او خپل مخ مي تا ته وګرځاوه*، او خپله شا مي تا ته تکيه کړه[۲]، پداسي حال کي چي ستا له عذاب نه ډار لرم، او ستا و رحمت ته اميد لرم، بيله تا نه بل هيڅ د نجات او پناه ځای نشته، ايمان مي راوړ ستا پر هغه کتاب چي تا نازل کړی، او ستا پر هغه پيغمبر چي تا (مونږ ته) استولی دی.

۳۹- په خوب کي له يوې ډډې* نه بلي ډډي ته اوښتلو دعا

۱۱۲- «لاَ إِلَـــهَ إِلاَّ اللَّهُ الوَاحِدُ القَهَّارُ، رَبُّ السَمواتِ والأَرْضِ، وما بَيْنَهُمَا العَزِيزُ الغَفَّارُ»[۳].

۞ بـــيله يـــو او غالب الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مينځ کي مخلوقاتو پروردګار دی، د زور او غلبي څښتن دی، بخښونکی دی.

---

(۱) پيغمـــبر ﷺ هغـــه چا ته چي دا اذکار يې وويل داسي وفرمايل: که چيري مړ شې، نو مسلمان به مړ شې.

بخاري (فتح الباري ۱۱/۱۱۳)، مسلم ۴/۲۰۸۱.

(۲) يعني ټوله تکيه او اعتماد مي پر تا دی.(ژباړن)

(۳) دا دوعا به هغه وخت وايې چي په شپه کي له يوه اړخ* نه بل اړخ ته واوړې.

حـــاکم ۱/۵۴۰ صـــحيح کړی، او ذهبي موافقه ورسره کړيده، نسائي په «عمل اليوم والليلة» کي، او ابن السني روايت کړيدی، صحيح الجامع ۴/۲۱۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۰- په خوب کي د نا آرامۍ او له ويري سره مخامخ کيدلو دعا

۱۱۳- «أَعُـوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونَ»[(۱)].

۞ زه پناه غواړم د الله په بشپړ* کلام سره د هغه له غضب او عذاب نه، او د هغه د بندګانو له شر نه، او د شيطانانو له وسوسو نه، او لدې نه چي (شيطانان) ما ته راشي[(۲)].

۳۱- هغه څه چي د خوب ليدو نه وروسته کول پکار دي

۱۱۴-۱- دري ځلي به له چپي خوا نه لاړي توکي[(۳)].

۲- دري ځلي به له شيطان نه، او د هغه څه له شر نه چي په خوب کي يې ليدلي دی په الله سره پناه غواړي[(٤)].

۳- خپل خوب به چاته نه وايي[(٥)].

۴- پر کوم اړخ* چي ويده وي له هغه نه به بل اړخ ته واوړي[(٦)].

---

(۱) ابو داود ۱۲/۴، صحيح الترمذي ۱۷۱/۳.

(۲) يعـني مـا تـه په لمانځه کي يا د قرآن په تلاوت او بل عبادت کي راشي، او فکر مي بلې خوا ته واړوي.(ژباړن)

(۳) مسلم ۱۷۷۲/۴.

(٤) مسلم ۱۷۷۲/۴، ۱۷۷۳.

(٥) مسلم ۱۷۷۲/۴.

(٦) مسلم ۱۷۷۳/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵- که وغواړي نو پورته دي شي او لمونځ* دي وکړي[۱].

۳۳- د وترو د قنوت دعا

۱۱۶-۱- «اللَّهُــمَّ اهْدِني فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِني فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّني فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِني شَرَّ مَــا قَضَــيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلاَ يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لاَ يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، [وَلاَ يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ]، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ»[۲].

۞ الهي! د هغو کسانو په جمله کې چې تا ورته هدایت کړی، ما ته هم هدایت وکړه، او د هغو کسانو په جمله کې چې تا ورته عافیت ورکــړی مــا ته هم عافیت راکړې، ما هم له شر نه وساته، او د هغو کسانو په جمله کې چې تا محفوظ کړي، ما هم محفوظ کړه، او څه چـــې دې راکړي، په هغه کې راته برکت واچوه، او څه چې تا فیصله کړې د هغه د شر نه مې وساته، ځکه همدا ته فیصله کونکی یې، او ستا د حکـــم څوک دفع کونکی نشته[۳]، په رښتیا سره چې ته له چا سره دوستي وکړې، هغه به خوار نشي، او له چا سره چې دښمني وکړې،

---

(۱) مسلم ۱۷۷۳/۴.

(۲) څلــورو اصحاب السنن، احمد، دارمي، حاکم، او بیهقي روایت کړیدی، او د مربع قوسونو تر مینــځ عبارت د بیهقي دی، صحیح الترمذي ۱۴۴/۱، صحیح ابن ماجه ۱۹۴/۱، إرواء الغلیل د الباني لیکنه ۱۷۲/۲.

(۳) دا جمله د مفهوم او معنی په لحاظ ترجمه شویده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه به عزتمند نشي، ته مبارک ذات يې، او د لوړې ښېښتن يې ای زموږ پرورد ګاره.

١١٧-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»[٢].

۞ الهي زه ستا په رضا سره ستا له غضب* نه پناه غواړم، او ستا په معافي سره ستا له عذاب* نه پناه غواړم، او له تا نه په تا سره پناه غواړم[٢]، ستا (د شان سره لائقه) ثنا* نشم ويلای، ته هماغسې يې چې څنګه تا خپل ځان ستاييلی دی.

١١٨-٣- اللّهمّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ، ولكَ نُصَلّي ونَسجُدُ، وإليكَ نَسعَى ونَحْفِدُ، نَرجُو رَحْمَتكَ، ونَخْشَى عذابَكَ، إنَّ عَذَابَكَ بالكافرينَ مُلْحَقٌ. اللهمّ إنّا نَستَعينُكَ، ونَستَغفرُكَ، ونُثْني عليكَ الخَيْرَ، ولا نَكْفُرُكَ، ونُؤمِنُ بكَ، ونَخْضَعُ لكَ، ونَخْلَعُ مَنْ يَكْفُرُكَ»[٣].

---

(١) څلورو اصحاب السنن او احمد روايت کړيدی، صحيح الترمذي ٣/١٨٠، صحيح ابن ماجه ١/١٩٤، ارواء الغليل ٢/١٧٥.

(٢) لــه الله ﷻ نه په الله سره د پناه غوښتلو مقصد: په الله سره دده د جمالي صفاتو لکه غضب، قهر، جبروت او نورو داسي صفاتو له آثارو نه پناه غوښتل دي.(ژباړن)

(٣) بيهقي په «السنن الکبرى» ٢/٢١١ کي روايت کړی، او اسناد يې صحيح بللی دی، او الباني =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! خاص ستا عبادت کوو، او خاص تا ته لمونځ او سجده کوو، او خاص تا ته در دانګو* او ګړندي* درځو، ستا د رحمت امید* لرو، او ستا له عذاب نه ویریږو، په رښتیا سره چې ستا عذاب کفارو ته ورکړه شوی دی، الهي! مونږ له تا نه مدد غواړو، او له تا نه بخښنه* غواړو، او ستا غوره ستاینه کوو، او ستا نا شکري نکوو، او پر تا ایمان لرو، او تا ته عاجزي کوو، او له هغه چا نه لیري ځو چې ستا نا شکري کوي.

۳۳- د وترو له سلام نه وروسته ذکر

۱۱۹- «سُبْحَانَ المَلِكِ القُدُّوسُ» [ثلاث مرات والثالثة يجهرُ بها، ويمدُّ بها صوته، يقولَ:] [«رَبِّ الْمَلاَئكَةِ وَالرُّوحِ»][(۱)].

۞ پاکي ده (د کائناتو) تولواک لره پوره پاکي.

[دا به دري خلي وايي، او په دريم ځل به په لوړ او اوږده آواز سره دا وايي:]

د ملائکو او جبرائیل پروردګار.

۳۴- د پریشانی او غم (لري کولو) دعا

۱۲۰-۱- «اللَّهُــــمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ،

په ارواء الغلیل ۲/ ۱۷۰ کي وايي: او دا اِسناد صحیح دی، او هغه پر عمر باندي موقوف دی.

(۱) نسـائي ۳/۲۴۴، دار قطـني او نـورو روایت کړیدی، او د مربع قوسونو مینځ کي عبارت د دارقطـني ۲/۳۱ زیـادت دی، او اِسناد یې صحیح دی، زاد المعاد د شعیب الأرنؤوط او عبد القادر الأرنؤوط تحقیق ۱/ ۳۳۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَاصِـــيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُـــلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَو أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَـــلَ الْقُــرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلاَءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي»[١].

۞ الهي! زه ستا بنده، ستا د بنده زوی، ستا د مينځي* زوی يم، زما تندی* ستا په لاس کي دی، ستا حکم پر ما جاري دی، ستا فيصله زما په حق کي عادلانه* ده، ستا په هغه ټولو نومونو سره له تا نه سوال کوم، چي تا خپله خپل ځان په هغه نومولی* دی، او يا دي په خپل کتاب کي نازل کړيدی، او يا دي خپل مخلوق نه چا ته ښودلی دی، او يا دي په خـــپل غيبي علم کي له ځان سره ساتلی دی، (پدي ټولو در نه سوال کوم) چي ته قرآن زما د زړه پسرلی*، او د سيني روښنايي، او د غمونو ورک کونکی، او د پريشانيو* ختمونکی وګرځوې.

١٢١-٢- «اللَّهُـــمَّ إِنِّـــي أَعُـــوذُ بِكَ مِنْ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْـــزِ وَالْكَسَـــلِ وَالْـــبُخْلِ وَالْجُـــبْنِ وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ»[٢].

---

(١) احمد ٣٩١/١، او الباني هغه صحيح بللی دی.

(٢) بخاري ١٥٨/٧، پيغمبر ﷺ به دا دعا ډيره ويله. بخاري (فتح الباري ١٧٣/١١) دي وګکل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! زه پـــه تا سره پناه غواړم له پريشاني او غم نه، او له کمزورتيا (سستۍ) او لټۍ* نه، او بخيل توب* او بې زړه توب* نه، او د قرض له زياتيدو او د خلکو له غلبې موندلو نه.

۳۵- د بې قرارۍ دعا

۱۲۲-۱- «لاَ إِلَــهَ إِلاّ اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ رَبُّ السَّموَاتِ وَرَبُّ الأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»(۱).

۞ بل د عبادت وړ* معبود* نشته بيله هغه الله نه چې لوی او حِلم لرونکي دی، بل د عبادت وړ* معبود* نشته بيله هغه الله نه چې د لوی عرش څښتن دی، بل د عبادت وړ* معبود* نشته بيله هغه الله نه چې د آسمانونو او ځمکې پروردګار دی، او د عزتمند عرش پروردګار دی.

۱۲۳-۲- «اللَّهُـــمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ وأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ»(۲).

۞ الهي! زه ستا د رحمت اميد لرم، نو زما نفس ته مې د سترګې د رپ* په اندازه هم مه پرېږده، او زما کارونه ټول راته اصلاح کړې، بيله

(۱) بخاري ۱۵۴/۷، مسلم ۲۰۹۲.

(۲) ابـــو داود ۳۲۴/۴، احمـــد ۴۲/۵، او الـــباني په صحيح ابي داود ۹۵۹/۳ کې د هغه اسناد صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۲٤-۳- «لَا إِلَــهَ إِلاَّ أَنْــتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنْ الظَّالِمِينَ»(۱).

۞ بیله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، پاک یې ته، په رښتیا سره زه له ظالمانو نه یم.

۱۲۵-٤- «اللّٰهُ اللّٰهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً»(۲).

۞ الله الله زما پروردګار دی، له هغه سره هیڅ شی شریک نه بولم.

۳٦- د دښمن او حکمران* سره مخامخ کیدو* دعا

۱۲٦-۱- «اللَّهُــمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ»(۳).

۞ الهي! مونږ تا د دوی مقابلې ته ګرځوو، اوپه تا سره د دوی د شر نه پناه غواړو.

۱۲۷-۲- «اللَّهُــمَّ أَنْتَ عَضُدِي، وَأَنْتَ نَصِيرِي، بِكَ أَجُولُ، وبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أُقَاتِلُ»(٤).

---

(۱) ترمذي ٥٢٩/٥، حاکم ٥٠٥/١، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي موافقه ورسره کړيده. صحيح الترمذي ١٦٨/٣.

(۲) ابو داود ٨٧/٢، صحيح ابن ماجه ٣٣٥/٢.

(۳) ابو داود ٨٩/٢، حاکم ١٤٢/٢، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده.

(٤) ابو داود ٤٢/٣، ترمذي ٥٧٢/٥، صحيح الترمذي ١٨٣/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! ته زما مټ يې، او ته مې مددګار يې، ستا (په قدرت) سره ګرځم راګرځم، او (په دښمن باندي) حمله کوم، او جنګيږم.

۱۲۸–۳– «حَسْبُنَا ونِعْمَ الوَكِيلُ»[۱].

۞ الله مونږ ته بس او كافي دی، او هغه ښه كار ساز دی.

۳۷- د حكمران* د ظلم نه د ويري دعا

۱۲۹–۱– «اللَّهُــمَّ رَبَّ السَّموات السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيم، كُنْ لِي جَاراً مِنْ فُلان بن فُلان، وَأَحْزَابه مِنْ خَلائقكَ، أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ، أَوْ يَطْغَى، عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، ولا إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ»[۲].

۞ الهــي، اې د اوو آســمانونو پــروردګاره! او د لوی عرش پروردګاره! زما لپاره پناهګاه شې لدې نه چي فلانکی د فلانکي زوی، او د هغــه ډلي -چــي ستا د مخلوقاتو نه دي- پر ما زياتی او تجاوز* وكړي، چا ته چي ته پناه وركړې هغه غالبه دی، او ډيره لويه ده ستاينه ستا، او بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۳۰–۲– «اللهُ أَكبرُ، اللهُ أَعَزُّ مِن خَلْقه جميعاً، اللهُ أَعَزُّ

---

(۱) بخاري ۱۷۲/۵.

(۲) بخــاري په «الأدب المفرد» ۷۰۷ نمبر حديث كي روايت كړيدی، او الباني په «صحيح الأدب المفرد» ۵۴۵ نمبر حديث كي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مّـــا أخـــافُ وأَحْذَرُ، أَعُوذُ باللهِ الذي لا إلهَ إلاّ هوَ، المُمْسكُ السّمَوات السَبْع أَن يَقَعْنَ على الأَرْضِ إلاّ بِإذْنه، من شَرِّ عبدكَ فُلان، وجُنُوده وأَتْباعه وأَشْياعه، منَ الجِنّ والإنْسِ، اللهمّ كُنْ لي جاراً مِنْ شَرِّهم، جلّ ثَنَاؤُكَ وعَزَّ جارُكَ، وتَبارَكَ اسْمُكَ، ولا إلَهَ غَيْرُكَ» [ثلاث مرات] (١).

۞ الله ډير لوى دى، الله له ټول مخلوق نه زورور دى، الله له هغه چا نه ډير زورور دى له كوم نه چي زه ويريږم* او خطر احساسوم، په هغه الله سره پناه غواړم كوم چي بيله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او (هغه ذات) چي ټينګونكى داوو آسمانونو دى لدې نه چي بې دده لـــه اجـــازې او حكم نه پر ځمكه راولويږي، (پناه غواړم) ستا د فلانكي بنده له شر نه، او د هغه له انسي او جني پيرَوانو او لښكرو نه، الهي! د دوى له شر نه زما لپاره پناهګاه شې، او ډيره لويه دده ستاينه ستا، او مـــبارك دى نـــوم ســـتا، او بيله تا نه د عبادت وړ* معبود* نشته.

[درې ځلي*]

٣٨- د ښمن ته ښيرا* كول

١٣١- «اللّهُـــمَّ مُـــنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اهْزِمِ

(١) بخـــاري «الأدب المفـــرد» ٧٠٨ نمبر حديث كي روايت كړيدى، او الباني په «صحيح الأدب المفرد» ٥٤٦ نمبر حديث كي هغه صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ»[(١)].

۞ الهـــي! اې د کــتاب نازلونکيه! ای ژر* حساب کونکيه! (د دښمنانو) ډلو ته ماتي* ورکړې، الهي! ته ماتي* ورته ورکړې، او (ځمکه يې تر پښو* لاندي) ولړزوې*.

۳۹- د کوم قوم نه چي ويره* لري، دا دعا به وايي

۱۳۲- «اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ»[(٢)].

۞ الهـــي! څنگه چي ته غواړي هماغسي مي د هغوی له شر نه وساتې.

۴۰- څوک چي ايمان کي شک وکړي دهغه دعا

۱۳۳-۱- په الله سره به پناه غواړي[(٣)].

۲- کوم شي کي چي شک وي هغه کي به بيا فکر* نکوي[(٤)].

۱۳٤-۳- يَقولُ: «آمَنْتُ بِاللهِ وَرُسُلِه»[(٥)].

۞ او وايي به: پر الله او د هغه پر پيغمبرانو مي ايمان راوړی دی.

۱۳۵-٤- يقرأُ قولَه تعالى: ﴿هُوَ الأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ

(١) مسلم ۱۳٦۲/۳.

(٢) مسلم ۲۳۰۰/۴.

(٣) بخاري (فتح الباري ۳۳٦/٦)، مسلم ۱۲۰/۱.

(٤) بخاري (فتح الباري ۳۳٦/٦)، مسلم ۱۲۰/۱.

(٥) مسلم ۱۱۹/۱-۱۲۰.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ [الحديد: ٣] [(١)].

۞ دا آيت به وايي: هغه (يعني الله) اول دی، او آخر دی، او ظاهر دی، او باطن دی، او هغه په هر څه پوه* دی.

۴۱- دقرض اداء كولو دعا

١٣٦-١- «اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ» [(٢)].

۞ الهي! ستا په حلالو مي ستا له حرامو وساتې، او ستا په فضل مي بيله تا نه بل چا نه بي نيازه* کړې.

١٣٧-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ» [(٣)].

۞ الهي! زه له پريشانۍ او غم نه، او له کمزورتيا (سستۍ) او لټۍ* نـه، او بخيلۍ* او بي زړه توب* نه، او د قرض زياتيدو او د خلکو له غلبې موندلو نه په تا سره پناه غواړم.

---

(١) ابو داود ٣٢٩/٤، او الباني په صحيح ابي داود ٩٦٢/٣ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٢) ترمذي ٥٦٠/٥، صحيح الترمذي ١٨٠/٣.

(٣) بخاري ١٥٨/٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۲- په لمانځه او تلاوت کې د وسوسې دعا

۱۳۸- «أَعُـوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، واتْفُلْ على يسارِكَ» [ثلاثاً][1].

۞ له رټل شوي شيطان نه په الله سره پناه غواړم.

او بيا دي و چپ* طرف ته (لاړي) تف کړي. [دري ځلې]

۴۳- چا ته چې يو کار مشکل شي د هغه دعا

۱۳۹- «اللهمّ لا سَهْلَ إلاّ ما جَعَلْتَهُ سَهْلاً، وأنتَ تَجْعَلُ الحَزْنَ إذا شئتَ سَهْلاً»[2].

۞ الهي! هيڅ آسان شی نشته، مګر هغه چې ته يې آسان کړې، او ته چې وغواړې سخت او ګران آسانوې.

۴۴- څوک چې ګناه وکړي، هغه به داسې کوي

۱۴۰- داسې بنده به نه وي چې ګناه وکړي، او بيا په ښه توګه* اودس وکړي، او بيا پاڅيږي* دوه رکعته لمونځ* وکړي، او بيا له الله نه بخښنه وغواړي، او الله ورته بخښنه او عفو ونکړي[3].

---

(۱) مسـلم ۱۷۲۹/۴ له عـثمان بن ابي العاص رضي الله عنه نه روايت کړيدی، او په هغه کې داسې راغلي دي: ما همداسې وکړه، نو الله تعالى هغه له ما نه ليرې کړه.

(۲) صـحيح ابن حبان ۲۴۲۷ نمبر حديث (موارد)، ابن السني ۳۵۱ نمبر حديث، او حافظ وايي: دا حديـث صحيح دی. او عبد القادر الأرناؤوط هم هغه د نووي د اذکارو په تحقيق ص۱۰۶ کې هغه صحيح بللی دی.

(۳) ابو داود ۸۶/۲، ترمذي ۲۷۵/۲، او الباني په صحيح ابي داود ۲۸۳/۱ کې هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۵- د شیطان او د هغه د وسوسو د لیري کولو دعاګاني

۱۴۱- په الله ﷻ سره له شیطان نه پناه غوښتل[(۱)].

۱۴۲- آذان کول[(۲)].

۱۴۳- ذکر کول، او د قرآن تلاوت کول[(۳)].

۴۶- کله چي یي د خوښي خلاف کار پیښ شي، او یا له کوم کار نه عاجز شي، داسي به وایي

۱٤٤- «قَدَّرَ اللهُ وما شاءَ فَعَلَ»[(٤)].

---

(١) ابـــو داود ١/٢٠٦، ترمذي، صحيح الترمذي ١/٧٧، او د المؤمنون سورت، ٩٨-٩٩ آيتونه دي وكتل شي.

(٢) مسلم ١/٢٩١، بخاري ١/١٥١.

(٣) (پيغمبر ﷺ فرمايي) خپلو كورونو ځنځه هديرې* مه جوړوى، شيطان له هغه كور نه تښتي چي په هغه كي د بقرې سورت ويل كيږي.
مســـلم ١/٥٣٩. او له هغـــو شـــيانو نه چي شيطان شړي* او ليرې كوي يې د سهار او ماښام اذكـــار، د ووده كيدو او ويښيدو اذكار، او كور او مسجد ته ننوتلو او له هغه نه وتلو اذكار، او نـــور شـــرعي اذكـــار لكه آيت الكرسي د خوب په وخت كي، د بقرې د سورت آخيرني دوه آيـــتونه. او څـــوک چي «لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك، وله الحمد، وهو على كل شـــيء قديـــر» ســـل ځلي ووايي، نو دا به په هغه تولـه ورځ كي دده لپاره له شيطان نه د ساتلو وسيله وي. او همدارنګه آذان هم شيطان شړي او لري كوي يې.

(٤) (پيغمـــبر ﷺ فرمايي) قوي مسلمان له كمزوري مسلمان نه الله ته زيات غوره* دى، او په دواړو كـــي خـــير شته، په هغه څه حرص او كوښښ وكړه چي تاته ګټه لري، او له الله ﷻ نه مرسته وغـــواړه، او مه عاجزه كيږه، او كه يو څه درته پيښ شي، نو داسي مه وايه: چي كه داسي مي كـــړي واى، نـــو داسي به شوي واى، بلكه داسي ووايه: چي الله ﷻ (همدا زما) په تقدير كي ليكـــلي وه، او څه يې چي وغوښتل ويې كړل، ځكه «لَوْ» (يعني: «كه چيري» كلمه استعمالول
=

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الله (دا کار) په ازلي تقدير کې (همداسې) ليکلی وو، او څنګه چې يې وغوښتل هماغسې يې وکړل.

۴۷- د پيدا شوي ماشوم* مور او پلار ته مبارکي ورکول، او د هغې جواب

١٤٥ - «بـــارَكَ اللهُ لـــكَ في الموهُـــوب لكَ، وشَكَرتَ الواهـــبَ، وبَلَغَ أَشُدَّهُ، ورُزِقْتَ برَّهُ»، ويردّ عليه المُهَنَّأُ فيقول: «بـــارَكَ اللهُ لـــكَ وبارَكَ عليكَ، وجزاكَ اللهُ خيراً، ورَزَقَكَ اللهُ مثلَهُ، وأَجْزَلَ ثَوابَكَ»[1].

۞ الله دې ستا په درکړل شوي (ماشوم) کې برکت واچوي، او (د هغــه) د ورکونکــي شکر اداء کړې، او ماشوم دې خپل قوت او ځواني ته ورسيږي، او د هغه نيکي* دې په نصيب شه.

او د ماشوم مور او پلار به په جواب کې داسې وايي: الله دې تا ته برکت درکړي، او پر تا دې برکت کښيږدي، او الله دې تا ته نيکه جزا (ثواب) درکړي، او همداسې ماشوم دې در په برخه* کړي، او ثواب دې تا ته زيات کړي.

او ويل) دشيطان کارونو ته لاره* خلاصوي*. مسلم ۴/۲۰۵۲.

(۱) الاذکار د نووي ليکنه ص۳۴۹، صحيح الاذکار د سليم الهلالي ليکنه ۷۱۳/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۸- د ماشومانو د حفظ او امان لپاره دعا

١٤٦- كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعَوِّذُ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ يَقُولُ: «أُعِيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لامَّةٍ»[١].

۞ رسول الله ﷺ به د حَسَن او حُسين لپاره پناه غوښتله، او داسي به يې ويل[٢]: ستاسو دواړو لپاره زه د الله په كامل كلام سره له هر شيطان، او زهرناک (حيوان) نه، او له هري آفت او ضرر رسونكي سترګي نه پناه غواړم.

۴۹- د بيمار د پوښتني په وخت هغه ته دعا

١٤٧-١- «لا بَأْسَ، طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ»[٣].

۞ څه پروا نشته، ان شاء الله (دا بيماري به ستا د ګناهونو) د پاكوالي سبب به وي.

١٤٨-٢- «أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، أَنْ يَشْفِيَكَ» [سبع مرات][٤].

---

(١) بخاري ۴/١١٩، له ابن عباس رضي الله عنهما نه روايت كړيدى.

(٢) يعني د هغوى د حفاظت لپاره به يې دا دعا كوله.(ژباړن)

(٣) بخاري (فتح الباري ١٠/١١٨).

(٤) (پيغمبر ﷺ فرمايي) داسي مريض به نه وي چي اجل يې نه وي راغلى، او يو مسلمان بنده يې پوښتني ته راشي او دا (پورتنى) دعا اووه ځلي ووايي، مګر دا چي روغ به شي. ترمذي، ابو داود، صحيح الترمذي ٢/٢١٠، صحيح الجامع ٥/١٨٠.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ له هغه لوی او عظمت والا الله نه سوال کوم چي د لوی عرش څښتن دی، چي تا لره شفا او روغتیا درکړي. [اووه ځلې]

۵۰- د بیمار* د پوښتني کولو فضیلت

۱۴۹- قال ﷺ: «إذا عادَ الرجُلُ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ مَشَى فِي خرَافَةِ الْجَنَّة حَتَّى يَجْلس، فَإذَا جَلَسَ غَمَرَتْهُ الرَّحْمَةُ، فَإنْ كَانَ غُدْوَةً صَلَّى عَلَيْه سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَك حَتَّى يُمْسيَ، وَإنْ كَانَ مَسَاءً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَك حَتَّى يُصْبِحَ» [۱].

۞ پیغمبر ﷺ فرمايي: کله چي يو سړی د خپل (بیمار) مسلمان ورور پوښتني ته ورځي، نو دی د جنت په میوو کي روان وي تر څو چي کښیني*، کله چي کښیني نو په رحمت کي پټ شي، که (دا وخــت) سهار* وي نو اویا زره ملائکي* به ده ته دعا کوي، تر څو چي ماښام* کیږي، او که (دا وخت) ماښام وي، نو اویا زره ملائکي به ده ته دعا کوي تر څو چي سهار کیږي.

۵۱- د ژوند نه نا امیده بیمار* دعا

۱۵۰-۱- «اللَّهُــمَّ اغْفرْ لِي وَارْحَمْنِي وَأَلْحقْنِي بِالرَّفِيقِ

(۱) تــرمذي، ابــن ماجه، احمد، صحیح ابن ماجه ۱/۲۴۴، صحیح الترمذي ۱/۲۸۶، او احمد شاکر هغه صحیح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الأَعْلَى»[١].

۞ الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او د لوړ مقام والا پیغمبرانو سره مي یو ځای کړې.

١٥١-٢- جَعلَ النبيُّ ﷺ عندَ مَوته يُدْخل يَدَيْه في الْمَاء فَيَمْسَحُ بهمَا وَجْهَه ويَقُول : «لاَ إِلَه إلاَّ اللّه، إِنَّ لِلْمَوْتِ لَسَكَرَات»[٢].

۞ پیغمبر ﷺ د خپل مرګ په وخت کي خپل لاسونه په اوبو کي وهل او بیا به یې خپل مخ په هغه مسه* کاوه، او ویل به یې: بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، په رښتیا سره چي مرګ ډیري سختی لري.

١٥٢-٣- «لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إلاّ بِاللَّه»[٣].

---

(١) بخاري ١٠/٧، مسلم ١٨٩٣/٤.

(٢) بخاري (فتح الباري ١٤٤/٨) او په هغه کي د مسواک ذکر هم شویدی.

(٣) ترمذي، ابن ماجه، او الباني هغه صحیح بللی دی، صحیح الترمذي ١٥٢/٣، صحیح ابن ماجه ٣١٧/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ بـــيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، الله ډير لوی دی، بيله يو الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه لره ټولواکي ده، هغه لره پوره غوره ستاينه ده، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او نشته طاقت او قوت (د ګناه نه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) د يو الله په مدد او توفيق سره.

۵۲- څکندن* حالت کي سړي ته يادونه

۱۵۳- (پيغمبر ﷺ فرمايي) د چا چي آخري خبره «لا إله إلا الله» وي، نو جنت ته به داخل شي(۱).

۵۳- چا ته چي مصيبت رسيدلی وي، د هغه دعا

۱۵٤- «إِنَّــا لِلَّـــهِ وَإِنَّـــا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللهمّ أْجُرْنِي فِي مُصِيبَتِي، وأَخْلِفْ لِي خَيراً مِنها»(۲).

۞ بي شکه چي مونږ الله لره يو، او هغه ته ورتلونکي يو، اې الله ما ته زما په مصيبت کي اجر راکړې، او د هغه په بدل کي ما ته له هغه نه ښه راکړې.

---

(۱) ابو داود ۳/۱۹۰، صحيح الجامع ۵/۴۳۲.
(۲) مسلم ۲/٦۳۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵۴- د مړي سترګي بندولو په وخت دعا

۱۵۵- «اللَّهُـمَّ اغْفِـرْ لِفُلان (باسمه) وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّـينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَابِرِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ»[١].

۞ اې الله! و فلانکـي (نوم به يې واخلي) ته بخښنه وکړې او د هدايـت شويو کسانو په جمله کي يې درجه لوړه کړې، او د هغه باز مـانده ګانو لپاره له هغه نه وروسته سرپرست اوسې، او مونږ او ده ته بخښـنه وکړې اې د مخلوقاتو پروردګاره! او قبر يې ورته پراخ، او روښانه* کړې.

۵۵- مړي ته په جنازه کي دعا

۱۵۶-۱- «اللَّهُـمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ وَعَافِهِ وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مُدْخَلَهُ، وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِـنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَاراً خَـيْراً مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلاً خَيْراً مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجاً خَيْراً مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ [وَعَذَابِ النَّارِ]»[٢].

۞ اې الله! ده ته بخښنه وکړې او رحم پر* وکړې، او عافيت

---

(١) مسلم ٢/٦٣٤.

(٢) مسلم ٢/٦٦٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورله ورکړې، او عفوه ورته وکړې، او غوره میلمستیا یې وکړې، او د داخلیدو ځای یې پراخه کړې، او په اوبو او واوره او ږلۍ سره یې ووینځې، او له ګناهونو نه یې داسې پاک کړې لکه څنګه چې دې سپینه جامه له خیرو* نه پاکه کړیده، او (د دنیا) له کور نه غوره کور، او له کورنۍ نه یې غوره کورنۍ، او له ښځې نه یې غوره ښځه ورکړې، او جنت ته یې داخل کړې، او د قبر له عذاب او د دوزخ له عذاب نه یې وساتې.

۱۵۷-۲- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا، وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرِنَا وَأُنْثَانَا، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لاَ تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلاَ تُضِلَّنَا بَعْدَهُ»(۱).

۞ اې الله، زمونږ ژوندي ته، او مړي ته، او حاضر ته، او غائب ته، او واړه ته، او لوی ته ، او نر ته، او ښځې ته بخښنه وکړې، اې الله! له مونږ نه چې چا ته ژوند ورکړي، نو د اسلام سره ژوند ورکړه، او له مونږ نه چې چا ته مرګ راولې، نو له ایمان سره یې مړ کړې، اې الله! د دې مړي له اجر نه مو مه محرومه وې، او له هغه نه وروسته مو مه

(۱) ابن ماجه ۱/۴۸۰، احمد ۲/۳۶۸، صحیح ابن ماجه ۱/۲۵۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګمراه* کوي.

۱۵۸-۳- «اللَّهُـــمَّ إنَّ فُلاَنَ بْنَ فُلاَن في ذمَّتكَ وَحَبْلِ جِـــوَارِكَ، فَقِــه منْ فتْنَة الْقَبْرِ وَعَذَاب النَّار، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَقِّ، فَاغْفرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، إنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحيمُ»[1].

۞ اې الله! په رښتيا سره فلانکی د فلانکي زوی ستا په حفظ او ستا په پناه کي دی، نو د قبر له ازمايش نه، او د دوزخ* له عذاب نه يې وساتې، او ته د وفا او پيمان څښتن* يې، نو هغه ته بخښنه وکړې، او رحم پر* وکړې، بيشکه ته بخښونکی بې حده مهربان يې.

۱۵۹-٤- «اللَّهُـــمَّ عَـــبْدُك، وَابْـــنُ أَمَتك، احْتَاجَ إلَى رَحْمَـــتك، وَأَنْـــتَ غَـــنيّ عَنْ عَذَابه، إنْ كَانَ مُحْسناً فَزِدْ في حَسَنَاته، وَإنْ كَانَ مُسيئاً فَتَجَاوَزْ عَنْهُ»[2].

۞ الهـــي! ستا بنده، او ستا د مينځې* زوی دی، ستا رحمت ته محتاج دی، او ته ده ته عذاب ورکولو نه بې نيازه* يې، که نيک عمله وي نـــو نيکۍ يې نوري هم زياتي کړې، او که ګنهګاره وي نو عفوه ورته وکړې.

---

(۱) ابن ماجه، صحيح ابن ماجه ۲۵۱/۱، ابو داو ۲۱۱/۳.

(۲) حـــاکم ۳۵۹/۱، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، احکام الجنائز د الباني ليکنه ص۱۲۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵۶- ماشوم ته د هغه په جنازه کي دعا

۱۶۰-۱- «اللَّهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»[۱].

۞ الهي! د قبر له عذاب نه يې وساتې.

[وإن قال] «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ فَرَطاً وذُخْراً لوالديه، وشَفيعاً مُجَاباً، اللهمّ ثَقِّلْ به مَوَازينَهُما وأَعْظِمْ به أُجُورَهُما، وأَلْحِقْهُ بِصَالِحِ الْمُؤْمنينَ، واجعَلْهُ فِي كَفالة إبراهيمَ، وَقِه بِرَحْمَتكَ عَذابَ الجَحيمِ، وأَبْدِلْهُ، داراً خيراً من دارِهِ، وأهلاً خيراً من أهله، اللهمّ اغْفِرْ لأَسْلافِنا، وأَفراطِنا، ومَنْ سَبَقَنا بالإيمانِ» [فحسَنٌ][۲].

[او كه دا دعا ووايې نو بهتره به وي:]

الهي! ته يې د خپل مور او پلار لپاره مخکښ* او ذخيره، او د قبول شوي شفاعت خاوند وګرځوې، الهي! د ده په ذريعه يې د مور او پلار (د اعمالو) تلې* درنې کړې، او اجرونه يې زيات کړې، او له نيکو

---

(۱) سعيد بن المسيب وايي: په ابو هريره پسې مي پر يوه ماشوم باندي (د جنازې) لمونځ وکړ، چي هيڅ ګناه يې نه وه کړې، او وامې وريده چي ويل يې:... باقي حديث.
مالک په موطا ۲۸۸/۱ کي، ابن ابي شيبه په مصنف ۲۱۷/۳، او بيهقي ۹/۴ روايت کړيدی، او شعيب الأرنؤوط د شرح السنة للبغوي په تحقيق ۳۵۷/۵ کي د هغه اسناد صحيح بللی دی.

(۲) المغني د ابن قدامه ۴۱۶/۳، الدروس المهمة لعامة الأمة د علامه عبد العزيز بن باز رحمت الله عليه ليکنه ص۱۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانانو سره یې یو ځای کړې، او د ابراهیم ﷺ په ضمانت کې یې وګرځوې، او په خپل رحمت سره یې د دوزخ له عذاب نه وساتې، او (د دنیا) له کور نه غوره کور، او له کورنۍ نه یې غوره کورنۍ ورکړې، الهي! و هغو کسانو ته بخښنه وکړې چې له مونږ نه مخکې تللي دي، او کوم چې له مونږ نه مخکې مومنان تیر شوي دي.

۱۶۱-۲- «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطاً، وَسَلَفاً، وَأَجْراً»[۱].

۞ الهـــي! تـــه یـــې زمونږ لپاره مخکښ*، او اجر (جوړونکی) وګرځوې.

۵۷- د تعزیت دعا

۱۶۲- «إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أَعْطَى، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُسَمًّى، فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ»[۲].

[وإن قـــال] «أَعْظَـــمَ اللهُ أَجْرَكَ، وأَحْسَنَ عَزاءَكَ، وغَفَرَ لِمَيِّتِكَ» [فحسن][۳].

---

(۱) حسن (بصري) به پر ماشوم د فاتحې سورت لوست، او ویل به یې:... باقي حدیث.
بغوي په شرح السنة ۵/۳۵۷ کې، عبد الرزاق په مصنف کې په ۶۵۸۸ نمبر حدیث کـــې، او بخـــاري پـــه کتاب الجنائز کې مُعَلَّق روایت کړیدی، ۶۵ باب قراءة فاتحة الکتاب علی الجنازة ۲/۱۱۳.

(۲) بخاري ۲/۸۰، مسلم ۲/۶۳۶.

(۳) الاذکار د نووي لیکنه ص۱۲۶.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الله لــــره دي څــــه چې يې واخيستل، او هغه لره دي څه چې ورکوي، او هر څه دده په نزد تر ټاکلي* نيټې* پوري دي... او ښايي چې صبر وکړې او (له الله جلاله) نه ثواب وغواړې.

[او که دا ووايي نو بهتره به وي:]

الله دي تا لره لوی اجر درکړي، او تا لره دي ښه تسلي درکړي، او ستا مړي ته دي بخښنه وکړي.

۵۸- د مړي ښخولو وخت کې دعا

۱۶۳ – «بِسْمِ اللَّهِ، وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ»[۱].

۞ د الله په نوم سره، او د پيغمبر ﷺ په سنت سره (يې ښخوو).

۵۹- د مړي ښخولو* وروسته دعا

۱۶٤ – «اللَّهُمَّ اغْفِرْ له، اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ»[۲].

۞ الهي! هغه ته بخښنه وکړې، الهي! ته يې (په سوال وجواب کې) ثابت قدمه لرې.

---

(۱) ابــو داود ۳/۳۱۴ په صحيح سند سره، او احمد په دي لفظ سره: «بسم الله وعلى ملة رسول الله» په صحيح سند روايت کړيدی.

(۲) پيغمــبر ﷺ به چې کله د مړي له ښخولو نه فارغ شو، نو په قبر به يې ودريد، او ويل به يې: خپل ورور تــه (له الله نه) بخښنه وغواړی، او د هغه لپاره (په سوال وجواب کې) د ثابت قدمی دعا وکړی، ځکه له هغه نه همدا اوس پوښتنه کيږي.

ابو داود ۳/۳۱۵، حاکم ۱/۳۷۰، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٠- د قبرونو د زيارت كولو دعا

١٦٥- «السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنْ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لاَحِقُونَ، [وَيَرْحَمُ اللهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا والْمُسْتَأْخِرِينَ]، أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ»[(١)].

۞ اې ددې ځايونو اوسيدونكو مومنانو او مسلمانانو! پر تاسو دې سلام وي، او ان شاء الله مونږ هم په تاسو پسې يو، او الله جل جلاله دې زمونږ په مخكينيو او وروستنيو رحم وكړي، زه ځان لره او تاسو لره له الله جل جلاله نه عافيت غواړم.

٦١- د باد (سيلى) الوتلو په وخت دعا

١٦٦-١- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا»[(٢)].

۞ الهي! له تا نه د دې (باد) د خير سوال كوم، او له شر نه يې په تا سره پناه غواړم.

١٦٧-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا

---

(١) مسلم ٦٧١/٢، ابن ماجه په پورتنى الفاظو سره ٤٩٤/١ له بريده رضي الله عنه نه روايت كړيدى، او د مربع قوسونو په مينځ كي عبارت د مسلم ٦٧١/٢ روايت دى له عائشه رضي الله عنها نه.

(٢) ابو داود ٣٢٦/٤، ابن ماجه ١٢٢٨/٢، صحيح ابن ماجه ٣٠٥/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

أُرْسِلَتْ بِهِ»[(۱)].

۞ الهي! زه له تا نه د دې (باد) د خير سوال کوم، او د هغه څه د خير سوال در نه کوم چې په هغه کې دی، او کوم خير چې لـــه ځان سره يې راوړی دی، او په تا سره پناه غواړم د هغه له شر نه، او د هغه څه له شر نه چې په هغه کې دی، او له هغه شر نه چې له ځان سره يې راوړی دی.

٦٣- د تالندي* دعا

۱٦۸- «سُــبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَالْمَلاَئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ»[(۲)].

۞ پاک دی هغه ذات چې تالنده* او ملائکي د هغه له ويري نه د هغه حمد او ثنا او تسبيح وايي.

٦۳- د استسقاء* لپاره څو دعاګاني

۱٦۹-۱- «اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا مَرِيئًا مَرِيعًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلاً غَيْرَ آجِلٍ»[(۳)].

---

(۱) مسلم ۲/٦۱٦، بخاري ۴/۷٦.

(۲) عـــبد الله بن الزبير ﷺ چي به کله د تالندي* آواز واوريده، نو خبري به يې بندي کړې، او ويل به يې:.. باقي حديث.
موطا ۲/۹۹۲، او الباني وايي: (ددې حديث) اسناد صحيح او موقوف دی.

(۳) ابو داود ۱/۳۰۳، او الباني په صحيح ابي داود ۱/۲۱٦ کې هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهــي! پر مونږ باران وه ورَوې، نجات ورکونکی، مزه دار، وابنه شنه کونکی، فائده رسونکی، ضرر نه رسونکی، ژر کیدونکی، نه ځنډیدونکی.

١٧٠-٢- «اللَّهُمَّ أَغِثْنَا اللَّهُمَّ أَغِثْنَا اللَّهُمَّ أَغِثْنَا»(١).

۞ الهي! پر مونږ باران وه ورَوې، الهي! پر مونږ بَاران وه ورَوې، الهي! پر مونږ باران وه ورَوې.

١٧١-٣- «اللَّهُــمَّ اسْــقِ عِــبَادَكَ، وَبَهائِمَكَ، وَانْشُرْ رَحْمَتَكَ، وَأَحْيِ بَلَدَكَ الْمَيِّتَ»(٢).

۞ الهي! خپل بنده ګان، او خپل څارَوي* خړوب کړه، او خپل رحمت خپور کړه، او خپل مړ ښار ژوندی کړه.

٦۴- د باران اوریدو په وخت کي دعا

١٧٢- «اللَّهُمَّ صَيِّباً نَافِعاً»(٣).

۞ الهي! د خیر او فائدې باران (پېِ کړې).

٦۵- د باران اوریدو وروسته دعا

١٧٣- «مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ»(٤).

(١) بخاري ١/٢٢۴، مسلم ٢/٦١٣.

(٢) ابو داود ١/٣٠٥، او الباني په صحيح ابي داود ١/٢١٨ هغه حَسَن بللی دی.

(٣) بخاري (فتح الباري ٢/٥١٨).

(٤) بخاري ١/٢٠٥، مسلم ١/٨٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله ﷻ په فضل او رحمت سره پر مونږ باران وه ورید.

٦٦- د آسمان شین کیدو دعا

١٧٤- «اللَّهُـمَّ حَوَالَيْـنَا وَلاَ عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى الآكَامِ وَالظِّرَابِ وَبُطُونِ الأَوْدِيَةِ وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ»(١).

۞ الهـي! زمونږ په شاوخوا (یې وه وروه)، او نه پر مونږ باندي، الهـي! پـر غرو رغونو او د خوړونو په مینځونو، او د ونو شنه کیدلو ځایونو کي یې وه وروه.

٦٧- د نوي میاشتي لیدو دعا

١٧٥- «اللَّـهُ أَكْـبَرُ، اللَّهُمَّ أَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالأَمْنِ وَالإِيمَانِ، وَالسَّـلاَمَةِ وَالإِسْـلاَمِ، وَالتَّوْفِيقِ لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى، رَبُّنَا وَرَبُّكَ اللَّهُ»(٢).

۞ الله ﷻ ډیـر لوی دی، الهي! ته دغه (نوې میاشت) پر مونږ باندي راوخیژوه، له امن او ایمان سره، او له سلامتیا او اسلام سره، او له توفیق سره وهغه څه ته چي ته یې خوښوې.

(اې میاشتي!) زمونږ او ستا پروردګار الله دی.

٦٨- د روژه ماتې په وخت کي دعا

١٧٦-١- «ذَهَبَ الظَّمَأُ، وَابْتَلَّتْ الْعُرُوقُ، وَثَبَتَ الأَجْرُ

---

(١) بخاري ١/٢٢٤، مسلم ٢/٦١٤.

(٢) ترمذي ٥/٥٠٤، دارمي په خپلو الفاظو سره ١/٣٣٦، صحیح الترمذي ٣/١٥٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنْ شَاءَ اللَّهُ»[١].

۞ تنده ولاړه*، او رګونه لانده* شول، او که الله ﷻ وغواړي اجر حاصل شوی دی.

١٧٧-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي»[٢].

۞ الهـــي! زه ستا په هغه رحمت سره چې هر څه ته رسيدونکی دی، له تا نه سوال کوم چې ماته بخښنه وکړې.

٦٩- د ډوډی خوړلو نه مخکې دعا

١٧٨-١- (پيغمـــبر ﷺ فـــرمايي) کله چې له تاسو نه څوک خوراک کوي، نو «بِسمِ الله» دي ووايي، او که يې په (د خوراک) په اول کـــې (بسم الله) هير شول، نو داسي دي ووايې: «بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ» يعني: په اول او آخر کې د الله ﷻ په نامه (سره خوراک کوم)[٣].

١٧٩-٢- «مَنْ أَطْعَمَهُ اللَّهُ الطَعَامَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا

(١) ابو داود ٢/٣٠٦ او نورو روايت کړيدی، صحيح الجامع ٢٠٩/٤.

(٢) ابـــن ماجـــه ٥٥٧/١، له عـــبد الله بن عمرو ﷺ د دعاګانو نه يې روايت کړيدی، او حافظ د الاذکار په تخريج کې هغه حَسَن بللی دی، شرح الاذکار ٣٤٢/٤.

(٣) ابو داود ٣٤٧/٣، ترمذي ٢٨٨/٤، صحيح الترمذي ١٦٧/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فيه، وَأَطْعِمْنَا خَيْراً مِنْهُ، وَمَنْ سَقَاهُ اللَّهُ لَبَناً فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَزِدْنَا مِنْهُ»[(۱)].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) چا ته چي الله ﷻ خواړه ورکړي[(۲)]، نو داسي به وايي: الهي! مونږ ته پدې (خواړو*) کي برکت واچوې، او له هغه نه ښه (خواړه) راکړې.

او په چا چي الله ﷻ شودې* وڅښي*، نو داسي به وايي: الهي! مونږ ته په هغه کي برکت واچوې، او مونږ ته نور هم زيات راکړې.

۷۰- له خوراك نه وروسته دعا

۱۸۰-۱- «الْحَمْـــدُ للَّهِ الَّذي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلاَ قُوَّةٍ»[(۳)].

۞ ټولـــــه غوره ستاينه هغه الله لره ده چي په ما يې دا خواړه* وخوړل، او هغه يې پرته زما د کوم توان او طاقت نه ما ته راکړل[(٤)].

۱۸۱-۲- «الْحَمْـــدُ للَّهِ حَمْداً كَثيراً، طَيِّباً، مُبارَكاً فِيهِ، غَيْرَ [مَكْفِيٍّ، وَلاَ] مُوَدَّعٍ، وَلاَ مُسْتَغْنًى عَنْهُ رَبَّنَا»[(٥)].

---

(۱) ترمذي ۵/۵۰٦، صحيح الترمذي ۳/۱۵۸.

(۲) يعني: خوراک ورکړي، يا څه وخوري.(ژباړن)

(۳) بيله نسائي نورو اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۳/۱۵۹.

(٤) يعني: بيله کوم تکليف او ستړيا نه يې په ډيره آساني سره ما ته راکړه.(ژباړن)

(۵) بخاري ٦/۲۱۴، ترمذي په خپلو الفاظو سره ۵/۵۰۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ټولــــه غوره ستاينه الله لره ده، ستاينه ډېره زياته، پاکه، او با برکته، نه پوره کيدونکې، او نه پريښودونکي، او له هغه نه نه مُستغني* کيدونکي ستاينه، اې زمونږ پروردګاره!.

٧١- کوربه ته د مېلمه دعا

١٨٢- «اللَّهُــمَّ بَــارِكْ لَهُــمْ فِيمَا رَزَقْتَهُمْ، وَاغْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ»[١].

۞ الهي! تا چي دوی ته څه ورکړي په هغه کي برکت واچوې، او هغوی ته بخښنه وکړې، او پر ورحميږې.

٧٢- څوک چي په چا اوبه وڅښي، او يا يې د څښولو اراده وکړي، هغه ته دعا

١٨٣- «اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي، وَاسْقِ مَنْ سَقَانِي»[٢].

۞ الهي! ته خواړه ورکړه هغه چا ته چي ما ته يې خواړه را کړه، او څښوب کړه* هغه څوک چي زه يې څښوب کړم.

٧٣- د چا په کور کي د روژه مات په وخت کي دعا

١٨٤- «أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الأَبْرَارُ،

---

(١) مسلم ١٦١٥/٣.

(٢) مسلم ١٢٦/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَصَلَّتْ عَلَيْكُمُ الْمَلاَئِكَةُ»[۱].

۞ تاسو کره دي روژه دار* روژه ماته کړي، او ستا ډوډۍ دي نيکان* وخوري، او ملائکي دي درته دعا وکړي.

۷۴- د روژه دار* دعا چي کله خواړه حاضر شي او روژه ماته نکړي

۱۸۵- (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه څوک دعوت شي، نو دعوت دي قبول کړي، که يې روژه وه، نو دعا دي (ورته) وکړي، او که يې روژه نه وه، نو ډوډۍ دي وخوري[۲].

۷۵- کله چي روژه دار ته څوک بکنځل* وکړي، نو دی به داسي ورته وايي

۱۸۶- زه روژه يم، زه روژه يم[۳].

۷۶- د اولنۍ ميوې ليدو دعا

۱۸۷- «اللَّهُــمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا،

---

(۱) ابــو داود ۳۶۷/۳، ابن ماجه ۵۵۶/۱، نسائي په «عمل اليوم والليلة» ۲۹۶-۲۹۸ نمبر حديث کــې روايــت کړيدی، او دا خبره يې په صراحت کړيده چي پيمغبر ﷺ به کله د کوم کوروال ســره روژه ماته کړه دا به يې ويل. او الباني په صحيح ابي داود ۷۳۰/۲ کي هغه صحيح بللی دی.

(۲) مسلم ۱۰۵۴/۲.

(۳) بخاري (فتح الباري ۱۰۳/۴)، مسلم ۸۰۶/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدِّنَا»[١].

۞ الهي! زمونږ په ميوه كي راته بركت واچوې، او زمونږ په ښار كي راته بركت واچوې، او زمونږ په «مُدّ» كي راته بركت واچوې، او زمونږ په «صاع»[٢] كي راته بركت واچوې.

٧٧- د ترَڇيدلو* دعا

١٨٨- (پيغمبر ﷺ فرمايي) كله چي له تاسو نه څوك وترَڇيږي*، نو ودي وايي: «الْحَمْدُ لِلَّهِ» يعني: ټوله غوره ستاينه الله لره ده، او هغه بل كس او ملګرى به ورته وايي: «يَرْحَمُكَ اللَّهُ» يعني: الله ﷻ دي پـــر تا رحم وكړي، چي كله يې «يرحمك الله» وويل، نو (هغه بل به ورتـــه) وايي: «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ»[٣] يعني: الله دي تا ته هدايت وكړي، او الله دي ستا احوال او كار سم كړي.

٧٨- كله چي كافر وترَڇيږي داسي به ورته وايي

١٨٩- «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ»[٤].

۞ الله دي تاســـو ته هدايت وكړي، او الله دي ستاسو احوال او

---

(١) مسلم ٢/١٠٠٠.

(٢) صاع د وزن يوه پيمانه ده، او مُد يې څلورمه حصه ده.(ژباړن)

(٣) بخاري ١٢٥/٧.

(٤) ترمذي ٨٢/٥، احمد ٤٠٠/٤، ابو داود ٣٠٨/٤، صحيح الترمذي ٣٥٤/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کار سم کړي.

۷۹- واده کونکي ته دعا

۱۹۰ – «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ»[(۱)].

۞ الله دي تا لره برکت درکړي، او پر تا دي برکت وکړي، او تاسو دواړه دي په خير سره يو ځای کړي.

۸۰- د واده کولو او سوَرلی* اخيستلو دعا

۱۹۱ – «إِذَا تَزَوَّجَ أَحَدُكُمْ امْرَأَةً، أَوْ إِذَا اشْتَرَى خَادماً فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَإِذَا اشْتَرَى بَعِيراً فَلْيَأْخُذْ بِذِرْوَةِ سَنَامِهِ وَلْيَقُلْ: مِثْلَ ذَلِكَ»[(۲)].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه څوک له يوې ښځي سره واده وکړي، او يا مريی* واخلي، نو داسي به وايي: الهي! زه له تا نه ددې د خير سوال کوم، او د هغه څه د خير سوال درنه کوم په کوم چي تا هغه پيدا کړيده، او پناه غواړم په تا سره ددې له شر نه، او له هغه شر نه په کوم چي تا هغه پيدا کړيده.

---

(۱) بيله نسائي نه نورو اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱/۳۱۶.

(۲) ابو داود ۲/۲۴۸، ابن ماجه ۱/۶۱۷، صحيح ابن ماجه ۱/۳۲۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او چـــي كلـــه اوښ واخـــلي نو د بوک* څوکه به يې نيسي او مخکينی دعا به وکړي.

٨١- ځيلي ښځي سره کوروالی* نه مخکي دعا

١٩٢- «بِاسْـــمِ اللَّـــهِ، اللَّهُـــمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا»[١].

۞ د الله پـــه نوم (کوروالی* کوم)، الهي! ته مو له شيطان نه ليري کـــړې، او شيطان (زمونږ) له هغه (اولاد) نه ليري کړې چي تا مونږ ته راکړيدی.

٨٢- د قهر او غوسي په وخت دعا

١٩٣- «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»[٢].

۞ زه په الله سره له رټل شوي شيطان نه پناه غواړم.

٨٣- د مصيبت زده ليدو په وخت دعا

١٩٤- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلاَكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلاً»[٣].

۞ ټولـــه غوره ستاينه هغه الله لره ده چي زه يې ساتلی يم له هغه

---

(١) بخاري ١٤١/٦، مسلم ١٠٢٨/٢.

(٢) بخاري ٩٩/٧، مسلم ٢٠١٥/٤.

(٣) ترمذي ٤٩٣/٥، ٤٩٤/٥، صحيح الترمذي ١٥٣/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه نه چي ته يې پرې اخته کړي يې، او ما ته يې پر خپلو ډېرو مخلوقاتو فضيلت او غوره والی راکړيدی.

۸۴- د مجلس دعا

۱۹۵- عَـــنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ كَانَ يُعَدُّ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي الْمَجْلِسِ الْوَاحِدِ مِائَةُ مَرَّةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَقُومَ «رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ»(۱).

۞ له ابن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی چي وايي: پيغمبر ﷺ بــه پــه يــوه مجلس کي په شمار سل ځلي دا (دعا) ويله: ای ځما پروردګاره! بخښنه راته وکړې، او توبه مي قبوله کړې، په رښتيا سره چي ته ښه توبه قبلونکی، ډېر بخښونکی يې.

۸۵- د مجلس کفاره*

۱۹۶- «سُــبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»(۲).

---

(۱) تــرمذي او نورو روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱۵۳/۳، صحيح ابن ماجه ۳۲۱/۲ او الفاظ د ترمذي دي.

(۲) اصـــحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱۵۳/۳، او له عائشه رضي الله عنها نه روايت دی چـــي وايي: پيغمبر ﷺ کله چي به په يو مجلس کي کښيناسته، او يا قرآن به يې لوسته، او يا لمونځ به يې کاوه، نو د هغه نه وروسته به يې (هميشه) دغه (پورتني) کلمات لوستل.. باقي حديث. نســائي په «عمل اليوم والليلة» ۳۰۸ نمبر حديث کي، احمد ۷۷/۶ روايت کړيدی، او دکتور =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! پـــه پاکۍ سره يادوو تا، او پوره ستاينه کوو ستا، زه شاهدي* ورکوم، چي بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، زه له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه کوم.

٨٦- څوک چي چا ته ووايي: «غفر الله لک»[١] نو هغه ته به داسي وايي

١٩٧- «وَلَكَ»[٢].

۞ او تا ته دي هم (الله بخښنه وکړي).

٨٧- څوک چي له تا سره ښه وکړي، هغه ته دعا

١٩٩- «جَزَاكَ اللهُ خَيراً»[٣].

۞ الله دي تا لره خير (او نيک اجر) درکړي.

٨٨- په څه چي د دجال (له فتنې) نه ځان ساتلی شي

١٩٩- (پيغمبر ﷺ فرمايي) چا چي د کهف د سورت اولني لس آياتونه ياد کړل، له دجال نه به وژغورل* شي[٤].

= فاروق حماده د «عمل اليوم والليلة» په تحقيق ص٢٧٣ کي هغه صحيح بللی دی.

(١) ترجمه: الله دي تا ته بخښنه وکړي.(ژباړن)

(٢) احمـــد ٥/٨٢، نسائي «عمل اليوم والليلة» ص٢١٨، ٤٢١ نمبر حديث، د دکتور فاروق حماده تحقيق کي روايت کړيدی.

(٣) ترمذي ٢٠٣٥ نمبر حديث، صحيح الجامع ٦٢٤٤، صحيح الترمذي ٢/٢٠٠.

(٤) مســـلم ١/٥٥٥، او پـــه بـــل روايت ١/٥٥٦ کي د کهف دسورت آخري (لس) آيتونه بنودل شويدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او (همدارنګه) په هر لمانځه کي د وروستي ناستي د «التحيات» نه وروسته په الله سره د دجال له فتني نه پناه غوښتل[(۱)].

۸۹- څوک چي چا ته ووايي: «إِنِّي أُحِبُّكَ فِي اللهِ»[(۲)]. هغه ته به داسي وايي

۲۰۰- «أَحَبَّكَ الّذي أَحْبَبْتَنِي لَهُ»[(۳)].

۞ هغــه ذات دي در سره محبت وکړي چي تا د هغه لپاره زما سره محبت کړیدی.

۹۰- څوک چي خپل مال تا ته وړاندي کړي، هغه ته دعا

۲۰۱- «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ»[(٤)].

۞ الله دي تاته ستا په عيال او مال کي برکت واچوي.

۹۱- د قرض د اداء کولو په وخت قرض ورکوونکي ته دعا

۲۰۲- «بَــارَكَ اللَّــهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلَفِ الْحَمْدُ وَالأَدَاءُ»[(٥)].

۞ الله دي تاته ستا په عيال او مال کي برکت واچوي، په رښتيا

---

(۱) ددي کتاب ۵۵ نمبر حديث، او ۵٦ نمبر حديث دي وکتل شي.

(۲) يعني: زه درسره د الله لپاره محبت لرم.(ژباړن)

(۳) ابو داود ۳۳۳/۴، او الباني په صحيح سنن ابي داود ۹٦۵/۳ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٤) بخاري (فتح الباري ۸۸/۴).

(٥) نسائي «عمل اليوم والليلة» ص ۳۰۰، ابن ماجه ۸۰۹/۲، صحيح ابن ماجه ۵۵/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره چي د قرض بدله په ستاينه او اداينه سره وي.

٩٢- له شرک نه د ويري* دعا

٢٠٣- «اللَّهُـمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لاَ أَعْلَمُ»[٢].

۞ الهـي! زه په تا سره پناه غواړم لدينه چي زه په پوهه ستا سره شريک جوړ کړم، او بخښنه غواړم له هغه (شرک) نه چي زه پرې نه پوهيږم.

٩٣- هغه چا ته دعا چي تا ته ووايي: «بارَكَ اللهُ فيكَ»[٢]

٢٠٤- «وَفِيْكَ بَارِكَ اللهُ»[٣].

۞ او الله دي په تا کي هم برکت واچوي.

٩٤- د بد شګومي* بد ګڼلو دعا

٢٠٥- «اللَّهُمَّ لاَ طَيْرَ إِلاَّ طَيْرُك، وَلاَ خَيْرَ إِلاَّ خَيْرُك، وَلاَ إِلَهَ غَيْرُك»[٤].

---

(١) احمـــد ٤٠٣/٤ او نورو روايت کړيدى، صحيح الجامع ٢٣٣/٣، صحيح الترغيب والترهيب د الباني ليکنه ١٩/١.

(٢) يعني: الله دي په تا کي برکت واچوي.(ژباړن)

(٣) ابـــن السـنـي ص١٣٨، ٢٧٨ نمـبر حديث، الوابل الصيب د ابن القيم ليکنه ص٣٠٤، د بشير محمد عيون تحقيق.

(٤) احمـــد ٢٢٠/٢، ابن السني ٢٩٢ نمبر حديث، او الباني په الأحاديث الصحيحة ٥٤/٣، ١٠٦٥ =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! بد شګومي* يوازي ستا لخوا نه (او ستا په حکم سره) ده، او خير ټول ستا لخوا نه دی، او بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۹۵- د سپريدو دعا

۲۰۶- «بسم الله، الحمدُ لله ﴿سُبْحانَ الَّذي سَخَّرَ لَنا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنينَ وَإِنَّا إلَى رَبِّنا لَمُنقَلِبُونَ﴾ الحمَدُ لله، الحمدُ لله، الحمدُ لله، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ اللهمّ، إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسَي فَاغْفِرْ لِي فإِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إلاّ أَنْتَ»[۱].

۞ د الله په نوم سره (سپريږم)، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، پاک دی هغه ذات چي مونږ ته يې دا (سپرلی) تابع کړيده، او مونږ د هغه مهاروونکي* نه يو، او بيشکه مونږ خپل پروردګار ته هرومرو بيرته تلونکي يو، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، په پاکي سره يادوو تا اې الله، ما پر خپل ځان زياتی* کړيدی،

=

نمبر حديث کي هغه صحيح بللی دی.

او نيک فالي د پيغمبر ﷺ خوښيدله، او چي کله به يې له کوم سړي نه ښه خبره واوريده، او خوښه به يې شوه، نو داسي به يې ويل: ستا نيک فال مو ستا له خولې نه واخيست. ابو داود، احمد، او الباني په الأحاديث الصحيحة ۳۶۳/۲ کي هغه د ابو الشيخ په حواله په «أخلاق النبي ﷺ» ص۲۷۰ کي صحيح بللی دی.

(۱) ابو داود ۳۴/۳، ترمذي ۵۰۱/۵، صحيح الترمذي ۱۵۶/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـــو ماته بخښنه وکړې، چي په رښتيا سره بيله تا نه بل څوک ګناهونه نشي بخښلاى*.

٩٦- د سفر دعا

٢٠٧-«اللَّــهُ أَكْــبَرُ، اللَّــهُ أَكْــبَرُ، اللَّــهُ أَكْــبَرُ، ﴿سُـــبْحانَ الَّذي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنقَلِبُونَ﴾ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنْ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنا سَفَرَنَا هَذَا، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالأَهْلِ» [وَإِذَا رَجَعَ قَالَهُنَّ وَزَادَ فِيهِنَّ:] «آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ»[(١)].

۞ الله ډير لوى دى، الله ډير لوى دى، الله ډير لوى دى، الله لره ټولـــه غوره ستاينه ده، پاک دى هغه ذات چي مونږ ته يې دا (سورلى) تابع کړيده، او مونږ د هغه مهاروونکي* نه يو، الهي! مونږ پدې سفر کي لـــه تا نه د نيکى او پرهيزګارى، او دداسي عمل سوال کوو چي تا ته خوښ وي، الهي! ته مونږ ته دا سفر آسانه کړې، او اوږدوالى يې راته لنډ

(١) مسلم ٢/٩٩٨.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې، الهي! ته په سفر کې ملګرى، او په کور کې سرپرست يې، الهي! زه په تا سره پناه غواړم د سفر د سختي نه، او له خوار حالت نه، او مال او عيال ته له ناوړه* بيرته ستنيدو* نه.

او چې کله له سفر نه بيرته راستنيدونکى وي نو همدا دعا به وايي، او ورسره به دا هم وايي: بيرته راتلونکي، توبه ايستونکي، عبادت کونکي، د خپل پروردګار ستايونکي* يو.

۹۷- کلي يا ښار ته ننوتلو دعا

۲۰۸- «اللهمّ ربَّ السموات السبعِ وما أظْلَلْنَ، وربَّ الأَرَضين السَّبعِ وما أَقْلَلْنَ، وربَّ الشَياطينِ وما أَضْلَلْنَ، وربَّ الرِّياحِ وما ذَرَيْنَ، أَسأَلُكَ خيرَ هذه القَرْيَة، وخيرَ أهلِها، وخيرَ ما فيها، وأَعُوذُ بِكَ مِنْ شرِّها، وشرِّ أَهْلِها، وشرِّ ما فيها»[١].

۞ الهي! د اوو آسمانونو او د هغو تر سيوري* لاندي (مخلوقاتو) پروردګاره!، او د اوو ځمکو او د هغو برسيره (مخلوقاتو) پروردګاره! او د شيطانانو او په هغوى سره ګمراه شويو (مخلوقاتو) پروردګاره! او د بادونو* او په هغوى سره د الوُزوَل شويو (مخلوقاتو) پروردګاره! زه

---

(١) حاکم ٢/١٠٠، او هغه يې صحيح بللى دى، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، ابن السني ٥٢۴ نمبر حديث، او حافظ د الاذکار په تخريج ۵/۱۵۴ کي هغه حَسَن بللى دى، او ابن باز وايي: نسائي هغه په حَسَن سند سره روايت کړيدى، تحفة الاخيار ص٣٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې کـــلي خير، او د هغه د اوسيدونکو خير، او د هغه څه خير درنه غواړم کوم چي په هغه کي دي، او په تا سره پناه غواړم د هغه له شر نه، او د هغه د اوسيدونکو له شر نه، او د هغه څه له شر نه کوم چي په هغه کي دي.

۹۸- بازار ته ننوتلو دعا

۲۰۹- «لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْــدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لاَ يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»[۱].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دى، شريک نلري، هغه لره ټولواکي او پوره غوره ستاينه ده، ژوند ورکوي، او مرګ راولي، او هغه (هميشه) ژوندى دى، مرګ نلري، ټول خير دده په لاس کي دى، او هغه پر هر څه قادر دى.

۹۹- د سپرلۍ غورځيدو په وخت دعا

۲۱۰- «بِسمِ اللهِ»[۲].

۞ د الله په نوم سره.

(۱) تـرمذي ۲۹۱/۵، حاکم ۵۳۸/۱، او الباني په صحيح ابن ماجه ۱۲/۲، او په صحيح الترمذي ۱۵۲/۳ کي هغه حَسَن بللى دى.

(۲) ابو داود ۲۹۶/۴، او الباني په صحيح ابي داود ۹۴۱/۳ کي هغه صحيح بللى دى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۰۰- د مسافر دعا مُقیم* ته

۲۱۱– «أَسْتَوْدِعُكُمُ اللَّهَ الَّذي لاَ تَضِيعُ وَدَائِعُهُ»(۱).

۞ هغــه الله تــه دي سپارم، چې هغه ته سپارل شوي نه ضائع* کيږي.

۱۰۱- د مقيم* دعا مسافر ته

۲۱۲–۱– «اسْــتَوْدِعْ اللَّــهَ دِيــنَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ»(۲).

۞ زه ســتا ديــن، او ستا امانت، او ستا د کارونو انجام* الله ته سپارم.

۲۱۳–۲– «زَوَّدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَيَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ»(۳).

۞ الله دي در ته د پرهيزګارۍ توښه درکړي، او الله دي ستا ګناه وبخښي، او چيرته چې يې (الله دي) درته نيکي آسانه کړي.

۱۰۲- په سفر کې تکبير او تسبيح

۲۱٤– جابر ﷺ وايي: کله چې به پر لوړه ختو نو «اللّٰهُ أَكْبَرُ»

---

(۱) احمد ۲/۴۰۳، ابن ماجه ۲/۹۴۳، صحیح ابن ماجه ۲/۱۳۳.

(۲) احمد ۲/۷، ترمذي ۵/۴۹۹، صحيح الترمذي ۲/۱۵۵.

(۳) ترمذي، صحيح الترمذي ۳/۱۵۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

به مو ويل، او كله چي به ښكته كيدو نو «سُبْحَانَ اللهِ» به مو ويل[(١)].

١٠٣- د سهار* په وخت د مسافر دعا

٢١٥- «سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ وَحُسْنِ بَلائِهِ عَلَيْنَا، رَبَّنَا صَاحِبْنَا، وَأَفْضِلْ عَلَيْنَا، عَائِذاً بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ»[(٢)].

۞ الله لره (زمونږ) پر ستاينه، او پر مونږ باندي د هغه د ښو نعمتونو يو شاهد شاهدي وركړه، اې پروردګاره! زمونږ مل* اوسه، او خپل (بې شـــماره) نعمتونه (په خپل فضل سره) مونږ ته راكړه، پناه غوارم[(٣)] په الله سره (د دوږخ) له اور نه.

١٠٤- په سفر يا پرته له سفر نه په يو ځاى كي د كوزيدلو او ودريدلو دعا

٢١٦- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»[(٤)].

---

(١) بخاري (فتح الباري ١٥٣/٦).

(٢) مســـلم ٢٠٧٦/٤، او د «سـَـمِعَ سامِعٌ» معنى داده: شاهدي وركړه شاهدي وركونكي پر ستاينه زمونـــږ الله لره، او دده پر ښو نعمتونو او ابتلا باندي، او د «سَمَّعَ سامِعٌ» (د روايت) معنى داده: اوريدونكـــي زمـــا دا خبره نورو ته ورسوله، او دا بې ځكه وويل تر څو د سهار په وخت ذكر او دعـــا كولو ته اشاره وكړي، او «رَبَّنَا صَاحِبْنَا، وَأَفْضِلْ عَلَيْنَا» معنى داده: مونږ (په خپل) حفظ او امـــان كې ونيسه، او ساتنه مو وكړه، او خپل بې شماره نعمتونه په خپل فضل سره مونږ ته راكړه، او له مونږ نه هر رنګه تكليف او ضرر لېري كړه. شرح النووي ٣٩/١٧.

(٣) حال په معنى د مصدر دى، او (اعوذ) مقدر دى.(ژباړن)

(٤) مسلم ٢٠٨٠/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله پـه بشپړ* کلام سره د هغه څه له شر نه پناه غواړم چي (الله) پيدا کړيدي.

۱۰۵- د سفر نه د ستنيدو دعا

۲۱۷- يُكَبِّرُ عَلى كُلِّ شَرَفٍ ثَلاَثَ تَكْبِيرات، ثُمَّ يَقُولُ: «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَهُ»[(۱)].

۞ پـر هر لوړ* ځای به درې ځلي «الله اکبر» وايي، او بيا به دا دعـا کـوي: بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، هغه لره ټولواکي او پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څـه قادر* دی، مونږ بيرته راتلونکي، توبه ايستونکي، عبادت کونکي، يوازي د خپل پروردګار ستايونکي* يو، الله خپله وعده رښتونې* کړه، او د خپل بنده (محمد ﷺ) مرسته يې وکړه، او په يوازي* يې (د کفارو) ډلو ته ماتې ورکړه.

۱۰۶- د خوشحالۍ او يا خواشينۍ کار پيښيدو په وخت کې دعا

۲۱۸- کَـانَ ﷺ إِذَا أَتَـاهُ الأَمرُ يَسُرُّهُ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ

---

(۱) پيغمبر ﷺ به چي کله له کومي غزا او يا حج نه بيرته راغی نو دا اذکار به يې ويل. بخاري ۷/۱۶۳، مسلم ۲/۹۸۰.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الَّــذي بنعْمَــته تَتمُّ الصَّالحَاتُ»، وَإذَا أَتاهُ الأَمْرُ يَكْرَهُهُ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَال»[(۱)].

۞ پيغمبر ﷺ ته چي به کله خوشحالونکی کار مخي ته راغی، نو داسي به يې ويل: ټوله غوره ستاينه هغه الله لره ده چي په نعمت سره يې نيک کارونه سر ته رسيږي.

او چــي کله به ناخوښه کار ورته پېښ شو، نو داسي به يې ويل: ټوله غوره ستاينه الله لره ده په هر حال کي.

۱۰۷- پر پيغمبر ﷺ د درود ويلو فضيلت

۲۱۹-۱- قـــال ﷺ: «مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلاَةً صَلَّى اللهُ عَلَيْه بِهَا عَشْراً»[(۲)].

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: څوک چي پر ما يو درود ووايي، نو الله به پر هغه لس ځلي رحمت وليږي.

۲۲۰-۲- وقـــال ﷺ: «لاَ تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيداً، وصَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّ صَلاَتَكُمْ تَبْلُغُني حَيْثُ كُنْتُمْ»[(۳)].

---

(۱) ابـــن السني په «عمل اليوم والليلة» ۱/٤۹۹ کي هغه روايت کړی، او صحيح بللی دی، او الباني هم په صحيح الجامع ۲۰۱/٤ کي هغه صحيح بللی دی.

(۲) مسلم ۱/۲۸۸.

(۳) ابـــو داود ۲/۲۱۸، احمد ۲/۳٦۷، او الباني په صحيح ابي داود ۲/۳۸۳ کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او ﷺ فرمايي: زما قبر نه ميله مه جوړوي، او پر ما درود وواېي، ځکه ستاسو درود -هر چيرې چې ياست- ما ته رسيږي.

۲۲۱-۳- وقال ﷺ: «الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ»[1].

۞ او ﷺ فرمايي: بخيل* هغه دی، چې زه دده په وړاندې ياد شم، او پر ما درود ونه وايي.

۲۲۲-٤- وقال ﷺ: «إِنَّ لِلَّهِ مَلاَئِكَةً فِي الأَرْضِ سَيَّاحِينَ يُبَلِّغُونِي مِنْ أُمَّتِي السَّلاَمَ»[2].

۞ او ﷺ فرمايي: الله لره په ځمکه کې ګرځندويه* فرښتې* دي، چې زما د امت سلام ما ته رسوي.

۲۲۳-٥- وقال ﷺ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلاَّ رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلاَمَ»[3].

۞ او فــرمايي: هيڅوک پر ما سلام نه کوي، مګر الله ﷻ زما روح ما ته بيرته راکړي، تر څو د هغه د سلام جواب* ورکړم.

---

(۱) ترمذي ۵/۵۵۱ او نورو روايت کړيدی، صحيح الجامع ۳/۲۵ صحيح الترمذي ۳/۱۷۷.

(۲) نسائي، حاکم ۲/۴۲۱، او الباني په صحيح النسائي ۱/۲۷۴ کې هغه صحيح بللی دی.

(۳) ابــو داود ۲۰۴۱ نمــبر حديث، او الباني په صحيح ابي داود ۱/۳۸۳ کې هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٠٨- سلام خپرول*

٢٢٤-١- قال ﷺ: «لاَ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلاَ تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوَ لاَ أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ، أَفْشُوا السَّلاَمَ بَيْنَكُمْ»[١].

۞ پیغمبر ﷺ فرمایي: جنت ته نشی تللای تر څو مومنان نه شی، او مومنان نشی کیدلای تر څو خپل مینځونو کي مینه محبت ونلری، نو زه تاسو ته داسي یو شی* ونه ښایم چي که وکړی، په خپلو مینځونو کي به مو مینه محبت پیدا شي؟ خپلو مینځونو کي سلام خپور کړی[٢].

٢٢٥-٢- (قـال ﷺ): «ثَـلاَثٌ مَنْ جَمَعَهُنَّ فَقَدْ جَمَعَ الإِيمَـانَ: الإِنْصَافُ مِنْ نَفْسِكَ، وَبَذْلُ السَّلاَمِ لِلْعَالَمِ، وَالإِنْفَاقُ مِنَ الإِقْتَارِ»[٣].

۞ (پیغمـبر ﷺ فرمایي): دري داسې (صفتونه) دي، چا چي هغه تولـه ولرل نو پوره ایمان یې حاصل کړ (هغه دادي): په خپل ځان کي انصاف لرل، په ټولو (خلکو) سلام کول، او د بې وزلتوب* په حالت کي مصرف کول.

---

(١) مسلم ١/٧۴ او نورو روایت کریدی.

(٢) یعني: یو په بل باندي همیشه سلام کوی.(ژباړن)

(٣) بخاري (فتح الباري ١/٨٢) له عمار ﷺ نه موقوف او معلق روایت کریدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۲۶- وعَنْ عَبْدِ اللهِ بْنِ عُمَرَ رضيَ اللهُ عنهما: أَنَّ رَجُلاً سَأَلَ النَّبِيَّ ﷺ أَيُّ الإِسْلاَمِ خَيْرٌ قَالَ: «تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلاَمَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ»[(۱)].

۞ او د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی: چي يوه سړي له پيغمبر ﷺ نه پوښتنه* وکړه چي کوم اسلام غوره دی؟[(۲)] (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: دا چي (د الله په لار کي) ډوډی ورکړې، او سلام وکړي پر هغه چا چي پيژني يې او که يې نه پيژني.

۱۰۹- د کافر د سلام جواب په څنګه ورکوي

۲۲۷- «إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ»[(۳)].

۞ کله چي اهل کتاب (يهود او نصارى) په تاسو سلام وکړي، نو تاسو (په جواب کي) ورته ووايا‌ست: (وعليكم)، يعني: او په تاسو هم.

۱۱۰- د چرګ* د آذان، او د خره د هنګاري* په وخت دعا

۲۲۸- «إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ فَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ؛ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكاً، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهِيقَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْ

(۱) بخاري (فتح الباري ۱/۵۵)، مسلم ۱/۶۵.

(۲) يعني: په اسلام کي کوم کار له نورو نه غوره دی.(ژباړن)

(۳) بخاري (فتح الباري ۱۱/۴۲)، مسلم ۴/۱۷۰۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الشَّيْطَان؛ فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَاناً»[(١)].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) كله چي د چرگ* آذان واورى، نو د الله د هغه د فضل سوال وكړى، ځكه هغه (د آذان په وخت) ملائكه* ليدلي وي، او چي كله د خره هنګار واورى، نو په الله سره له شيطان نه پناه وغواړى، ځكه چي هغه (د هنګاري په وخت) شيطان ليدلى وي.

١١١- په شپه كي د سپيو د غپلو اوريدو په وخت دعا

٢٢٩- «إِذَا سَـمِعْتُمْ نُبَاحَ الْكِلاَبِ وَنَهِيقَ الْحَمِيرِ بِاللَّيْلِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْهُنَّ؛ فَإِنَّهُنَّ يَرَيْنَ مَا لاَ تَرَوْنَ»[(٢)].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) كله چي په شپه كي د سپيو غپل، او د خرو هـنګارى واورى، نو په الله سره له هغو نه پناه وغواړى، ځكه هغوى داسي څهويني چي تاسو يې نه وينى.

١١٢- څوك چي دي ښكنځلى وي هغه ته دعا

٢٣٠- قال ﷺ: «اللَّهُمَّ فَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَبْتُهُ فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»[(٣)].

---

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٣٥٠)، مسلم ٤/٢٠٩٢.

(٢) ابـو داود ٤/٣٢٧، احمد ٣/٣٠٦، او الباني په صحيح ابي داود ٣/٩٦١ كي هغه صحيح بللى دى.

(٣) بخـاري (فتح الباري ١١/١٧١)، مسلم ٤/٢٠٠٧، او د مسلم الفاظ دادي: «فاجعلها له زكاة ورحمة» يعني: هغه دده لپاره د پاكوالي او رحمت سبب وګرځوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! کوم مومن ته چي ما کنځلي کړي دي، نو هغه ورته د قيامت په ورځ و تاته د نژديکت سبب وګرځوې.

۱۱۳- د بل مسلمان ستايلو په وخت به داسي وايي

۲۳۱– قال ﷺ: «إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحاً صَاحِبَهُ لاَ مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ: أَحْسِبُ فُلاَنًا –وَاللَّهُ حَسِيبُهُ وَلاَ أُزَكِّي عَلَى اللَّهِ أَحَداً–، أَحْسِبُهُ –إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَاكَ– كَذَا وَكَذَا»[1].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه څوک د خپل ملګري هرومـــرو* صـــفت کول غواړي، نو داسي دي ووايي: زه (په فلاني) همداسي ګمان کوم، او الله ﷻ د هغه په حال ښه خبر دی[2]، او د الله په وړاندي د هيچا تزکيه* او د هغه په سپيڅلتيا* حکم نه کوم[3]، زه په هغه داسي ګمان کوم، (دا په هغه وخت کي) چي د هغه نه خبر وي.

۱۱۴- کله چي د يو مسلمان صفت وشي، نو هغه به داسي وايي

۲۳۲– «اللَّهُـــمَّ لاَ تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ، وَاغْفِرْ لِي مَا لاَ

---

(۱) مسلم ۲۲۹۶/۴.

(۲) دا د حديث لازمي معنى ده، او له ترجمې سره مناسبه ده.(ژباړن)

(۳) يعني: د هيچا په زړه نه يم خبر، او په زړونو عالم يو الله دی.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَعْلَمُونَ [وَاجْعَلْنِي خَيْرًا مِمَّا يَظُنُّونَ]»[١].

۞ الهي! ته ما په هغه څه مه نيسه* چي دوی يې (زما په باره کې) وايـــي، او ما ته د هغه څه بخښنه وکړې چي دوی پرې خبر ندي، او دوی چې په ما څه ګمان کوي له هغه نه مې غوره وګرځوې.

١١٥- په حج او عمره کي به محرم لبيک څنګه وايي

٢٣٣- «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لاَ شَرِيكَ لَكَ»[٢].

۞ الهي! ستا حکم مَنَلو ته تيار يو، تا لره شريک نشته، ستا حکم مَنَلو ته تيار يو، په رښتيا سره چي ټوله غوره ستاينه او د نعمت (شکر) او ټولواکي تا لره ده، تا لره هيڅ شريک نشته.

١١٦- حجر اسود ته د رارسيدلو په وخت «الله اکبر» ويل

٢٣٤- طَافَ النَّبِيُّ ﷺ بِالْبَيْتِ عَلَى بَعِيرٍ كُلَّمَا أَتَى الرُّكْنَ أَشَارَ إِلَيْهِ بِشَيْءٍ عِنْدَهُ وَكَبَّرَ»[٣].

---

(١) بخـــاري پـــه الادب المفرد ٧٦١ نمبر حديث کي روايت کړی، او الباني په صحيح الادب المفرد ٥٨٥ نمـــبر حديـــث کـــي هغه صحيح بللی دی، او د مربع قوسونو تر مينځ عبارت د بيهقي زيادت دی په شعب الإيمان ٢٢٨/٤ کي له بلي طريقي نه.

(٢) بخاري (فتح الباري ٤٠٨/٣)، مسلم ٨٤١/٢.

(٣) بخـــاري (فـــتح الباري ٤٧٦/٣)، او له شي نه مراد لښته* ده، بخاري (فتح الباري ٤٧٢/٣) دي وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ پيغمبر ﷺ د کعبې نه يې طواف وکړ، او چې کله به حجر اسود ته راورسيد، نو هغې ته به يې په کوم شي* چې ورسره وو اشاره وکړه او «اللهُ أكبرُ» به يې وو ايه.

۱۱۷- د رکن يماني او حجر اسود په مينځ کې دعا

۲۳۵- «رَبَّنَآ ءاتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»[1].

۞ اې زموږ پروردګاره! موږ ته په دنيا کې نعمت راکړې، او په آخرت کې نعمت راکړې، او د دوږخ له عذاب نه مو وساتې.

۱۱۸- صفا او مروا باندې د ودريدو دعا

۲۳۶- لَمَّا دَنَا ﷺ مِنْ الصَّفَا قَرَأَ ﴿إِنَّ الصَّفَا والْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِه»، فَبَدَأَ بِالصَّفَا فَرَقِيَ عَلَيْهِ حَتَّى رَأَى الْبَيْتَ فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَوَحَّدَ اللَّهَ وَكَبَّرَهُ، وَقَالَ: «لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ، قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلاَثَ مَرَّاتٍ، الحديث، وفيه: فَفَعَلَ عَلَى الْمَرْوَةِ كَمَا فَعَلَ عَلَى

(۱) ابو داود ۱۷۹/۲، احمد ۴۱۱/۳، او بغوي په شرح السنة ۱۲۸/۷ کې روايت کړيدی، او الباني په صحيح ابي داود ۳۵۴/۱ کې هغه حَسَن بللی دی، او آيت د سورت بقره ۲۰۱ آيت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الصَّفَا[۱].

۞ کله چي به پیغمبر ﷺ و «صفا» ته نژدې شو، نو دا آیتونه به يې ویل: په رښتیا سره چي «صفا» او «مروا» د الله ﷻ (د عبادت) له نښنو نښانو نه دي، په هغه څه شروع کوم په کوم چي الله شروع کړیده[۲]، نو په «صفا» يې شروع وکړه، او په هغې باندي وختوت* تر څو چي يې کعبه ولیدله، نو بیا به يې مخ کعبې ته کړ، او د توحید کلمه او تکبیر به یــې وواية، او داسي به يې ویل: بیله* الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلري، هغه لره ټولواکي او پوره غوره ستاینه ده، او هغــــه پر هر څه قادر* دی، بیله الله نه بل د عبادت وړه څوک نشته، یو دی، خپله وعده يې پوره کړه، او د خپل بنده (محمد ﷺ) سره يې مرسته وکړه، او (د کفارو) ډلو ته يې یوازي ماتي ورکړه، او بیا به یــې (د هرو دوو ذکرونو) په مینځ کي دعا کوله، دا به يې درې ځلي ویل... د حدیث تر آخره پوري.

او په نومړي* حدیث کي راغلي دي: چي په «مروا» کي به يې هم د صفا په شان (دعاګاني او اذکار) ویل.

---

(۱) مسلم ۸۸۸/۲.

(۲) یعني: کوم شی چي الله ﷻ په مخکیني آیت کي اول ذکر کړیدی، او هغه «صفا» ده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱۹- د عرفات په ورځ دعا

۲۳۷- [قال ﷺ] «خَيْرُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَخَيْرُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»(۱).

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) له ټولو نه غوره دعا د عرفات په ورځ دعا ده، او له ټولو نه غوره (ذکر) چې ما او له ما نه مخکې نورو پيغمبرانو ويــلی دی (دادی): بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، هــيڅ شريک نلري، هغه لره ټولواکي ده، او هغه لره پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څه قادر دی.

۱۲۰- د مشعر حرام(۲) ذکر

۲۳۸- «رَكِــبَ ﷺ الْقَصْوَاءَ حَتَّى أَتَى الْمَشْعَرَ الْحَرَامَ، فَاسْــتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ فَدَعَاهُ، وَكَبَّرَهُ، وَهَلَّلَهُ، وَوَحَّدَهُ، فَلَمْ يَزَلْ وَاقِفاً حَــتَّى أَسْــفَرَ جِــدّاً، فَدَفَــعَ رَسُــولُ اللَّهِ ﷺ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ»(۳).

---

(۱) تــرمذي، او الــباني په صحيح الترمذي ۱۸۴/۳ کې، او په الأحاديث الصحيحة ۶/۴ کې هغه حَسَن بللی دی.

(۲) يعني: مزدلفه.(ژباړن)

(۳) مسلم ۸۹۱/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ پیغمبر ﷺ پر (خپلې اوښې) «قَصْواء» باندې سپور شو، تر څو چې مشعر حرام ته راغی، نو قبلې ته به یې مخ کړ، او دعا یې وکړه، او «اللهُ أكبر»، او «لا إله إلا اللهُ»، یې ووایه او الله ﷻ یې په وحدانیت یاد کړ، او تر هغه پورې ولاړ وو تر څو چې له لمر ختو نه مخکې روښنایي ښه زیاته شوه.

۱۲۱- (د جمراتو یا څلو ویشتلو په وخت) د هرې شګې* ویشتلو سره «اللهُ اکبر» ویل

۲۳۹- «يُكَبِّرُ كُلَّمَا رَمَى بِحَصَاة عندَ الجمارِ الثلاث، ثُمَّ يَتَقَدَّمُ، ويَقِفُ يَدعُو مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ رَافعاً يَدَيْه بعدَ الجَمرة الأُولَى والثانِـيَة، أَمَّـا جَمْـرَةُ الْعَقَبَة فَيَرْمِيهَا ويُكَبِّرُ عِنْدَ كُلِّ حَصَاةٍ وَيَنْصَرِفُ وَلا يَقِفُ عِنْدَهَا»[(۱)].

۞ د درو جمـرو* ویشتلو په وخت چې هره شګه* ولي نو «الله اکـبر» بــه وایي، او بیا به لږ وړاندې ځي، او دریږي به او قبلې ته به مخـامخ لاسونه پورته کوي او دعا به کوي، دا د لومړۍ او دوهمې جمـرې* نه وروسته، اما دریمه جمره چې کومه ده، هغه به وُلي، او د هرې شګې* سره به «الله اکبر» وایي، او بیا به ځي او د هغې سره به (د

(۱) بخـاري (فـتح الـباري ۳/۵۸۳، ۳/۵۸٤)، او الفاظ یې هلته وکتل شي، بخاري (فتح الباري ۳/۵۸۱) وکتل شي، او مسلم هم روایت کړیدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا لپاره) نه دريږي.

۱۳۲- د تعجب، او خوشحالونکي کار پېښېدو په وخت دعا

۲٤۰- «سُبْحانَ اللهِ»[۱].

۞ الله لره تړوله پاکي ده.

۲٤۱- «اللهُ أكبرُ»[۲].

۞ الله ډېر لوی دی.

۱۳۳- چا ته چې خوشحالونکی خبر راشي، نو څه به کوي

۲٤۲- كَـانَ النبيُّ ﷺ إذَا أَتَاهُ أَمْرٌ يَسُرُّهُ أَوْ يُسَرُّ بِهِ خَرَّ سَاجِداً شُكْراً للّه تَبَارَكَ وَتَعَالَى[۳].

۞ پيغمبر ﷺ تـه چې به کله داسې خبر راغی چې په هغه به خوشحالیده، او یا د بل چا لپاره د خوشحالۍ خبر وو، نو د الله ﷻ د شکر لپاره به په سجده پريوت.

۱۳۴- څوك چې په خپل بدن كي درد محسوس كړي څه به كوي

۲٤۳- «ضَـعْ يَدَكَ عَلَى الَّذي تَأَلَّمَ مِنْ جَسَدِكَ، وَقُلْ:

---

(۱) بخاري (فتح الباري ۱/۲۱۰، ۳۹۰، ۴۱۴)، مسلم ۱۸۵۷/۴.

(۲) بخاري (فتح الباري ۴۴۱/۸)، صحیح الترمذي ۱۰۳/۲، ۲۳۵/۲، مسند احمد ۲۱۸/۵.

(۳) بـیله نسـائي نـورو اصـحاب السنن روایت کړيدی، صحیح ابن ماجه ۲۳۳/۱، ارواء الغلیل ۲۲۶/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

باسْمِ اللَّه، ثَلاثَاً، وَقُلْ سَبْعَ مَرَّات: أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ»[١].

۞ خپل لاس د خپل بدن پر دردمن ځای کښېږده* او درې ځلې به «بسم الله» ووايې، او اوه ځلې به داسې ووايې: زه په الله سره او د هغه په قدرت سره پناه غوارم د هغه څه له شر نه چې ما ته رسيدلی دی، او زه ځني ويريږم*.

١٢٥- په څه شي د نظر كيدو نه د ويري دعا

٢٤٤- «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ أَخِيهِ، أَو مِنْ نَفْسِهِ، أَو مِنْ مَالِهِ مَا يُعْجِبُهُ، [فَلْيَدْعُ لَهُ بِالْبَرَكَةِ]؛ فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ»[٢].

۞ كله له تاسو نه څوک له خپل ورور، او ياپه خپل ځان كې، او يا خپل مال كې داسې څه وګوري چې له هغه نه تعجب وكړي، نو د هغه لپاره دې د بركت دعا وكړي، ځكه نظر كيدل* حق دي[٣].

١٢٦- د ويري په حالت كې دعا

٢٤٥- «لا إِلَهَ إِلا اللهُ»[٤].

(١) مسلم ١٧٢٨/٤.

(٢) مسـند احمـد ٤٤٧/٤، ابن ماجه، مالک، او الباني په صحيح الجامع ٢١٢/١ كې هغه صحيح بللی دی، زاد المعاد ١٧٠/٤ د ارناؤوط تحقيق دې وكتل شي.

(٣) يعني: نظر كيدل، يا نظر لګيدل حق دی.(ژباړن)

(٤) بخاري (فتح الباري ١٨١/٦)، مسلم ٢٢٠٨/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۳۷- د قرباني حلالولو* په وخت کې څه ویل پکار دي

۲٤٦- «بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ، [اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ]، اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي»[۱].

۞ د الله په نوم (حلالول کوم)، الله ډیر لوی دی، الهي! دا (قرباني) ستا له طرف نه ده، او ستا لپاره یې حلالوم، الهي! ته یې را څخه قبوله کړې.

۱۳۸- هغه څه چې د سرکښه* شیطانانو د مکر او چل دفع کولو لپاره ویل کیږي

۲٤۷- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لاَ يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلاَ فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَبَرَأَ وذَرَأَ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلاَّ طَارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ»[۲].

---

(۱) مسلم ۱۵۵۷/۳، بیهقي ۲۸۷/۹، او د مربع قوسونو په مینځ کې عبارت د بیهقي ۲۸۷/۹ او نورو دی، او اخیرنی جمله مې په معنی سره د مسلم له روایت نه ذکر کړه.

(۲) احمد ۴۱۹/۳ په صحیح اسناد سره، ابن السني ٦۳۷ نمبر حدیث کې روایت کړیدی، او ارناؤوط د العقیدة الطحاویة په تخریج ص۱۳۳ کې د هغه اسناد صحیح بللی دی، او مجمع الزوائد ۱۲۷/۱۰ دي وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله په هغه بشپړ* کلام سره پناه غواړم چي هيڅ نيک او بد سړی له هغه نه زياتوب نشي کولای، د هغه څه له شر نه چي الله پيدا کـــړي، او خـــواره* کړيدي، او د هغه څه له شر نه چي له آسمان نه نازلـــيږي، او د هغه څه له شر نه چي آسمان ته خيژي، او د هغه څه له شر نه چي په ځمکه کي يې خواره کړيدي، او د هغه څه له شر نه چي له هغي نه راوځي، او د شپي او ورځي له فتنو نه، او د هغه څه له شر نه چي د شپي راتلونکی وي، نه هغه راتلونکی په شپه کي چي خير ور سره وي، اي مهربان ذاته.

۱۲۹- استغفار او توبه

۲۴۸-۱- قال رَسُولَ اللَّه ﷺ: «وَاللَّه إِنِّي لأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً»(۱).

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: په الله سره قسم چي زه په ورځ کي له اويا ځلو نه زيات له الله نه بخښنه غواړم، او هغه ته توبه باسم.

۲۴۹-۲- وقال ﷺ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ تُوبُوا إِلَى اللَّهِ، فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مِائَةَ مَرَّةٍ»(۲).

۞ او فـــرمايي: ای خلکو! الله ته توبه وباسی، او زه په ورځ کي

---

(۱) بخاري (فتح الباري ۱۱/۱۰۱).

(۲) مسلم ۴/۲۰۷۶.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل ځلي الله ته توبه باسم.

۲۵۰-۳- وقال ﷺ: «مَنْ قَالَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيَّ الْقَيُّومَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ، غَفَرَ اللهُ لَهُ وَإِنْ كَانَ فَرَّ مِنْ الزَّحْفِ»(۱).

۞ او ﷺ فــرمايي: څوک چي (دا دعا) ووايي: له هغه لوی او عظمـــت والا الله نه بخښنه غواړم، چي بيله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ژوندی دی، (د کائناتو) تدبير کونکی دی، او زه هغه ته توبه باسم، (چي دا دعا ووايي) نو الله به هغه ته بخښنه وکړي، که څه هم له کفارو سره د جهاد له ميدان نه تښتيدلی وي(۲).

۲۵۱-٤- وقال ﷺ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنْ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الآخِرِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ»(۳).

---

(۱) ابــو داود ۸۵/۲، ترمذي ۵۶۹/۵، حاکم ۵۱۱/۱ هغه صحيح کړی، او ذهبي موافقه ورسره کړيــده، او الباني هم هغه صحيح بللی دی، صحيح الترمذي ۱۸۲/۳، جامع الاصول لاحاديث الرسول ﷺ ۳۸۹/۴-۳۹۰ د ارناؤوط تحقيق.

(۲) او دا تيښته لويه گناه شميرل کيږي.(ژباړن)

(۳) تــرمذي، نسائي ۲۷۹/۱، حاکم، صحيح الترمذي ۱۸۳/۳، جامع الاصول ۱۴۴/۴ د ارنؤوط تحقيق.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او فـــرمايي: پروردګار له هر وخت نه زيات د شپې په آخره حصه کې خپل بنده ته نژدې وي، نو که وکلای شې چې پدغه وخت کې له ذکر کونکو نه شې، نو همداسې شه.

٢٥٢–٥– وقال ﷺ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ»[1].

۞ او فرمايي: بنده له هر حالت نه زيات هله* خپل پروردګار ته نژدې وي چې په سجده وي، نو (په سجده کې) زياته دعا وکړی.

٢٥٣–٦– وقال ﷺ: «إِنَّهُ لَيُغَانُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ»[2].

۞ او فـــرمايي: زما په زړه پرده غوندې راشي (کله کله د الله له ذکـــر نـــه مشغول شي) او زه له الله نه په ورځ کې سل ځلې بخښنه غواړم.

---

(١) مسلم ١/٣٥٠.

(٢) مســـلم ٢٠٧٥/٤، ابن الاثير وايي: «ليغان على قلبي» معنى داده: زما زړه باندې څه پرده راشي، او له هغـــه نـــه مراد سهو او توجه اوښتل دي، ځکه پيغمبر ﷺ به هميشه په زياته توګه سره ذکر وايـــه، او (الله) تـــه به يې ځان نژدې کاوه، او دوامداره مراقبت به يې کاوه، او چې کله به يې په بعضـــې وخـــتونو کې توجه لدې نه واوښته، او يا به يې هيره شوه، نو دا به يې د ځان لپاره ګناه بلل، نو ځکه خو به يې استغفار ته رجوع کوله.

جامع الاصول ٣٨٦/٤ دي وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٣٠- د «سبحان الله»، او «الحمد لله»، او «لا اله الا الله»، او «الله اکبر» فضیلت

٢٥٤-١- قال ﷺ: «مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّه وَبِحَمْده، في يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ، حُطَّتْ خَطَايَاهُ، وَإِنْ كَانَتْ مثْلَ زَبَدَ الْبَحْرِ»[١].

۞ پیغمبر ﷺ فرمايي: څوک چې په ورځ کې سل ځلي «سُبْحَانَ اللَّــه وَبِحَمْــده[٢]» ووايي، ګناهونه به يې توی* شي، که څه هم د سمندر* د ځګ* په اندازه وي.

٢٥٥-٢- وقــال ﷺ: «مَنْ قَالَ: لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَــرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ، عَشْرَ مِرارٍ، كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَ أَنْفُسٍ منْ وَلَد إِسْمَاعيلَ»[٣].

۞ او فرمايي: څوک چې «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَــهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ[٤]» لس ځلي ووايي، د هغه چا په شان به وي چې د اسماعيل عليه السلام له اولادې نه يې

---

(١) بخــاري ١٦٨/٧، مســلم ٢٠٧١/۴، او په سهار او ماښام کې يې د سلو ځلو لوستلو فضيلت دي په همدي کتاب کي د(٩١) نمبر حديث په حاشيه کي وکتل شي.

(٢) ترجمه يې مخکې په (٩١) نمبر حديث کي شويده.(ژباړن)

(٣) بخــاري ٦٧/٧، مسلم بلفظه ٢٠٧١/۴، او د هغه په ورځ کي د سلو ځلو ويلو فضيلت دي په همدي کتاب کي د (٩٣) نمبر حديث په حاشيه کي وکتل شي.

(٤) ترجمه يې مخکي شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلور مريان* آزاد کړي وي.

٢٥٦-٣- وقال ﷺ: «كَلمَتَان خَفيفَتَان عَلَى اللّسَان، ثَقيلَتَان في الْميزَان، حَبيبَتَان إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّه وَبِحَمْده، سُبْحَانَ اللَّه الْعَظِيمِ»[1].

۞ او فرمايي: دوه کلمې دي چي پر ژبه سپکي، په تله* کي درنې، مهربان (خدای) ته محبوبي دي (هغه دادي): «سُبْحَانَ اللَّه وَبِحَمْده، سُبْحَانَ اللَّه الْعَظِيمِ[2]».

٢٥٧-٤- وقال ﷺ: «لأَنْ أَقُولَ سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ للَّه، وَلاَ إِلَهَ إلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ ممَّا طَلَعَتْ عَلَيْه الشَّمْسُ»[3].

۞ او فرمايي: د «سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ للَّه، وَلاَ إِلَهَ إلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ[4]» ويل ما ته له هغه څه نه ډير غوره دي چي لمر پرې راختلی دی[5].

٢٥٨-٥- وقال ﷺ: «أَيَعْجِزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ

(١) بخاري ١٦٨/٧، مسلم ٢٠٧٢/٤.

(٢) ترجمه يې مخکي شويده.(ژباړن)

(٣) مسلم ٢٠٧٢/٤.

(٤) ترجمه يې مخکي شويده.(ژباړن)

(٥) يعني: ددې کلماتو ويل له ټولو مخلوقاتو نه ما ته غوره دي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

أَلْـــفَ حَسَــــنَةٍ؟» فَسَـــأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائِهِ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ كَيْفَ يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ قَالَ: «يُسَبِّحُ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ، فَيُكْتَبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَةٍ، أَوْ يُحَطُّ عَنْهُ أَلْفُ خَطِيئَةٍ»[(۱)].

۞ او ﷺ فرمايي: آيا له تاسو نه يو څوک نشي کولای چې هره ورځ زر نـــيکۍ لاس ته راوړي، نو له ناستو کسانو نه يو کس ورځخه پوښتنه وکړه چې څنګه يو کس له موږ څخه کولای شي زر نيکۍ لاس ته راوړي؟ (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: سل ځلي دي «سبحان الله» ووايي، نو هغه لره به زر نيکۍ وليکل شي، او يا به يې زر ګناهونه ورژيړي*.

۲۵۹-٦- «مَــنْ قَـــالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِحَمْدِهِ، غُرِسَتْ لَهُ نَخْلَةٌ فِي الْجَنَّةِ»[(۲)].

۞ (او فرمايي) څوک چې «سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِحَمْدِهِ[(۳)]» ووايي، هغه لره به يوه د خرما* ونه په جنت کي وکرل شي*.

۲٦۰-۷- وقـــال ﷺ: «يَا عَبْدَ اللَّهِ بْنَ قَيْسٍ، أَلاَ أَدُلُّكَ عَلَــى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟» فَقُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ:

---

(۱) مسلم ۲۰۷۳/۴.

(۲) تـــرمذي ۵۱۱/۵، حـــاکم ۵۰۱/۱ هغـــه صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، صحيح الجامع ۵۳۱/۵، صحيح الترمذي ۱٦۰/۳.

(۳) ترجمه يې مخکې شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

«قُلْ لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ»[١].

۞ او ﷺ فرمايي: اې عبد الله بن قيسه! آيا تا ته د جنت د خزانو نه يوه خزانه ونه ښايم؟ نو ما وويل: ولې نه، اې د الله پيمغبره! (پيغمبر ﷺ) وفــرمايل: ووايه: هيڅ طاقت او قوت نشته (د ګناه نه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) مګر په (توفيق) د لوى الله ﷻ سره.

٢٦١-٨- وقــال ﷺ: «أَحَــبُّ الْكَلاَمِ إِلَى اللَّهِ أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لاَ يَضُرُّكَ بِأَيِّهِنَّ بَدَأْتَ»[٢].

۞ او فــرمايي: الله ته له ټولو نه زيات خوښ کلمات څلور دي: «سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ»[٣]، چې په کومه دې شروع وکړه تاته پکښې څه نقصان نشته.

٢٦٢-٩- جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: عَلِّمْنِي كَلاَماً أَقُولُهُ، قَالَ: «قُلْ: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْــبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ حَــوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ» قَالَ: فَهَؤُلاَءِ لِرَبِّي فَمَا

(١) بخاري (فتح الباري ١١/٢١٣)، مسلم ٤/٢٠٧٦.
(٢) مسلم ٣/١٦٨٥.
(٣) ترجمه يې مخکې شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

لِي؟ قَالَ: «قُلْ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي»[١].

۞ یو صحرايي* پیغمبر ﷺ ته راغی او ویې ویل: ما ته داسې خبره وښایه چې زه یې ووایم، (پیغمبر ﷺ) وفرمایل: ووایه: «لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاّ بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ[٢]»، (سړي) وویل: دا خو زما د پروردګار لپاره دي، زما لپاره څه دي؟ (پیغمبر ﷺ) وفرمایل: ووایه: الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او ما ته هدایت وکړې، او روزي را ته راکړې.

٢٦٣-١٠- كَانَ الرَّجُلُ إِذَا أَسْلَمَ عَلَّمَهُ النَّبِيُّ ﷺ الصَّلاَةَ، ثُمَّ أَمَرَهُ أَنْ يَدْعُوَ بِهَؤُلاَءِ الْكَلِمَاتِ، «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي»[٣].

۞ کله چې به یو سړی مسلمان شو، نو پیغمبر ﷺ به لمونځ* ور زده کاوه، او بیا به یې ددې کلماتو په ویلو امر ورته کاوه: الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او ما ته هدایت وکړې، او ما ته

---

(١) مسلم ٢٠٧٢/٤، او ابو داود زیات کړیدي: کله چې صحرايي سړی روان شو، پیغمبر ﷺ وفرمایل: په رښتیا سره یې خپل لاسونه له خیر نه ډک کړل. ٢٢٠/١.

(٢) د نومړو اذکارو ترجمه مخکې په مختلفو ځایونو کې شویده.(ژباړن)

(٣) مسلم ٢٠٧٣/٤، او په بل روایت کې یې داسې راغلي دي: دا کلمات ستا لپاره د دنیا او آخرت خیرونه را ټولوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عافيت راکړي، او روزي را ته راکړي.

٢٦٤-١١- «إِنَّ أَفْضَلُ الدُّعَـاءِ: الْحَمْدُ لِلَّه، وَأَفْضَلُ الذِّكْرِ: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ»[(١)]

۞ (او فرمايي) په رښتيا سره چي بهترينه دعا «الحمد لله» ده، او بهترين ذكر «لا إله إلا الله» دى.

٢٦٥-١٢- «الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ: سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، وَلا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، ولاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بَاللَّه»[(٢)].

۞ (او فرمايي) نيكي، او (له انسان نه ورسته) پاتي كيدونكي (كلمات دادي): «سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، وَلا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، ولاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بَاللَّه[(٣)]».

١٣١- د پيغمبر ﷺ د تسبيح ويلو طريقه

٢٦٦- عَـنْ عَـبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنهما قَالَ:

---

(١) ترمذي ٥/٤٦٢، ابن ماجه ٢/١٢٤٩، حاكم ١/٥٠٣ هغه صحيح بللى، او ذهبي ورسره موافقه كريده، صحيح الجامع ١/٣٦٢.

(٢) احمد ٥١٣ نمبر حديث كي د احمد شاكر په ترتيب سره روايت كريدى، او اسناد يې صحيح دى، مجمع الزوائد ١/٢٩٧ دي وكتل شي، او ابن حجر په بلوغ المرام كي هغه د ابو سعيد له روايت نه و نسائي ته نسبت كريدى، او ويلي يې دي: هغه ابن حبان، او حاكم صحيح بللى دى.

(٣) ددې كلماتو ترجمه مخكي شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَعْقِدُ التَّسْبِيحَ بِيَمِينِه(۱).

۞ لــه عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما نه روايت دی: چې ما پيغمبر ﷺ وليد چې په ښي* لاس سره يې تسبيحات (اذکار) ويل.

۱۳۳- د ښکيو او عامو آدابو څخه

۲٦٧- «إِذَا كَـانَ جُـنْحُ اللَّـيْلِ -أَوْ أَمْسَيْتُمْ- فَكُفُّوا صِبْيَانَكُمْ؛ فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئِذ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ مِنْ اللَّيْلِ فَخَلُّوهُمْ، وأَغْلِقُوا الأَبْوَابَ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لاَ يَفْـتَحُ بَاباً مُغْلَقاً، وَأَوْكُوا قِرَبَكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَخَمِّرُوا آنِيَتَكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ، وَلَوْ أَنْ تَعْرُضُوا عَلَيْهَا شَيْئاً، وَأَطْفِئُوا مَصَابِيحَكُمْ»(۲).

۞ (پيغمـــبر ﷺ فرمايي) کله چې شپه تياره شي، يا شپه در باندي راشـــي، نـــو خپل ماشومان (کور څخه وتلو نه) بند کړی، ځکه چې شـــيطانان پدې وخت کې خوريږي*، کله چې د شپې نه يو ساعت تير شي، نو بيا يې خوشي کړی. او دروازې* مو بندي کړی، او د الله نوم (پـــه هغـــه) يـــاد کړی، ځکه چې شيطانان تړلي او بنده دروازه نشي پرانستلای*. او د خپل ژيانو* سرونه پټ کړی، او د الله نوم (په هغه)

---

(۱) ابو داود بلفظه ۸۱/۲، ترمذي ۵۲۱/۵، صحيح الجامع ۲۷۱/۴، ۴۸۶۵ نمبر حديث.

(۲) بخاري (فتح الباري ۸۸/۱۰)، مسلم ۱۵۹۵/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ياد كړى، او خپل لوښي پټ كړى، او د الله نوم (په هغه) ياد كړى، كه څه هم له پاسه پرې څه كښېږدي، او خپل څراغونه* مړه كړى.

وصلى الله وسلم وبارك على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کتاب کې د یاګانو رسم الخط

د (یاء) رسم الخط	مثال
(ي)	ځي، بچي
(ې)	سړې اوبه، مزې
(ی)	سړی، تندی
(ئ)	هګئ، ځپلئ

ورته رسم الخطونه

لاندینـــي حـــرفونه په نورو ورته رسم الخطونو سره هم لیکل کېږي، چې هغه دادي:

د کتاب رسم الخط	ورته رسم الخط
(ټ)	(ٹ) لکه: ٹپونه
(ډ)	(ڈ) لکه: ڈوڈے
(ړ)	(ڑ) لکه: خوڑل
(ی)	(ے) لکه: (سړے، تندے)
(ي)	(ی) لکه: (ځی، بچی)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لهجې د اختلاف په صورت کي د یو معنا لرونکو کلماتو لست

کلمه	ورته معنا یا لهجه
ارخ	ډډه
احاطه	په بر کي نیونه، چاپیروالی
استسقاء	باران اوریدل غوښتل
افاده کول	ورکول، ادا کول
امید	طمع
انجام	عاقبت، نتیجه
اندیښنې	سوچونه، فکرونه، تشویشونه
اوبه کول	اوبه څښول، اوبه ورکول، خړوبی کول
اوچت	لوړ
اوښان	اوښي، اوښونه
آواز	غږ، ږغ
آینده	مستقبل، راتلونکې زمانه
با برکته	برکت والا، برکتناک
بار	پیتی
باړخو	رخسار، اننګی
بادونه	سیلۍ
بخښنه	بښنه، عفو
بخل	کنجوسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
بدشګومي	بد فالي، بد مرغي، کرکه کول
برابر	سم، سیده، اصلاح، جوړ
برخمن	لرونکي
بریالي	کامیابه، برلاسي
بشپړ	کامل، پوره
بشپړوالی	تکمیل، پوره والی
بطحان	د یو ځای نوم دی
بلنه	دعوت، غوښتنه
بوک	د اوښ ګوپ
بوکونه	ګوپونه، ګوپان
بیرته راتلل	واپس کیدل
بیرته کیدل	واپس کیدل
بې زړه توب	بزدلي، ډار، ویره
بې نیازه	مستغني، احتیاج نلرونکي، بې پروا
بیل	جلا، جدا
بیله	بغیر، پرته
بې وزلتوب	تنګدستي، فقر
پاچا، پاچاهي	بادشاه، بادشاهي
پاڅیده	ولاړ شو
پاڅیږي	ولاړ شي
پر	پرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
پرانستل	بیرته کول، خلاصول
پرکالي	د خوب د جوتو وهلو حالت، د خوب د آثارو ښکاره کیدلو حالت
پرې کیدونکي	قطع کیدونکي
پرېشاني	اندیښنې، سوچونه
پسرلی	سپرلی، بهار
پښه	ښــــپه
پښې	ښــــپې
پښیمانه	ښــــپیمانه
پلو کي	ووجو کي
په بر کي نیول	په ځنګ کي نیول، په یو شي باندي چاپېره کیدل
پوټکي	پوستکي، څرمن
پوښتنه	تپوس، سوال
ټاکلي	معین، معلومدار
تالنده	د آسمان ګړزا، غرنده، تندر
تدبُر او تفکُر	فکر کول، سوچ کول، غور کول
تدبیرونکي	انتظام کوونکي، تنظیمونکي
ترچیدل	پرنجې کول، ترچَل، پرچیدل، پرنجیدل
تزکیه	بي عیبه ګڼل، د ښو اخلاقو خاوند ګڼل
تسلیم	تابعدار، فرمانبردار
تضرع	زاری، عاجزي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
تعزیه	د مړي خپلوانو ته تسلي ورکول او مړي ته دوعا کول
تندی	وچولی
تنبلي	سستي، کسالت
تِل	همیشه
تَله	ترازو
توپیر	فرق
توښه	ذخیره
تو که	ډول، شکل
تو کل	اعتماد، تکیه
تولواک	پوره واکدار، دکاملي پاچاهي خاوند
تولواکي	پوره واکداري، کامله پاچاهي
توی شي	ورژیږي
ثواب	اجر
جادوګر	ساحر، کوډګر
جامه	کالي
جبیره	پوره کول، نقصان لیري کول
جمرې	هغه وړې تیګې چې شیطان په ویشتل کیږي
جواب	ځواب
چپ	ګڅ، کین
چرګ	بانګي
څکندن	ځلکدن، ځنکدن، د سا وتلو حالت

(c) ketabton.com: The Digital Library

كلمه	ورته معنا يا لهجه
ځلي	واري
ځمکه	زمکه
ځملاستل	ويده کيدل، پريوتل
حلالول	ذبح کول، قرباني کول، حلاله کول
خپَرَول	عام کول، نشرَول
خپرول	نشرول، تيتول، عام کول
خزنده	خوځنده، حشره
خوارِه	خپور، خپاره
څاروي	څناور
څراغونه	ډيوې، چراغونه
څرګندونه	بيانوول، ښکاره کول
څښتن	خاوند
څک	قطره
خلاصي	برسيره، کولاوي، بيرته
خلګ	خلق
خواړه	د خوراک شيان، طعام
خيري	چتلي، چرک
دانګل	په منډه تلل، منډه وهل
دانه	تخم
دُرجې	رتبې، درجات
دروازې	ورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
دوزخ	دوږخ، جهنم
راوستلي دی	مینځ ته راوړی دی
رِب	پروردګار
رِپ	د سترګي یو څل بندولو په اندازه وخت
رد کیږي	واپس کیږي، نه منل کیږي
ربنتوني کړه	په ځای کړه
رڼا	نور
روزي	رزق
روژه دار	روژه نیونکی
روژه نیونکی	روژه دار
روښانه کړې	رڼایي پکښې کي واچوې، نوراني کړې
زما	څما
زیاتي	ظلم، تیری
زیان	تاوان، نقصان
زنه	زونه، زړی
ژباړل	ترجمه کول
ژباړن	مترجم، ترجمه کونکی
ژغورل	بچ کول، ساتل
ژیان	د اوبو مشکونه، مفرد: ژی
ساتل	بچ کول، حفاظت کول
سپیڅلتیا	پاکوالي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
ستاینه	حمد او ثنا، صفت، تعریف
ستایونکی	ثنا وصفت ویونکی، تعریف کونکی
سرکښه	سرکش، بیلاري
سمبال	ښایسته، مجهز
سمندر	دریاب، بحر
سهار	سحر، صبا، صبائي
سورلی	د سپریدولو حیوان لکه: آس، خر او نور
سیده	سمه، برابره
سیوری	سایه
شاهدي	ګواهي، شهادت
شاوخوا	چار چاپیر
شرق	مشرق، لمر ختلو طرف
ښخول	دفن کول، خښول
شفاعت	سفارش
ښکنځل	کنځل، کنځا، رد بد
شګه	کوچنی کاڼی یا تیګه
ښودنه	ښوونه، رهنمایي
ښي	راسته
شودي	پی، شیدي
شي	څیز
شیان	څیزونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
صحرایي	باندیچي، صحرا نشین، دصحرا اوسیدونکی
صُفه	هغه ځای چي فقیر او ناداره صحابه پکښي کښیناستل
ضایع کول	بیځایه کول، باطلول
ظلم	زیاتي
عادلانه	پر ځای، منصفانه
عافیت	روغتیا
عاقبت	انجام، نتیجه
عذاب	سزا، جزا
عقیق	د یو ځای نوم دی
غاړي	مریاني
غرب	مغرب، لمر لویدلو طرف
غضب	غصه، قهر
غوره	ښه، بهتر
غونډ	یو ځای
غیبیات	د مخلوقاتو له علم نه پټ شیان
فرښته	ملائکه، ملکه، فرشته
فطرت	دین، لاره
فکر	سوچ
قادر	توانا
قرباني	پسه یا بل حلال حیوان حلالول
کړو	اعمالو

(c) ketabton.com: The Digital Library

كلمه	ورته معنا يا لهجه
كائنات	مخلوقات
كښته	ښكته
كښېږدي	كېږدي، كېدي، راولي
كفاره	د ګناه بدله، بدله، ګناه وركونكې
ګاڼه	زيور
ګرځندويه	سياحت كونكي، ګرځيدونكي
ګړندى	چابک، چټک، تېز
ګمراه	بې لاري
كوروالي كول	همبسترى، جماع كول، يوځاى كيدل
لاړه	لياره
لانده	لامده
لټي	لټوالي، بيكاري
لخوا	له طرف نه
لمده	لنده، تړه
لمونځ	مونځ
له ما نه وګرځوي	له ما نه بچ كړې او ليري كړې
لوړ	اوچت
لوړوي	اوچتوي
ما لره	ما ته
مابنام	بيګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
ماغزه	مازغه
مایل	اوبنتونکي، میلان کونکي، خوبنونکي
مثل	مانند
مجادله	خصومت کول، جنگ کول
مخامخ کیدل	میلاویدل
مخکښ	مخکي تلونکي، پیش روی
مرداري	د مړ حیوان لاش
مرو	مره کیږو
مریي	غلام
مستغني	بي پروا، بي نیازه
مسجد	جومات
مسه کول	مسح کول، په یو شي لاس تیرول، لاس راکاږل
مشرق او مغرب	شرق او غرب، ختیځ او لویدیځ
معبود	خدای، هغه څوک چي نور یې عبادت کوي
مقیم	په خپل کور او وطن کي، هغه څوک چي مسافر نه وي
مل	ملګری
ملائکه	فرشته، ملکه
منلړه	څغاسته
مه نیسه	مه مأخوذه کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

كلمه	ورته معنا يا لهجه
مهارړونکي	تابعداره کونکي، کنټرولونکي
موذن	بانګي، آذان کونکي
مينځه	وينزه، کنيزه
ناڅاپه	نابېره، ناګهانه
ناڅيزه	لږه
ناوړه	بد، خراب
نظر کيدل	د چا د کتلو په وجه بد اثر لويدل
نغښتي	پراته، موجود
ننوتل	داخليدل
ننوتو	داخل شولو
نو	پس
نومړی	مذکور
نومولی دی	اينښودلی دی، بللی دی
نيکان	صالحان، نيک عملان
نيکي	ښيګړه
نېټه	تاريخ، وخت
هدايت	لارښوونه، رهنمايي
هرومرو	خامخا، ضرور، حتما
هله	هغه وخت
هميشني	دائم
هنګار	هنار، د خره آواز او رمباړه
وړ	مستحق، لائق

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته معنا یا لهجه	کلمه
اهل وعیال، بچیان	واره
وغورځوي	واچوي
ددوو لاسونو د ګوتو تر مینځ مسافې ته ویل کیږي، چې کله دواړه د یو مستقیم خط په شکل سره خلاص شي، او په عربي ورته «باع» وايي، او (۱۶۲) سانتي متر اوږدوالی لري.	وازه
وبښه، عفو کړه	وبخښه
وخکي	وڅښي
وخاته، پورته شو	وختوت
توی شي، محو شي	ورژیږي
د لاس تلې	ورغوي
روستو	وروسته
حواله کړو	وسپاره
دعوت شي	وغوبښتل شي
شنه کړل شي، ونالول شي، نال کړې شي، کېښودل شي	وکړل شي
پاخیدلی	ولاړ
لاړه، ختمه شوه، لیرې شوه	ولاړه
ووایه	ولوست
خارج شولو، بیرون شولو	ووتو
ډار، خطره، یره، بیره	ویره

(c) ketabton.com: The Digital Library

كلمه	ورته معنا يا لهجه
ويريږي	بيريږي، يريږي، ډاريږي
ويبنته	وريبنتان
يوازي	تنها، يواځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د موضوعاتو فهرست

موضوع	صفحه
د ژباړن* سریزه	۳
د مصنف سریزه	۵
د ذکر فضیلت	۷
۱- دخوب نه د پاڅیدو دعاګاني	۱۲
۲- د جامو اغوستلو دعا	۱۷
۳- دنوي جامې اغوستلو دعا	۱۷
۴- چا چې نوې جامې واغوستلې هغه ته دعا	۱۸
۵- دجامو ایستلو په وخت کې دعا	۱۸
٦- د اودس ماتې ځای ته د داخلیدلو دعا	۱۹
۷- د اودس ماتې ځای نه د وتلو دعا	۱۹
۸- داوداسه نه مخکې ذکر	۱۹
۹- د اودس نه وروسته دعا	۱۹
۱۰- د کور نه دوتلو ذکر	۲۰
۱۱- کور ته د ننوتلو* ذکر	۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۲- مسجد ته د تللو دعا.. ۲۲

۱۳- مسجد ته د ننوتلو دعا ۲۳

۱۴- مسجد نه د وتلو دعا ۲۴

۱۵-د آذان اوریدو ذکرونه.. ۲۴

۱٦- د لمانځه د شروع (له اول تکبیر نه وروسته*) دعا.......... ۲٦

۱۷- د رکوع دعا ۳۳

۱۸- د رکوع نه پورته کیدلو* دعا.. ۳۴

۱۹- د سجدې دعا.. ۳۵

۲۰- د دوو سجدو په مینځ کې دعا ۳۸

۲۱- د تلاوت د سجدې دعا.. ۳۸

۲۲- د تشهد دعا (التحیات).. ۳۹

۲۳- له (التحیات) نه وروسته پر* پیغمبر ﷺ درود................ ۴۰

۲۴- په وروستی ناسته کې د سلام نه مخکې دعا............ ۴۱

۲۵- د سلام گرځولو نه وروسته اذکار.. ۴۸

۲٦- د استخارې د لمانځه دعا ۵۴

۲۷- د سهار او ما ښام اذکار.. ۵٦

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۸- د خوب اذکار ٦۹

۲۹- پــه خوب کې له يوې ډډې* نه بلې ډډې ته اوښتلو دعا ۷۷

۳۰- پــه خوب کې د نا آرامۍ او له ويرې سره مخامخ کيدلو دعا ۷۸

۳۱- هغه څه چې د خوب ليدو نه وروسته کول پکار دی...... ۷۸

۳۲- د وترو د قنوت دعا ۷۹

۳۳- د وترو له سلام نه وروسته ذکر ۸۱

۳۴- د پريشانۍ او غم (لرې کولو) دعا ۸۱

۳۵- د بې قرارۍ دعا ۸۳

۳٦- د دښمن او حکمران* سره مخامخ کيدو* دعا ۸۴

۳۷- د حکمران* د ظلم نه د ويرې دعا............................ ۸۵

۳۸- د ښمن ته ښيرا* کول ۸٦

۳۹- د کوم قوم نه چې ويره* لرې، دا دعا به وايې............ ۸۷

۴۰- څوک چې ايمان کې شک وکړي دهغه دعا............... ۸۷

۴۱- دقرض اداء کولو دعا ۸۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۲- په لمانځه او تلاوت کي د وسوسې دعا........................ ۸۹

۴۳- چا ته چي يو کار مشکل شي د هغه دعا........................ ۸۹

۴۴- څوک چي ګناه وکړي، هغه به داسي کوي........................ ۸۹

۴۵- د شيطان او د هغه د وسوسو د ليري کولو دعاګاني ۹۰

۴۶- کلـــه چي بي د خوښي خلاف کار پيښ شي، او يا له
کوم کار نه عاجز شي، داسي به وايي ۹۰

۴۷- د پيدا شوي ماشوم* مور او پلار ته مبارکي ورکول،
او د هغې جواب........................ ۹۱

۴۸- د ماشومانو د حفظ او امان لپاره دعا ۹۲

۴۹- د بيمار د پوښتني په وخت هغه ته دعا ۹۲

۵۰- د بيمار* د پوښتني کولو فضيلت........................ ۹۳

۵۱- د ژوند نه نا اميده بيمار* دعا ۹۳

۵۲- ځکندن* حالت کي سړي ته يادونه........................ ۹۵

۵۳- چا ته چي مصيبت رسيدلی وي، د هغه دعا........................ ۹۵

۵۴- د مړي سترګي بندولو په وخت دعا ۹۶

۵۵- مړي ته په جنازه کي دعا........................ ۹۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٦- ماشوم ته د هغه په جنازه کې دعا ۹۹
٥٧- د تعزیت دعا ۱۰۰
٥٨- د مړي ښخولو وخت کې دعا.............................. ۱۰۱
٥٩- د مړي ښخولو* وروسته دعا ۱۰۱
٦۰- د قبرونو د زیارت کولو دعا............................. ۱۰۲
٦۱- د باد (سیلۍ) الوتلو په وخت دعا ۱۰۲
٦۲- د تالندي* دعا.. ۱۰۳
٦۳- د استسقاء* لپاره ځو دعاگاني............................ ۱۰۳
٦٤- د باران اوریدو په وخت کې دعا.......................... ۱۰٤
٦٥- د باران اوریدو وروسته دعا.............................. ۱۰٤
٦٦- د آسمان شین کیدو دعا................................. ۱۰٥
٦٧- د نوي میاشتي لیدو دعا ۱۰٥
٦٨- د روژه ماتي په وخت کې دعا............................ ۱۰٥
٦۹- د ډوډۍ خوړلو نه مخکې دعا.............................. ۱۰٦
۷۰- له خوراک نه وروسته دعا ۱۰۷
۷۱- کوربه ته د میلمه دعا................................... ۱۰۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

٧٢- خـــوک چـــې په چا اوبه وڅښېي، او يا يې د څښولو اراده وکړي، هغه ته دعا........................١٠٨
٧٣- د چا په کور کې د روژه مات په وخت کې دعا........١٠٨
٧٤- د روژه دار* دعا چې کله خواړه حاضر شي او روژه ماته نکړي..١٠٩
٧٥- کله چې روژه دار ته څوک ښکنځل* وکړي، نو دی به داسې ورته وايي ١٠٩
٧٦- د اولنۍ ميوې ليدو دعا..١٠٩
٧٧- د ترَچيدلو* دعا..١١٠
٧٨- کله چې کافر وترَچيږي داسې به ورته وايي..........١١٠
٧٩- واده کونکي ته دعا..١١١
٨٠- د واده کولو او سوَرلۍ* اخيستلو دعا ١١١
٨١- خپلې ښځې سره کوروالۍ* نه مخکې دعا.........١١٢
٨٢- د قهر او غوسې په وخت دعا ١١٢
٨٣- د مصيبت زده ليدو په وخت دعا ١١٢
٨٤- د مجلس دعا..١١٣

(c) ketabton.com: The Digital Library

۸۵- د مجلس کفاره*..۱۱۳
۸۶- څوک چې چا ته ووايي: «غفر الله لک» نو هغه ته به
داسي وايي...۱۱۴
۸۷- څوک چې له تا سره ښه وکړي، هغه ته دعا............۱۱۴
۸۸- په څه چې د دجال (له فتنې) نه ځان ساتلی شي.........۱۱۴
۸۹- څوک چې چا ته ووايي: «إِنِّي أُحِبُّكَ فِي اللهِ»، هغه
ته به داسي وايي..۱۱۵
۹۰- څوک چې خپل مال تا ته وړاندې کړي، هغه ته دعا....۱۱۵
۹۱- د قرض د اداء کولو په وخت قرض ورکونکي ته دعا ..۱۱۵
۹۲- له شرک نه د ويرې* دعا...................................۱۱۶
۹۳- هغه چا ته دعا چې تا ته ووايي: «بَارَكَ اللهُ فِيكَ» ۱۱۶
۹۴- د بد شګومۍ* بد ګڼلو دعا...................................۱۱۶
۹۵- د سپرېدو دعا...۱۱۷
۹۶- د سفر دعا...۱۱۸
۹۷- کلي يا ښار ته ننوتلو دعا...................................۱۱۹
۹۸- بازار ته ننوتلو دعا...۱۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

٩٩- د سپرلي غورځيدو په وخت دعا ١٢٠

١٠٠- د مسافر دعا مُقيم* ته ١٢١

١٠١- د مقيم* دعا مسافر ته ١٢١

١٠٢- په سفر كي تكبير او تسبيح ١٢١

١٠٣- د سهار* په وخت د مسافر دعا ١٢٢

١٠٤- په سفر يا پرته له سفر نه په يو ځاى كي د كوزيدلو
او ودريدلو دعا ١٢٢

١٠٥- د سفر نه د ستنيدو دعا ١٢٣

١٠٦- د خوشحالي او يا خواشيني كار پيښيدو په وخت
كي دعا ١٢٣

١٠٧- پر پيغمبر ﷺ د درود ويلو فضيلت ١٢٤

١٠٨- سلام خپرَول* ١٢٦

١٠٩- د كافر د سلام جواب به څنګه وركوي ١٢٧

١١٠- د چرګ* د آذان، او د خره د هنګاري* په وخت
دعا ١٢٧

١١١- په شپه كي د سپيو د غپلو اوريدو په وخت دعا ١٢٨

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱۲- څوک چې دي ښکنځلي وي هغه ته دعا............۱۲۸
۱۱۳- د بل مسلمان ستايلو په وخت به داسي وايي..........۱۲۹
۱۱۴- کله چې د يو مسلمان صفت وشي، نو هغه به داسي
وايي.......................................۱۲۹
۱۱۵- په حج او عمره کې به مُحرِم لبيک څنګه وايي........۱۳۰
۱۱۶- حجر اسود ته د رارسيدلو په وخت «الله اکبر» ويل..۱۳۰
۱۱۷- د رکن يماني او حجر اسود په مينځ کې دعا..........۱۳۱
۱۱۸- صفا او مروا باندي د ودريدو دعا....................۱۳۱
۱۱۹- د عرفات په ورځ دعا..............................۱۳۳
۱۲۰- د مشعر حرام ذکر..................................۱۳۳
۱۲۱- (د جمراتو يا ځلو ويشتلو په وخت) د هرې شکې*
ويشتلو سره «الله اکبر» ويل..........................۱۳۴
۱۲۲- د تعجب، او خوشحالونکي کار پيښيدو په وخت دعا...۱۳۵
۱۲۳- چا ته چې خوشحالونکی خبر راشي، نو څه به کوي..۱۳۵
۱۲۴- څوک چې په خپل بدن کې درد محسوس کړي څه
به کوي......................................۱۳۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۲۵- په څه شي د نظر کيدو نه د ويري دعا ۱۳۶
۱۲۶- د ويري په حالت کي دعا.............................. ۱۳۶
۱۲۷- د قرباني حلالولو* په وخت کي څه ويل پکار دي ۱۳۷
۱۲۸- هغه څه چي د سرکښه* شيطانانو د مکر او چل دفع
کولو لپاره ويل کيږي ۱۳۷
۱۲۹- استغفار او توبه.. ۱۳۸
۱۳۰- د «سبحان الله»، او «الحمد لله»، او «لا اله الا
الله»، او «الله اکبر» فضيلت.............................. ۱۴۱
۱۳۱- د پيغمبر ﷺ د تسبيح ويلو طريقه.................... ۱۴۶
۱۳۲- د نېکيو او عامو آدابو څخه........................... ۱۴۷
په کتاب کي د ياګانو رسم الخط............................ ۱۴۹
ورته رسم الخطونه ۱۴۹
د لهجې د اختلاف په صورت کي د يو معنا لرونکو کلماتو
لست ۱۵۰
د موضوعاتو فهرست ۱۶۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

حصن المسلم

من أذكار الكتاب والسنة

تأليف

الفقير إلى الله تعالى

د. سعيد بن علي بن وهف القحطاني

ترجمة

عبد النافع زلال

بلغة «البشتو»

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library